INCUN BLES
1039

I
1.089

I
1362

INCUNABLES
1089

© Biblioteca Nacional de España

BIBLIOTECA NACIONAL

© Biblioteca Nacional de España

© Biblioteca Nacional de España

© Biblioteca Nacional de España

© Biblioteca Nacional de España

¶ O vos omnes qui
tranſitis per viam: attendite
⁊ videte: ſi eſt dolor
ſimilis ſicut dolor meus.

¶ Aurea expoſitio hymnorum vna cum textu. Nouiter emendata per Jacobum a loza.

BIBLIOTECA NACIONAL
© Biblioteca Nacional de España

Iber iſte dicitur hymnoꝝ

Hymnus dicitur laus dei cum cantico. Quattuoꝛ
fuerunt pꝛincipales auctoꝛes qui hymnos compo-
ſuerunt. ſcilicet Gregoꝛius: Pꝛudentius: Ambꝛoſi
us: Sedulius. Sed quidam vir pꝛudens nomine hy
larius vidēs illos multos hymnos compoſuiſſe di
gnum duxit quoſdam in vnū colligere. ⁊ compen
dioſe componere bꝛeuem ⁊ vtilem tractatū in quo
omnes hymni vtilioꝛes maxime eſſent. Pꝛima intentio fuit deſcribere il-
los qui cantantur in pꝛima feria. ⁊ ſic deinceps ſm oꝛdinem. Utilitas ma
xima eſt: vt perlecto libꝛo cognitionē habeamus vnitatis ⁊ trinitatis. Sup
ponitur theoꝛice. i. diuine contemplationi. Sed quia mētionem fecim⁹ de
feria: videamus quid ſit feria. Feria eſt ſolennis dies. Beatus enim ſilue-
ſter videns hebꝛeos dicentes. p̄ma ſabbati: ſecunda ſabbati ⁊ ſic deinceps
Similiter videns gentiles nomina ſuoꝛum deoꝝ vel ſtellarum poſuiſſe vt
dies lune dies martis ⁊c: noluit imitari moꝛes ⁊ ſectam eoꝝ. ſ. hebꝛeoꝛum
⁊ gentilium. ⁊ loco huius inuenit hoc nomē feria. ſed in fine ſeptimane ſer
uauit ſabbatum qd̄ fecit ad figuram: quia ſabbatum interpꝛetatur requi-
es. Et nos per totam hebdomadam. i. per totum ſpaciū vite noſtre qd̄ cu
rit ſpacio ſeptem dierū debemus laboꝛare ⁊ niti ſummo conamine vt
ueniamus ad requiem ⁊ ad eternam beatitudinem. Unuſquiſq̄ hy[illegible]
habet ſuam materiā. In illis qui ſunt de nocte accipit materiā ipſum tem
pus. i. ſignificationē ipſius tēpoꝛis. ſ. vt expellat a nobis tenebꝛe ignoꝛan
tie ⁊ vicioꝝ ⁊ infoꝛmet nos virtutibus ⁊ ſancti ſpūs charitate. In illis vo
qui ſunt de die accipit materiā ipſum lumen. ⁊ vult depꝛecari deū vt quē-
admodū illuminat nos ſua claritate ⁊ ſplendoꝛe ſolis in coꝛpoꝛe: ſic illumi
net nos ſancti ſpūs gr̄a in mente. amen. Materiā huius hymni eſt cōmen
datio dn̄ici diei: ⁊ cōmendat eū per partes. He ſunt partes ꝙ mūdus fuit
cōditus eodē die quo xp̄s reſurrexit. ⁊ per hanc cōmendationē btūs grego
rius vult ob dn̄ici diei apicem monere nos ad honoꝛē ipſius de lecto mane
ſurgere ⁊ deū querere. Dn̄icus dies merito ⁊ cū diſcretione omniū dieꝝ p̄
mus dr̄: qꝛ dr̄ pꝛimus reſpectu omniū creaturarū. Terti⁹ dr̄ reſpectu reſur
rectiōis dn̄i: qꝛ tertia die reſurrexit. Octauus dr̄ reſpectu octaui diei: quia
in octaua die oēs reſurgere debemus ad eternā vitā. Et ideo q̄ram⁹ in dn̄i
co die quo xp̄us reſurrexit ipm xp̄m vt a moꝛte vicioꝝ ad vitā ⁊ gaudium
ſempiternū reſurgamus in die iudicij quo bona bonis: mala malis redden
tur. Deſcenſus fiat ad litterā. Ego dico dn̄icū diem maioꝛē eſſe alijs oīb⁹:
quia mūdus fuit cōditus ⁊ xp̄s reſurrexit eodē die. ergo habet pꝛimatū ſu-
per alios dies. ergo maioꝛ eſt alijs diebus. Locus eſt a ptib⁹ ſufficiēter enu
meratis: vel a poſitione antecedentis.

BIBLIOTECA NACIONAL

© Biblioteca Nacional de España

Carmen eſt dimetrum iambicum archilochium monocolon orthometrũ. Quod canitur ad horas nocturnas certis quibuſdam diebus dominicis. Hortatur chriſti fideles: vt excuſſo torpore ſomni ſurgãt petituri admiſſi peccati veniam ⁊ futuri preſeruationẽ immortalis vite beatitudinem.

P Rimo dierum omnium
Quo mũdus extat conditus
Vel quo reſurgẽs conditor
Nos morte victa liberat.
Pulſis procul torporibus
Surgamus omnes ocius:
Et nocte queramus pium
Sicut prophetam nouimus.

O frẽs oẽs ſurgamus in in primo dierꝫ oĩuz .i. in dñica die ocius .i. citi⁹ q̃ in alijs diebus quo .ſ. dñico die mũdus extat conditus .i. factus. vel pro ⁊ quo die cõditor .i. creator omniũ creaturarꝫ exiſtẽs vita noſtra. ſed ſm apl̃m reſurgens a morte nos liberat ab inferno vel a poteſtate diaboli Surgamus dico a nr̃is torporibus .i. a peccatis ⁊ vicijs. ⁊ nõ ſolũmodo ſurgamus ſed queram⁹ p obſeruationẽ mandatorꝫ pium .i. deũ in hac nocte ſicut nouimus prophetam dauid deũ queſiſſe ſicut ipſe ait. Media nocte ſurgebã ad confitẽdũ tibi ⁊c̃. iterꝫ. Lauabo per ſingulas noctes ⁊c̃. Vñ in homelia beati gregorij legitur de quodam qui poſtq̃ aliquantulũ ſoporis corpori ſuo dediſſet extra mediã noctẽ ſurgebat ⁊ vigilãs orabat: qui tãdiu hoc fecit donec facta eſt vox de celo a dño dicẽs. pctm̃ tuũ dimiſſum eſt tibi.

Noſtras preces vt audiat:
Suamq́ꝫ dextram porrigat:
Vt expiatos ſordibus
Reddat polorum ſedibus.

Surgamus inq̃ ⁊ queram⁹ piũ vt audiat noſtras preces .i. orões p vitãdis vicijs ⁊ querendis ṽtutibus ⁊ porrigat ſuã dextrã .i. auxilium vt nos expiatos .i. abſolutos ⁊ purgatos ſordib⁹ .i. a vicijs vel a ſordib⁹ viciorꝫ reddat ſedibus polorꝫ .i. celorꝫ ⁊ angelorꝫ. i. ponat nos in celo.

Vt quiq́ꝫ ſacratiſſimo

Reddat inq̃ nos polorũ ſedibus vt muneret ſupple nos btis donis

Huiu̇s diei tempore
Horis quietis psallimus
Donis beatis muneret.

i. donis celestib⁹ ⌊ q̄cq̄z ⌋ i. q̄cunq̄z psallim⁹ ⌋ .i. ca nim⁹ ei. s. dn̄o ⌊ q̄etis ho ris ⌋ .i. horis noctis ⌊ in ſacratiſſimo tp̄e ⌋ q̄ xp̄us reſurrexit ⌊ tēpore ⌋ dico hui⁹ diei ſcꝫ dn̄ice vel ⌊ muneret in ſacratiſſimo tp̄e hui⁹ diei ⌋ .i. in die iu dicij q̄ dꝛ ſacrat⁹: qꝛ ibi bona bonis: mala malis reddētur. Sed q̄a ſuꝑ̄ .ūꝯ ra per nos habere neq̄mus: vertit ſe nūc ad filiū ꝛ monet nos ꝙ precemur ipm̄ quatinus oīs libido: oīs macula ꝛ alia mala facta a nobis remoueant

Jam nunc paterna claritas
Te poſtulamus affatim:
Abſit libido ſordidans
Omniſq̄z actus noxius.

Jā poſtulam⁹ te nūc ⌋ o paterna claritas ⌊ affatiꝫ ⌋ i. abūdāter ⌊ vt libido ⌋ i. luxuria ꝛ mala ꝯcupi ſcētia libido dico ⌊ ſor didās ⌋ corp̄a nr̄a ⌊ ꝛ oīs actus noxi⁹ ⌋ .i. nociuus i. oē malū opus ⌊ abſit ⌋ i. lōge ſit remotū ne aīatū corpus ſordeſcat. Affatim aliq̄n cū vnico. f. ſcri bitur: ꝛ eſt cōpoſitū ex a ꝛ fabile quaſi abūde ꝛ non dicibiliter ſignificet. ꝛ coꝛ. añpe. ſi vero ſcribatur cū duplici. ff. ſignificat facūde. ꝛ añpe. pducit.

Ne feda ſit vel lubrica
Compago noſtri corporis:
Per quam auerni ignibus
Ipſi crememur acrius.

Et ideo te poſtulamur ⌊ ne feda ſit ⌋ .i. ſordib⁹ plena ⌊ vel lubrica ⌋ .i. la bilis ad luxuriā ⌊ compa go nr̄i corporis ⌋ .i. ꝯiun ctio nr̄i corporis ꝛ aīe: q̄ tūc dꝛ feda q̄n caro pre eſt virtuti. ꝛ rō eſt pul chra q̄n predominatur corpori vel dep̄cemur vt caro ſubeat mēti ⌊ p quā ⌋ i. cōpaginem ⌊ crememur ⌋ aīa ꝛ corpore. i. cruciemur ⌊ acrius ⌋ .i. valde acri ter ⌊ ignibus ⌋ .i. doloribus auerni ⌋ .i. inferni. Auernus dꝛ ab a qd̄ eſt ſine: ꝛ ver veris qd̄ eſt delectatio quaſi ſine vere. i. ſine delectatione. Auern⁹ eſt locus in inferno vbi eſt ſemper ignis in quo impij cremabūtur qui in hac vita per immundiciam exarſerunt.

Ob hoc redemptor queſumus
Ut probra noſtra diluas:
Uite perennis comoda
Nobis benigne conferas.

Et quia timemus ne ignib⁹ crememur ⌊ o re dēptor q̄ſumus ⌋ .i. roga mus ꝛ cū deſiderio q̄ri mus ⌊ ob hoc ⌋ id eſt pro pter hoc ⌊ vt diluas no ſtra p̄bra ⌋ id eſt peccata

© Biblioteca Nacional de España

⌊que probrant⌋id eſt vituperant ⁊ maculant aíam ⁊ corpus⌊ ⁊ conferas⌋ i. cóceđas⌊nobis cómoda⌋id eſt vtilia ꝑpetua⌊ꝑennis vite⌋.i.eterne glíe

Quo carnis actu exules
Effecti ipſi celibes:
Ut preſtolamur cernui
Melos canamus glorie.

Quo ⌋prout⌊exules⌋ nos ꝑegrini a celeſti patria⌊actu⌋.i.operatione carnis quemadmodum qui eſt alien⁹ a patria dr exul ⁊ peregrinus.i.longe remotus a patria: ſic ⁊ nos per opera vicioſa ⁊ peccata efficimur exules a celeſti patria⌊nos ipſi effecti⌋.i.facti⌊celibes⌋ i.vitã virtuoſam ⁊ celeſtẽ ducẽtes⌊vt preſtolamur⌋.i.expectamus ⁊ ſperamus⌊nos inqᵃ cernui⌋.i.inclinati ⁊ oculos ſurſum tenẽtes ad dñm⌊canamus⌋.i.ꝓferam⁹⌊melos⌋.i.cantũ ore ⁊ corde⌊glorie⌋.i.ad honorẽ tue laudis. Bñ eni cantat qui a bonis opib⁹ non ceſſat.

Preſta pater pijſſime
Patri qꝫ compar vnice:
Cum ſpiritu paraclito
Regnãs per omne ſeculum.

O pijſſime⌋ qui piaſti id eſt mundaſti nos a vicijs⌊pater⌋.i.o creator ⁊ actor omniũ rerum⌊⁊ o vnice⌋id ẽ chriſte fili dei viui vnice dico⌊cópar⌋ i.equalis ſm diuinitatẽ ⌊patri⌋id eſt omnipotenti in pugillo celum ⁊ terram continenti⌊tu dico regnans cũ ſpiritu paraclito⌋.i.conſolatore⌊ꝑ omne ſeculũ⌋.i.ante omnia ſecula⌊preſta⌋id eſt dona nobis ea que ſupra orauimus⌊amen⌋id eſt ſine fine ⁊ ſine defectu id eſt ſine initio ⁊ ſine fine.

Carmen eſt quale illud Primo dieruꝫ. Canitur ad laudes matutinas certis quibuſdam diebus dominicis. Et qꝛ luce aduẽtãte gallus canit: alludens ad illđ quod ieſus poſt tertium galli cantum petruꝫ reſpexit condonationem peccatorum precatur.

e

Terne rerum conditor
Noctẽ diemqꝫ qui regis:
Et temporũ das tẽpora
Ut alleues faſtidium.

Materia hui⁹ hymni eſt cómendatio ⁊ laudatio altiſſimi dei omnium conditoris qui eternus eſt.i.ſine initio ⁊ fine Et diſtingue quid diſtat inter eternũ ꝑpetuũ ſempiternũ temporale. Eternum eſt quod caret principio ⁊ fine vt de⁹. Perpetuũ habet principiũ cum

tempoꝛe ꝛ non habebit finem: vt aīa. Sempiternū eſt qđ nec habuit ꝑnci
piū ſub tp̄e nec habebit finē ſicut eternū. Tp̄ale eſt qđ incipit cū tp̄e ꝛ habet
finē: vt coꝛpus noſtꝝ. Cōſtrue ⌊ Eterne rex ꝯditoꝛ ⌋ .i. factoꝛ. Cōditoꝛ nomē
eſt verbale a condo qđ cōponitur a do: quod ꝓprie ſignificat abſcondo q̄
ſi in vnū ꝛ interioꝛē locū do. Virgi. Scandūt rurſus equū: ꝛ nota ꝯdun
tur in aluo. Ponitur tñ aliqñ pro ꝯſtruo quaſi ſimul do. Saluſtius. Vrbē
romā: ſicuti ego accepi condidere atqꝫ initio habuere troiani. Significat
etiā repono. Ply. Foꝛmice condūt eſtate fructus q̄bus hyeme fruant̄. Po
nitur etiā pro cōpono. idē ply. Opus ꝯdidit ꝑpetuo oībus legendū. Aliqñ
etiā pro recōdo ac ſepelio: vñ ſepulchꝝ ꝯditoꝛiū appellat̄ Pli. Poſt ꝯditū
monumēto coꝛpus. Idem. Tā rara in amicis fides: tā parata obliuio moꝛ
tuoꝝ vt ipſi nobis debeamꝰ ꝯditoꝛia ꝯſtruere oīaqꝫ heredū officio ꝑſume
re. A cōdo dr̄ ꝯditio ꝛ ſcribitur ſine c. q̄ eſt quedam diſpoſitio ꝛ veluti ſoꝛs
foꝛtunaꝝ tēpoꝝ ꝛ etiā reꝝ. Cicero. O miſerā ꝯditionē adminiſtrandi con
ſulatus. Aurelius. Ea tēpoꝝ conditio erat vt ne cōqueri quidē de iniurijs
fas eſſet ⌊ q regis ⌋ .i. diſponis ꝛ gubernas ⌊ noctē ⌋ .i. peccatoꝛē vel diabolū
⌊ ꝛ qui regis diē ⌋ .i. iuſtū ⌊ ꝛ das tp̄a ⌋ .i. diuerſitates ⌊ tēpoꝝ ⌋ .i. ſpacioꝝ huiꝰ
vite ⌊ vt alleues faſtidium ⌋ id eſt remoueas laboꝛem noſtrū. Faſtidiū a ver
bo faſtidio faſtidis deriuatur quod ſignificat cū faſtu quodam contēno
ſtus eni ſignificat ſuperbiā ſiue elationē cum quadam iactantia verboꝛum
ꝛ eſt quarte declinationis. faſtus autē ſecunde declinationis eſt liber faſtoꝛ
Eterni dei ſapientia vt hominis ſubleuaret faſtidia tempoꝛa mira delecta
tione variauit. Nā ſi ſemꝑ nox eſſet hō deficeret ꝛ periret toꝛpoꝛe inertia ꝛ
ꝓpter tenebras. ꝛ ſi ſemꝑ dies eēt miſer homo nimis laboꝛis ſtudio affectꝰ
etiam periret. Et ideo dn̄s miſertus noſtri diei ꝛ noctis ſpaciū poſuit ꝛ eter
nū ꝛ tempoꝛibus tempoꝛa dedit ſubeuntia. Et nota ꝙ quemadmodū anni
ſunt quatuoꝛ partes vel quatuoꝛ tempoꝛa: eodem modo homo conſtat ex
quatuoꝛ elementis.

Preco diei iam ſonat
Noctis profunde peruigil:
Nocturna lux viantibus
A nocte noctem ſegregans.

Preco diei ⌋ id eſt io
annes. vel ⌊ preco diei ⌋
id eſt chriſti ⌊ iam ſonat ⌋
id eſt nunciat ⌊ diem ⌋ id
eſt chriſtum ⌊ preco dico
ꝑuigil noctis profunde ⌋
id eſt inferni ꝓfundi ⌊ no
cturna lux ⌋ ſcilicet ioannes qui ante lucem ſurrexit vt luceret hoībus qui
erant in tenebris huius mundi ⌊ viantibus ⌋ id eſt volentibus ire ad chriſtū
⌊ eſt ſegregans noctem a nocte ⌋ id eſt peccatum a peccatoꝛe quia quos vult
aſſumit: quos vult in ſuo ſinit erroꝛe. Vel aliter cōſtrue ⌊ Preco ⌋ id eſt dn̄s
noſter qui eſt premium ſuis ⌊ diei ⌋ id eſt patris ⌊ iam ſonat ⌋ id eſt manifeſtat
euangelicam predicationē per predicatoꝛes ſuos ipſe dico ⌊ peruigil ⌋ id eſt
cognoſcens ⌊ noctis profunde ⌋ culpam ꝛ ⌊ nocturna lux ⌋ ſupple lucet ⌊ vian

© Biblioteca Nazionale

tibus]. i. pſens eccleſia q̄ lucet in huius mūdi tenebris. ⁊ [ſegregās noctē] i. diſcernēs vnamquāq; aīam peccatricē agentem penitentiā de cōmiſſis [a nocte]. i. ab illa peccatrice anima que ex toto corde deum reliquit ita q̄ vult eam venire non ad penitentiam.

Hoc excitatus lucifer
Soluit polum caligine:
Hoc omnis errorum chorus
Viam nocendi deſerit.

Hoc excitatus lucifer] .i. quo dn̄o p̄dicante vel ioanne [lucifer] id ē verus predicator lucē diuine gratie ferens alijs [excitatus inq̄ ſoluit polū caligine] id eſt animā fidelem ab omni nigredine viciorum. ⁊ [hoc omnis chorus errorum] id eſt exercitus maligni diaboli. Deſerit] id eſt relinquit. Deſero enim eſt idem quod relinquo: quaſi non amplius hereo Terentius. Si deſeris nos tu: perimus. Hinc deſertum locum appellam⁹ inhabitatū quaſi ab hoībus derelictū [viā nocēdi]. ſ. ieſu excitante. ⁊ peccator currit ad portum id eſt ad chriſtum vt ibi requeſcat. ⁊ vires bone opationis reſumat. ⁊ p̄cone canente omnis deceptio diaboli vel exercit⁹ eius Vel chorus ideſt conuenticulus errorum. i. hereticoꝝ deſerit viam ſuam i. maledictam ſententiā nocendi id eſt faciendi alijs nocumentū vel impedimentum. Etiam chorus aliquando eſt ventus flans aduerſus aquilonē qui a grecis vocatur argeſtes.

Hoc nauta vires colligit:
Pontiq; miteſcunt freta:
Hoc ipſa petra eccleſie
Canente culpam diluit.

Sicut nauta pre nimio dolore noctis fatigatus tendit ad portū vt ibi recolligat vires aliquātulum requieſcens: ſic anima fatigata in nimio labore vicioꝝ ⁊ pctōꝝ tendit ad portū. i. ad xp̄m p̄ ꝯfeſſionē vt ibi requeſcat ⁊ vires bone opationis recolligat. Conſtrue [Nauta]. i. nauis ductor [colligit vires]. i. v̄tutes [hoc]. ſ. deo [q;] p̄r. ipſi xp̄o [freta] i. ebulitiones vicioꝝ [ponti]. i. huius mūdi [miteſcūt]. i. manſueſcūt. ⁊ hoc ſcʒ p xp̄m [ipſa petra eccleſie]. i. petrus q eſt fundamentū eccleſie [diluit canendo]. i. flēdo ⁊ penitēdo [culpā] trine negationis: quia ter negauit dn̄m.

Surgamus ergo ſtrennue:
Gallus iacentes excitat:
Et ſomnolentos increpat
Gallus negantes arguit.

Et quia gallus] id eſt chriſtus vel predicator nos excitat ad bene agēdū [ſurgamus] ſcilicet a peccatis [ſtrennue] id eſt feſtinanter [gallus excitat] id eſt cōmouet ad

© Biblioteca Nacional de España

penitentiã⌊ iacẽtes ⌋.i. in pctõ lapſos vel exiſtẽtes. ⁊⌊ gallus increpat ⌋.i. redarguit ⌊ ſonolentos ⌋.i. in peccatis ꝑmanentes: q2 ſicut ille qui dormit vagus ⁊ ineptus eſt ad oẽ opus: ſic aĩa in peccatis manẽs inanis efficitur deo ⁊ ⌊ gallus arguit ⌋.i. reꝓhendit ⌊ negãtes ⌋.i. nolentes ſurgere de pctis.

Gallo canẽte ſpes redit:
Egris ſalus refunditur:
Mucro latronis conditur:
Lapſis fides reuertitur:

Gallo canẽte ⌋.i. predicatore predicãte ⌊ ſpes redit ⌋ id eſt fiducia recuperandi ſalutẽ redditur ⌊ ⁊ ſalus ⌋ id eſt vita eterna ⌊ refunditur ⌋ id eſt largitur ꝑ penitẽtiã ⌊ egris ⌋ id eſt peccatoribus ⌊ mucro latronis conditur ⌋.i. inſidie diaboli que vt mucro cedunt hoĩes ⁊ cruciant aĩam eternaliter. ⁊ ſic gallo canẽte fides lapſis reuertit᷑.

Ieſu labentes reſpice
Et nos videndo corrige:
Si reſpicis: lapſi ſtabunt:
Fletuq3 culpa ſoluitur.

Et qm̃ gallo canente ſpes redit. o ieſu ſaluator mũdi ⌊ reſpice ⌋.ſ. miſericordia tua ⌊ labentes ⌋ in pctis ⌊ ⁊ nos vidẽdo ⌋.i. miſerẽdo ⌊ corrige ⌋.i. caſtiga nos ⌊ ſi reſpicis ⌋.i. ſi miſereris ⌊ lapſos ⌋.i. labẽtes q in pctis reſurgẽt ⌊ pctã cadũt ⌋.i. delentur ⌊ q3 ⌋ p ⁊ ⌊ culpa ⌋.i. pctm̃ ⌊ ſoluit᷑ ⌋.i. purgatur ⌊ fletu ⌋.i. lachrymarũ gemitu

Tu lux refulge ſenſibus
Mentiſq3 ſomniſcute:
Te noſtra vox primũ ſonet:
Et ore pſallamus tibi.

Et peccata cadunt ⌊ ſi reſpicis ⌋.i. remittuntur ideo ⌊ O tu lux ⌋ id ẽ o tu xp̃e qui es lux mũdi illuminans noſtras mentes ⌊ refulge ſenſibus ⌋.i. illumina noſtras mentes ⌊ ⁊ diſcute ⌋.i. remoue ⌊ ſõnũ mentis ⌋.i. pctm̃ ⁊ torporẽ noſtrũ: ⁊ hoc ad honorẽ tuũ ſc3 ⌊ vt noſtra vox ſonet ⌋ id eſt laudet ⌊ te ⌋.i. nomen tuũ : o chriſte ⌊ primũ ⌋.i. maxime ⌊ ⁊ pſallamus ⌋.i. applaudamus ⌊ ore ⌋ ſc3 voce ⁊ corde ⌊ tibi ⌋ ſc3 ad honorẽ tuũ.

Carmen eſt ſapphicũ endecaſyllabũ orthometrũ monocholõ tetraſtrophon. Canitur ad horas nocturnas certis quibuſdã diebus dominicis. Hortat᷑ xp̃ianos ad laudes diuinas vt conſequant᷑ vitã eternam.

n Octe ſurgẽtes vigilemus omnes

In hoc hymno nos hortãdo admonet Gregorius vt q̃diu in hoc

© Biblioteca Nacional de España

Semperqꝫ in pſalmis medite
mur atqꝫ
Uiribus totis dño canamus
Dulciter hymnos.

mundo laboramus ne nocti id eſt peccato ſubditi ſimus. ſed cũ oĩ ſtudio pro executione bonorũ operũ vigilemus: qꝛ ſi vigilia noſtra ſoli deo intendendo fuerit prouida ad aures dei proculdubio perueniet. ⁊Materia huius hymni eſt laudatio nõis dei ⁊ ipſi totis viribus decãtare laudes ⁊ hymnos. intentio vt ſurgamus de vicijs ⁊ adhereamus virtutibus. Diſtinguam⁹ ergo ſic. ⌊O fratres nos oẽs ſurgentes nocte⌋.i. de pctõ⌊ vigilemus⌋.i. pſeueremus in dei laude⌊ ſemp⌋.i. ſine fine⌊ ĩ pſalmis⌋.i. in bonis operib⁹⌊ meditemur⌋ i. pſeueremus vigilãdo⌊ ⁊ canam⁹⌋.i. pſoluamus⌊ dño⌋.i. ſaluatori nr̃o. ⌊dulciter⌋. i. ſuauiter⌊ hymnos⌋.i. laudes ſcꝫ⌊ totis viribus⌋.i. aĩo ⁊ corpore. Uigilare eni debemus ſine fine: qꝛ neſcim⁹ quando veniet dñs an mane: an ſero: an media nocte. Nocte dixit qꝛ de nocte venit dñs. ſ. in nubibus. i. in velamine carnis q̃ fuit quaſi nox quando incarnatus fuit de btã virgine: quia deitas latebat in carne. ⁊ ideo nocte id eſt in hac pſenti vita: vigilare debemus: ⁊ non tota nocte dormire: quia in nocte veniet dñs. vñ dicitur. Uigilate quia neſcitis diem neqꝫ horam. Et ideo vigilemus in pſperis ⁊ in aduerſis: non deſinentes aut bona opera interrũpentes ⁊ omittentes laſſemur. ſed iugiter ⁊ indefeſſe deo ſeruiamus. vnde non qui inceperit: ſed qui perſeuerauerit vſqꝫ in finẽ ſaluus erit. Jnchoata eni virtus non perficitur niſi ad finẽ perducatur.

Ut pio regi pariter canentes
Cũ tuis ſctis mereamur aulã
Jngredi celi: ſimul ⁊ beatã
Ducere vitam.

Canam⁹ hymnos⌊ vt nos canentes⌋ id eſt laudes perſoluentes⌊ pio regi⌋.i. chriſto⌊ pariter⌋ i. corpore ⁊ aĩa mereamur ingredi aulã celi⌋ id eſt regnũ eterne beatitudinis. Aule domus dicuntur regie ſiue principũ⌊ ⁊ ducere⌋ id eſt habere ſimul, vitã eternã. vel⌊ beatã⌋ id eſt purã vel ſanctã.

Preſtet hoc nobis deitas beata
Patris ac nati paritérqꝫ ſctĩ
Spiritus: cuius reboat in oĩ
Gloria mundo.

Dixi qꝫ debemus canere pio regi: vt mereamur celi ingredi ianuam⌊ ⁊ beata deitas⌋ id eſt deus vnus ſcilicet pater ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſanctus. ⌊preſtet⌋ id eſt donet no

© Biblioteca Nacional de España

bis oībus[hoc].i.que ſupra orauimus[gloria cuius].i.laus cuius deitatꝫ [reboat].i.reſonat. Uirgi. Reboant ſilueqꝫ Et magnus olympus[in omni mūdo].i.vbicūqꝫ.vñ dr.Quicquid in mundo fit ꝑ ipſius fabricationē fit.ſ.dñi:ꝑ quem deū ⁊ in quo ſunt omnia.Oīa eni illi ſoli famulantur.Celum ⁊ terrā ego implebo dicit dñs.

Carmen eſt quale illud Nocte ſurgentes.Canitur ad laudes matutinas certis quibuſdam diebus dominicis.Chriſtianos excitat ſub lucem:vt dei miſericordiam implorent.

Ecce iā noctis tenuat vmbra:
Lucis aurora rutilās coruſcat
Viribus totis rogitemꝰ oēs
Cunctipotentem.

Materia huiꝰ hymni eſt miſeratio chriſti:⁊ continuatur hymno ſuperius dicto ſic quia ſurreximus nocte.i. de peccato canēdo Nox deponitur ⁊ ecce dies appropiquat quia ſicut ille q gallo canēte in nocturnis horis iter diſpōit agere.i.ichoat.ſic ille q̄ i nocte huiꝰ mūdi ad celeſtia ire deſiderat gallo canente.i.ꝑdicatore ꝑdicante ſurgit ⁊ iter incipit per bonam operationem.Conſtrue.[Ecce ymbra].i.ignorātia vl' obſcuritas[noctis].i.diaboli[iā tenuatur].i.annihilatur[aurora lucis] i.xp̄s patris cognitio.Aurora ab aura dr.quia tunc aer incipit ſplendeſcere.Aura eni ſplendorē ſignificat.Uirgili.Diſcolor vnde auri ꝑ ramos aura refulſit.Horatius.Tua ne retardet aura maritos.Hinc aurꝫ deducitur ꝑpter ſplendorē eiuſdem metalli.Aliqñ etiam aura pro vento ponit.Uirgi.At illi dulcis compoſitis ſpirabat crinibus aura.Ponitur etiam ꝑ afflatu ⁊ fauore.Idem.Nunc quoqꝫ iam nimiū gaudens popularibus auris[rutilans].i.ſpendorē emittēs[coruſcat].i.ſplendet.Unde Uirgilius.Penniſqꝫ coruſcant.i.ſplendent.Et nota ꝙ ſicut aurora depellit noctē: ſic xp̄s deuincit diabolū:quia xp̄s eſt princeps noſtre humanitatis[aurora] id eſt xp̄s id eſt quaſi aureum colorem habens:quia coruſcat.ideo[rogitemus omnes]id eſt deprecemur.Rogitare verbum eſt frequentatiuum.a rogo rogas.⁊ ſignificat frequenter ⁊ cum attentione rogare[viribus totis]id eſt cum omnibus viribus anime ⁊ corporis[cunctipotentem]quia omnia in ſua poteſtate ſunt.

Ut deus noſter miſeratus omnē
Pellat langorē:tribuat ſalutē:

Ut deus noſter miſeratꝰ noſtri[ſcilicet quia miſerendo nos redemit[pellat]id eſt remoueat[omnem languorem]id

© Biblioteca Nacional de España

Donet ⁊ nobis pietate patris
Regna polorum.

est oē peccatū. Languor ꝓprie est idē qd torpor ⁊ inertia. Unde Cice. Nihil aūt magis cauenduꝫ est qꝫ ne languori se desidieqꝫ dedat. Et pellendo pctm̄ tribuat salutē id ē vitā corpis ⁊ aīe: quia p dei gratiā nō proprijs meritis vita datur. donet ergo nobis pietate patris i. ipsius mīa. salus i. incolumitas. aliquādo tn̄ ponitur p remedio. Uirgi. Una salus victis nullā sperare salutē. Inde veniūt salutifer. salutaris ⁊ saluber vel magis vsitate salubris qd ꝓbet sanitatē. vñ aerē cibū potū locū: multaqꝫ huiusmodi dicim⁹ salutifera salutaria ⁊ salubria regna poloꝝ i. aulam celoꝝ. Prestet hoc nobis ⁊c̄.

Carmen est quale illud Primo dierum. Canitur hora diei prima orto iam sole. Monet nos petere a deo gratiam: vt per totum diē abstineamus nos a peccatis vt possimus illum rectius laudare.

i Iam lucis orto sydere
Deū ꝓcemur supplices:
Ut in diurnis actibus
Nos seruet a nocentibus.

Materia huius hymni ē depcatio ad dñm vt orto sydere. id ē xp̄o dignetur nos segregare a vicijs ⁊ nos induēdo virtutibus: repellat supbiā: ⁊ nos faciat humiles. ⁊ qm̄ vmbra noctis id est pctm̄ recessit a nobis: ideo lux vera. i. christus iā habitet in cordibus nr̄is. Cōstrue sic sydere iā lucis orto i. christo nato q refulsit in mūdo sicut sol iusticie. qr redimēdo eripuit nos d̄ tenebris ⁊ vmbra mortis. i. a pctō nos supplices i. humiles precemur deū i. valde oremus ad deū vt in diurnis actibus i. assiduis bonis opibus seruet nos a nocētibus i. custodiat ⁊ protegat nos a pctis ⁊ omnibus aduersis.

Linguam refrenans temperet
Ne litis horror insonet:
Uisum fouendo contegat:
Ne vanitates hauriat.

Dico vt nos seruet a nocētib⁹ gr̄a christi refrenās i. cōpescēs linguā ⁊ tēperet eā ne horror litis i. contētio vel seductio diaboli insonet i. in nr̄a corda sonet visū fouēdo contegat i. nutriēdo ⁊ regulādo ꝯcupiscētias nr̄as ⁊ visuꝫ sic ꝓtegat ⁊ dirigat ne vanitates hauriat i. ne videam⁹ ea q̄ vidēda nō sūt. ⁊ nō solum visus oculoꝝ sit mūdat⁹ sed etiā cordis vt gaudiū vanitatis nō hauriam⁹ ⁊ in delectatiōibus ⁊ cōcupiscētijs nō gaudeam⁹. vñ dñs ait. Non mihi possunt viuere q

© Biblioteca Nacional de España

non ſunt mortui mūdo. eſtimamus eni temere ſi deo ⁊ mūdo volumus per frui. Et alibi. Nō eſt cōuentio xpi ad belial. Diabolus eni ⁊ deus non bene conueniūt nec in vna ſede morant̄. Et deus in euāgelio. Nemo pōt duob⁹ dn̄is ſeruire deo. ſ. ⁊ māmone. i. pecunie male acquiſite ⁊ diuitijs. Et nota ꝙ inter amorē dei ⁊ huius mūdi hec eſt differentia ꝙ amor huius mūdi in pncipio dulcis eē videtur: ſed finē habet amarū. Vn̄ eccleſiaſtes. Nouiſſima aūt ei⁹ amara ſicut abſinthiū. Amor dei ab amaritudine incipit: ſed vltima ei⁹ dulcedine plena ſunt. hec eſt ſalutaris māſio. ſ. deus. hec ſūt tabernacula iuſtoꝝ in qb⁹ voꝝ leticie ⁊ exultatiōis ſonat ſp vbi bti habitabūt cuius decorē ꝓpheta ꝯcupiuit cui⁹ bitationē optauit: cui⁹ deſideriū flagrauit

Sint pura cordis intima
Abſiſtat ⁊ vecordia:
Carnis terat ſuperbiam
Potus cibiqꝫ parcitas.

Intima cordis ſint pura ⌋. i. mūda a mala cogitatiōe ⌊ ⁊ vecordia ⌋ id eſt ſtulticia q̄ facit hoiem vecordē eſſe ⌊ abſiſtat ⌋. i. abſit a nobis ꝓcul ⌊ qꝫ ⌋ ꝓ ⁊ ⌊ ꝑcitas ⌋. i. abſtinētia cibi ⁊ potus ⌊ terat ⌋. i. iminuat ⌊ ſuperbiā carnis ⌋. i. pctm̄ ⁊ ſtimulos eius: q2 niſi habeamus parcitatē cibi ⁊ potus oīa in cōtrariū ſupradicta nobis eueniēt. nec poterimus refrenare linguam noſtrā nec noſtra intima erūt pura: ſed ſordida ⁊ horror litis eis aſſociabitur. ⁊ ſic per hec ⁊ cetera mala condēnabimur.

Vt cum dies abſceſſerit
Nocteqꝫ ſors reduxerit:
Mūdi per abſtinentiam
Ipſi canamus gloriam.

Vt cū dies abſceſſerit a nobis per mala opera ⌊ qꝫ ⌋ pro et ⌊ ſors ⌋. i. diuina diſpēſatio. vel ſors. i. diabolus: vel ſol per ſui abſentiā ⌊ reduxerit noctem ⌋. i. pctm̄: q2 nil aliud ē dies qꝫ illuminatio ſolis ꝑ aerē vel aer ſole ꝑcuſſus noctē inqꝫ. i. pctm̄ nos per abſtinētiā viciorū ⌊ mūdi ⌋. i. pſentis ſeculi purificati ⌊ canam⁹ gloriā ⌋. ſ. ſempiternā ⌊ ipſi ⌋ i. deo. Et quia noꝝ receſſit ⁊ dies venit referamus gloriā deo ⁊ hoc iure.

Deo patri ſit gloria
Eiuſqꝫ ſoli filio:
Cum ſpiritu paraclito
Et nūc ⁊ in ꝑpetuū. Amen.

Referam⁹ gloriā deo ⁊ hoc iure dico: quia tot ⁊ tāta ꝯtulit nobis: quia pctm̄ ꝑceſſit ⁊ a morte liberauit nos. ⁊ ad vltimū nos in filios collocauit ⁊ ſuſcepit. ⌊ Gloria ⌋ id eſt laus ⌊ ſit deo pr̄i ⌊ qꝫ ⌋ pro ⁊ ⌊ eius ſoli filio ⌋. i. vnico ieſu xpo. ⁊ hoc cū ſpiritu paraclito ⌋. i. conſo

© Biblioteca Nacional de España

latore. Spũs ſctũs dr̃ cõſolator. i. aduocatus ꝑmus: ideo q: diſcipulorum corda que fuerunt meſta de morte xp̃i reddidit cõſolatiõi ⌊⁊ nũc⌋ .i. in preſenti ⌊⁊ in perpetuũ⌋ .i. ſine fine. amen.

¶ Carmẽ eſt q̃le ſuperius. Canitur hora diei tertia. Quia vt actuũ. ca. ij. ſcribiť ſpũs ſcũs ſub ſpecie ignis diffuſus eſt in chriſti diſcipulos. Itaqȝ ⁊ nos petim⁹ vt inflammati charitate deum ⁊ proximos amemus.

n

Unc ſancte nobis ſpũs
Unum patri cum filio:
Dignare prõptus ingeri
Noſtro refuſus pectori.

Materia hui⁹ hymni eſt depcatio ſcti ſpũs vt dignetur in pectora nr̃a deſcẽdere: quã. ſ. depcatiõe facim⁹ in hora tertia. In hora tertia peccauit adã in padyſo ꝓpter qd peccatũ inde eiectus eſt. ideo ſpũi ſctõ facim⁹ hãc orõnẽ vt ſicut ab adã ꝑ ſuggeſtionẽ ſeparat⁹ eſt: ita ꝑ eius correctionẽ nr̃o pectori ingeri dignetur. Et ſicut inflãmauit apl̃os hora tertia: ſic dignetur ingeri cordib⁹ nr̃is vel infũdi vt mereamur deũ vere laudare. ⁊ hoc ẽ ⌊O ſctẽ ſpũs⌋ tu dico ꝓmpt⁹⌋ .i. pat⁹ ad ꝑquirẽ dũ ⁊ cõſolandũ⌊ q es vnus vel vnũ⌋ .i. vnius ſubſtãtie⌊ patri cũ filio⌋ dignare⌊ ingeri⌋ .i. īfundi nobis⌊ nuc⌋ .i. adhuc ſed iã dico tu⌊ ſpũs refuſus nr̃o pectori⌋ .i. vt infundas nobis ſpm̃ ſanctũ: vel ſimus repleti te ſpũ ſctõ vt cõſequamur remiſſionẽ pctõꝝ. vel⌊ vnus aut vnũ pr̃i cũ filio⌋ in eſſentia vel in poteſtate. Unus dr̃ ꝑ quandam eſſentiã trium perſonarum vnũ ꝑtinet ad ſubſtantiã: nõ ad ꝑſonã. ⁊ hoc eſt qd dr̃ vnũ pr̃i cũ filio.

Os: lingua: mens: ſenſus: vigor:
Confeſſione perſonent.
Flãmeſcat igne charitas:
Accendat ardor proximos.

Os ⁊ lingua ꝑtinent ad corpus: mens ṽo ad aiam: ⁊ ſenſus ab vtroqȝ ꝓcedit: ⁊ ſimiliter eodem modo ꝑtinet ſpũs ſctũs ad vtrunqȝ. ſ. ⁊ ad patrem ⁊ filiũ: quia ab vtroqȝ ꝓcedit. Et tñ nõ tres dij: ſed vn⁹ eſt deus. Et nota ꝙ in ſole tria ſũt ſcilȝ ſpera: claritas: ⁊ calor. Spera ſolis naturaliter ſplendens eſt ⁊ calens. Sũmus pr̃ naturaliter ſapiẽs eſt ⁊ amãs. Spera ſolis ⁊ ſplẽdor ⁊ calor nõ ſunt tres ſoles: ſed vn⁹ ſol. Sũmus pr̃ ⁊ ſapia ⁊ amor ei⁹ nõ ſunt tres dij ſȝ vn⁹ eſt de⁹. In ſpera ſolis ignea: patrẽ intelligere debem⁹: ī ſplẽdore filiũ: in calore ſpm̃ ſctm̃⌊ Os lingua⌋ .i. corpus⌊ ⁊ mens⌋ .i. aĩa ⌊ſenſus⌋ .i. vterqȝ. ſ. corpus ⁊ aĩa⌊ vigor⌋ .i. virtus⌊ ꝑſonent⌋ .i. credãt vel ꝯfiteanť⌊ confeſſione⌋ .i. trinitatẽ. ſ. patrẽ ⁊ filiũ ⁊ ſpm̃ ſanctum eſſe vnũ deũ⌊ charitas⌋

© Biblioteca Nacional de España

i.amor dei ⁊ proximi⌊ flāmeſcat ⌋id eſt ardeat in nobis⌊ igne ⌋ſupple ſancti ſpiritus⌊ ardor ⌋ſue charitatis⌊ accendat ⌋id eſt illuminet ſpūali amore⌊ ꝓximos ⌋id eſt amorem dei deſiderantes.

Carmē eſt quale ſuperius. Canitur hora diei ſexta quo tpe eſt maximus diei calor. Itaqȝ a tpis occaſiōe petit temperari in nobis choleram que eſt ire ſedes.

Rector potēs verax deus
Qui temperas rerū vices:
Splendore mane inſtruis
Et ignibus meridiem.

Materia huius hymni ſumitur ꝓ qualitates ⁊ diuerſitates aeris ⁊ tēporis ex hoc. ſ. ꝙ maximus calor ſolet eē aliqñ īmeridie ⁊ qñqȝ ſolet nocere aīe ⁊ corpori. . Unde deū rogare debemus vt in nobis extinguat flāmas vicioꝝ noſtroꝝ ⁊ tribuat nobis ſuam charitatem in cordibus noſtris. Et non ſolū hora tertia deū rogare debemus ſȝ etiā ſexta hora in qua adam eiectus fuit de paradyſo per ſuperbiā: vt vnde ꝑ tranſgreſſionē fuit eiectus: illuc redeamus ꝑ bonā opationē xpo annuente: qui eadē hora in cruce poſitus fuit. O tu⌊ rector ⌋qui regis oīa⌊ potens ⌋.i. qui potes oīa facere q̄ vis: qꝛ man⁹ tua potētia ⁊ in ea oīs poteſtas ⁊ fortitudo⌊ verax deus ⌋qui nunq̄ mētiris: qꝛ tuipſe veritas es ⁊ verax in verbis ⁊ ꝓmiſſis tuis que nunq̄ fallūt⌊ q tēperas ⌋.i. qui mitigas⌊ vices ⌋ i. viciſſitudines⌊ rerꝝ inſtruis mane ⌋.i. incipientes bona opa facere⌊ ſplendore ſolis ⌋.i. lumine⌊ ⁊ inſtruis meridiē ignibus ⌋.i. calore. ſ. charitate.

Extingue flammas litium:
Aufer calorem noxium:
Confer ſalutem corporum
Veramqȝ pacem cordium.

Extingue flāmas litium ⌋.i. ſuffoca calores mundanaꝝ tentationū: vel⌊ extingue flāmas ⌋.i. mortifica in nobis flammas. i. ardores libidinis vel⌊ litiuȝ ⌋.i odioꝝ vel diſcordiaꝝ⌊ aufer calorē ⌋.i. remoue amorē a nobis ⁊ appetitū⌊ noxiū ⌋id ē noxiaꝝ reꝝ. qꝛ tu bon⁹ es calor ⁊ ſol vite eterne⌊ confer ⌋. ſ. ſalutem nobis ⌊ corpoꝝ ⌋ ⁊ aiaꝝ⌊ qȝ ⌋pro ⁊⌊ pacē cordiū ⌋.i. animoꝝ⌊ veram ⌋.i. nō fictā.

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canitur hora diei nona. Cū deus inuariabilis ſit dederit tamen tpibus lucis veritatē: petit vt veſper id eſt finis vite noſtre ſit lucidus ⁊ ſine mentis perturbatione: vt in fide xpi morientes vitam eternam conſequamur.

© Biblioteca Nacional de España

r Erum deus tenax vigor
Immotus in te ꝑmanés:
Lucis diurne tempora
Succeſſibus determinans.

Materia huius hymni eſt ꝙ non ſolum in hora ſexta depꝛecandus ⁊ laudãdus ē de⁹: ſed etiã in hora nona: in qua xp̄us migrauit de hoc mundo ad patrem: vt poſſimus tranſire de vicijs ad v̄tutes ⁊ ad bonas op̄atiões. O de⁹ tenax a teneo tenes: qui oīa tenes ſub ptāte tua ⁊ pietate vigor .i. virtus rex ꝑmanés in te imot⁹ .i. nõ variabilis: q2 nunq̃ȝ in ſeipſo mouetur determinãs .i. diuidés tp̄a lucis diurne .i. q̄tidiane ſucceſſib⁹ .i. q̄buſlibȝ diſtinctiõib⁹.

Largire clarum veſpere
Quo vita nuſq̃ȝ decidat:
Sed premium mortis ſacre
Perennis inſtet gloria.

Et q2 hec dicta facis largire .i. cõcede clarũ veſpere .i. finé nr̄e vite ⁊ exitum quo ꝓ quo nr̄a vita nuſq̃ȝ decidat .i. nõ cadat in aliquo graui pctõ ſed ꝑennis gloria .i. illa q̄ eſt ſine fine exiſtés ſuppl. ꝓmiũ mortis ſacre inſtet nobis ꝓ remiſſioné pctõꝝ.

Carmen eſt quale illud Primo dierũ. Canitur hora veſptina. Cõmemorata lucis creatione eiuſq3 officio inſtãte nocte ꝑ quã itelligimus pctm̄ ignorãtiãq3 petit gr̄am q̄ ꝓmuniamur a pctis ⁊ optemus eterna.

Ucis creator optime
l Lucem dierũ proferés:
Primordijs lucis noue
Mundi parans originem.

Materia huius hymni eſt iuocatio quã facit beatus gregorius ad dn̄m vt ſicut ꝓcepit mane iũctũ veſperi vocari diem ita vt audiat ꝓces nr̄as ⁊ cõmendat dié dñicum per opus qd̄ quotidie factũ eſt ⁊ in eodé die vt ibi. Fiat lux ⁊ facta ē lux. Optime creator lucis .i. filij tui vel angeloꝝ ꝓferens .i. tribuens lucé .i. filiũ tuũ dieꝝ .i. apl'oꝝ tuoꝝ q dies vocãt̄ pans originé .i. ſ. qñ dixiſti fiat lux .i. initiũ noue lucis ꝓmordijs mũdi .i. apoſtoli qui lux interpꝛetãtur. vnde dr̄. Uos eſtis lux in iſta vita illuſtrantes omnia. Uos eſtis ſal terre condientes morum temperantiam: ipſi apoſtoli paſtores ſunt populorum omnia conſeruantes.

Qui mane iunctum veſperi

Et tu qui precipis mane iunctũ veſperi vocari

BIBLIOTECA NACIONAL

© Biblioteca Nacional de España

diem .i. diem ꝛ noctem q̄ eſt dies naturalis. vñ dictũ eſt. Factũ eſt veſpe re ꝛ mane dies vnꝰ. vel aliter tu q̄ ꝑcipis mane iũctũ veſpi vocari diẽ .i. deitatẽ iunctam carni nr̃e que obſcura eſt vt veſperum vocari diem .i. xp̄m qui eſt verus dies tetrũ chaos .i. nox ꝛ pctm̃ ꝛ obſcuritas viciorum illabitur .i. cadit in nos. Et ideo audi preces noſtras cum fletibus id eſt cum deſiderijs lachrymarum. Dico audi p̄ces nr̃as

Diem vocari precipis:
Tetrum chaos illabitur
Audi preces cum fletibus.

ꝛ quare ne mens .i. id eſt aĩa nr̃a ſit põderata cri mine .i. pctõ vicioꝝ. ꝛ hoc ẽ q̃d dicit ne mens grauata .i. ponderoſa vel opp̄ſſa crimine id eſt pctõ ſit exul .i. alie nata munere .i. dono eterne beatitudinis vite id eſt xp̄i qui eſt vita dũ mens nil perenne cogi tat .i. perpetuũ ſed illigat .i. illaqueat ſeſe culpis vicioꝝ.

Ne mens grauata crimine
Vite ſit exul munere:
Dum nil perenne cogitat
Seſeq; culpis illigat.

Ergo ꝛ nos debemus accipe xp̄m vel eternam beatitudinẽ. ꝛ vt hoc fi at mens pulſet .i. ingrat intimũ celoꝝ id eſt xp̄m ꝛ tollat .i. acgrat vitale p̄miũ .i. eternã beatitudinẽ. ergo vite mus omne noxiũ .i. omne peccatũ quantũ ad corpus purgemus oẽ peſſi mũ id eſt omne peccatum quantũ ad animã.

Celorum pulſet intimũ:
Vitale tollat premium:
Vitemus omne noxium:
Purgemus omne peſſimum.

Carmẽ eſt q̃le illð. Primo dierũ. Canit᷑ horis diei cõpletis. Implorãs diuinã tutelã petit ne ꝑ noctis in ſomnia lemures mẽtibus nr̃is incurſantes occurant.

Materia huius hym ni eſt deũ depcari in cõ ceptione noctis: vt ſicut depcamur deũ in conce ptione diei vt cuſtodiat nos ꝑ totã diẽ: ita in ice ptiõe noctis vt nos cu ſtodiat ꝑ totã noctẽ deũ deprecamur. O rerum

t Te lucis ante terminum
Rerũ creator poſcimus:
Vt ſolita clementia
Sis preſul ac cuſtodia. m

© Biblioteca Nacional de España

creator poſcimus ⌋.i.petimus⌊te añ terminū lucis ⌋.i.anteq̄ꝫ de mūdo exeamus vel anteq̄ꝫ dies recedat⌊vt ſis preſul ⌋.i.cuſtos vel ſpeculator ⌊ac cuſtodia⌊vel ſis ꝑſul ad cuſtodiam ⌋.i.ad cuſtodiendā animā.

Procul recedant ſomnia
Et noctium fantaſmata.
Hoſtemqꝫ noſtrum comprime:
Ne polluantur corpora.

Dico ſis preſul ad cuſtodiā: vt⌊procul recedant ſomnia ⌋.i.lōge ſint a nobis remote illuſiões demonū vel praue delectatiões carnis⌊ꝛ fātaſmata noctiū ⌋.i. occulte dceptiões vel ſuggeſtiones ⌊noctiū apparitiões ⌋.i.malignoꝝ ſpūuꝫ. Nox diuidit in ſex ptes.ſ.ſero ſiue veſp: ꝯticiniū: intēpeſtū: galliciniū: crepuſculū: mane. Sero eſt qñ nox imminet illud.ſ.tps qđ ſeqtur ſolē occidentē qđ etiā heſperus đr ab illa ſtella poſt ſolē oriēte. Conticiniū eſt hora qñ hoīes cubitū ꝑgūt. Intēpeſtū eſt qñ nihil operaſ: ꝛ eſt cōis hora qeſcēdi oīuꝫ: mediū tps inter galliciniū ꝛ conticiniū. Galliciniū eſt qñ galli emittūt voces. Crepuſculū eſt qñ dubiū ē inſ diē ꝛ noctē. Mane eſt qñ aurora apparet⌊ꝛ cōprime noſtꝝ hoſtē ⌋.i. diabolū vel carnē⌊ne corpora nr̄a polluanſ ⌋.ſ.mala vel corporali pollutiōe.

Carmē eſt cacometrū ſiſe tñ dimetro iābico Caniſ in q̄dragesima horis diei cōpletis. Petit ne ꝑ iſtātis noctis tenebras illudamur: qetē nobis placidā tribui

Chriſte qui lux es ꝛ dies
Noctis tenebras detegis:
Luciſqꝫ lumen crederis
Lumen beatum predicans.

c

Materia hui⁹ hymni eſt ꝙ depcare debemus deū vt det nobis qetā noctē ꝛ defendat a pfido hoſte ꝛ oculi ſic ſomnū capiāt ꝙ cor ad deū ſemꝑ vigilet⌊O xp̄e qui es lux angeloꝝ ꝛ illuminator oīuꝫ ſctōꝝ. vnde ipſe dixit. Ego ſum lux mūdi. ꝛ dies ē xp̄s q illuminat oēm diē ꝛ parat oēm lucē. Cū aūt mirabile ſit qꝛ ſicut pr̄ ē lux ꝛ fili⁹ ꝛ ſpūs ſctūs ſit lux: nō tñ tres luces. ſꝫ pr̄ ꝛ fili⁹ ꝛ ſpūs ſctūs vna ꝛ inſepabilis ē lux: ſicut in hac dictiōe q̄ ē lux ſūt tres lr̄e ꝛ vn⁹ ſon⁹ cui ad ſignificationē ipſi⁹ ſenſus aliqd addi vel minui nō pōt. ſic quoqꝫ cū tres ꝑſone ſint ē vna deitas cui naturaliter addi vel minui nihil pōt. Nō eni de⁹ tres luces eſt. qꝛ ſi verū eſſet iā lux vna nō eēt. Nā qcqd corporaliter diuidi pōt i illa ſubſtātia q̄ diuerſitatē patiſ nō pōt dici vnū⌊ꝛ detegis ⌋.i.apis ⌊tenebras ⌋.i.ꝯſutias⌊noctis ⌋.i.diaboli⌊ꝛ crederis lumē lucis ⌋.i.pr̄is. tu dico⌊p̄dicans ⌋.i.ꝑmittēs apoſtolis⌊beatū lumē ⌋.i.ſpm̄ ſanctū.

Precamur ſancte domine
Defende nos in hac nocte.

O ſctē dn̄e ⌋.i. qui dn̄aris⌊precamur ⌋.i. rogamus te⌊defende ⌋.i. pro-

b

© Biblioteca Nacional de España

tege nos a vicijs ⁊ ab inſidiatoꝛibus nr̄is ⌋.i.demonibus qui vt leones rugiētes circuēūt q̄rētes quē deuoꝛēt vt ait apl̄s

Sit nobis in te requies:
Noctem quietam tribue.

⌊in hac nocte ⌋.i.in p̄ſenti vita⌊⁊ reqes ſit nobis in te ⌋.i.reqeſcam⁹ tecum in celeſti regno.⁊⌊tribue ⌋.i.ꝯcede⌊quietā noctē ⌋.i.tranquillā ⁊ ſecurā.

⌊Ne grauis ſomn⁹ ⌋ i.ne graue pctm̄ vel delectatio pcti⌊irruat ⌋.i.d ē oppꝛimat nos⌊nec hoſtis ⌋.i.diabolus ⌊ ſurripiat ⌋.i.fraudulenter decipiat nos⌊nec caro ⌋ noſtra⌊illi conſentiens ⌋.ſcʒ

Ne grauis ſomnus irruat:
Nec hoſtis nos ſurripiat:
Nec caro illi conſentiens
Nos tibi reos ſtatuat.

diabolo in peccato⌊nos reos ſtatuat ⌋.i.faciat eſſe culpabiles⌊tibi ⌋.i.d n̄o quia dominus noſter eſt ſc̄m naturam.

Quāuis dico ꝙ grauis ſomnus non irruat: tn̄ nō dico ꝙ oculi ſomnū non capiant: imo aliquantulū capiāt vt hic ⌊oculi ſomnū capiant⌋ i.aliquātulū capiant vt coꝛpus refocillet⌊coꝛ ⌋.i mens⌊ſp vigilet ad te ⌋⁊

Oculi ſomnum capiant:
Coꝛ ad te ſemper vigilet:
Dextera tua pꝛotegat
Famulos:qui te diligunt.

o tu dn̄e⌊dextera tua ⌋ i.auxiliū tuū⌊ptegat famulos ⌋.ſ.q te diligūt.

Defenſoꝛ nr̄ aſpice ⌋ nos ⌊⁊ repꝛime inſidiantes⌋ i.demones qui ſemp inſidiantur nobis ⁊ ꝙ maligni ſpiritus ſemper ſint parati inſidiari nobis. ⁊ nocere ⁊aīas iugulare iō petimus vt deus eos re-

Defenſoꝛ noſter aſpice:
Inſidiantes repꝛime:
Guberna tuos famulos
Quos ſanguine mercatus es.

pꝛimat ⁊ reſtringat ne nocere valeāt. Et notandū ꝙ maligni ſpūs tres habent habitationes.ſ.in inferno:in aere:⁊ in terra. Illi qui in terra manent diuidunt in duab⁹ ptibus ⁊ vocātur lerue ⁊ lerues. lerue in nocte ledunt: lerues aūt in die⌊guberna ⌋.i.rege nos⌊tuos famulos quos mercatus es⌋ i.redemiſti tuo ſanguie⌊Et nota ꝙ diu p pctm̄ ſui fuim⁹.modo p xp̄z liberi facti ſum⁹.qꝛ nec auro coꝛruptibili:ſed ꝓp̄o ſuo ſanguine nos redemit.

Et qꝛ ſum⁹ redēpti ſanguine dn̄i:ideo non debemus voluptati nr̄e ſa-

Memento noſtri domine
In graui iſto coꝛpoꝛe:

© Biblioteca Nacional de España

Qui es defenſor anime
Adeſto nobis domine.

tiſſactioné facere: ſed p̄ceptis eius ꝓ ſalute nr̄a noſmetipſos onerare et iugo eiꝰ applicare. Unde dauid. Preceptū domini lucidū illuminās oculos meos⌊ O dn̄e memēto noſtri in graui iſto corpore⌋.i.corruptibili⌊ qui es defenſor aīe⌋o tu dn̄e⌊adeſto nobis⌋.i.ad defenſioné noſtrā.

¶ Carmen eſt quale illud primo dierū Canit̄ ad horas veſpertinas feria ſecūda. Alludēs ad illud geñ.j. ꝙ aque ſuperiores ab inferioribus ſunt diſticte. petit vt lumine fidei illuſtremur

Immenſe celi conditor
i Qui mixta ne cōfunderēt:
Aque fluenta diuidens
Celum dediſti limitem.

Materia huiꝰ hymni eſt inuocatio quam facit auctor: vt quēadmodū xp̄s aquas ab aquis in ſecunda die ſeparauit partem in terra reliqt ⁊ partem in celū attulit ꝓpter nimietatem aque: ideo q̄ terra cōfuſa erat. ⁊ ne calor ſolis diſſiparet res mūdanas: ita diuidat mētes nr̄as a malis opibus. Sed q̄ritur cur partē attulit in celū ⁊ ad qd celū igneū ē. Ignis leuis materie ē. ⁊ ideo ſi nō interpoſuiſſet aliud elementū puta aquā: ignis totā terrā leuiter cōbureret. Et ſi q̄rat̄ qualiter aque manent ſup ignē. Augꝰ dicit ꝙ fortitudo ignis aquā coagulat ⁊ coartat. Itē q̄rit̄: ſi celū mobile ē ⁊ rotūdū quō aque manēt ſurſum? Amb. dat hoc exemplū. q̄ multa corpa exterius ſunt rotūda q̄ interius ſunt quadrata: ⁊ ſic pōt eſſe celū. Celeſtes nāq̄ nature ignee ſunt. vn̄ ſpūs dr̄ purus ether: quia rogus.i.ignis. vnde niſi vnda ſupioris ⁊ inferioris aque ethera ſiue ignē tēperaret: totam terrā incēderet ⁊ ruptā in puluerē diſſiparet⌊ O xp̄e conditor i menſe⌋.i.ſine mēſura⌊celi qui diuidēs fluenta aque⌋.i.aquarū curſus⌊ne confunderent mixta⌋ſup faciē terre⌋.i.cōfuſionē facerent⌊ celū dediſti limitē⌋.i.terminū inter aquas ſupiores ⁊ inferiores.

Firmans locum celeſtibus
Simulq̄ terre riuulis:
Ut vnda flāmas temperet
Terre ſolum ne diſſipet.

Tu dico⌊ firmās locum inter aquas celeſtes ⁊ aquas terreſtres⌊ celeſtibus⌋.i.āgelis vel aqs⌊⁊ ſil' riuul' terre⌋.i. fluminibꝰ vel pctōribꝰ⌊ vt vnda⌋.i.aq̄⌊ tēperet flammas⌋.i.ignem firmamēti⌊ne flāme diſſipēt ſolū terre⌊ ſolū⌋.i. ſoliditatē

© Biblioteca Nacional de España

Infunde nunc piiſſime
Donum perennis gratie:
Fraudis noue ne caſibus
Nos error atterat vetus.

O tu piiſſime ⌊ infunde nunc ⌋ id eſt in preſenti ⌊ donũ pennis grẽ ⌋ id ẽ ſpiritus ſancti ⌊ ne error ⌋ idolatrie vel origiale peccatũ ⌊ vetus ⌋.i.antiquuſ ⌊ atterat ⌋.i. ꝯterat ⌊ nos caſibus noue fraudis ⌋ id eſt hereſis vel diaboli. Nouus dicit: quia nullus alius peccauerat ꝑ originale peccatũ.

Lucem fides inueniat:
Hec luminis iubar ferat:
Hec vana cuncta terreat:
Hanc falſa nulla comprimant.

Fides ⌋ nr̃a ⌊ inueniat lucẽ tuã ⌋ o tu xp̃e ꝛ inueniẽdo ⌊ ferat iubar ⌋ id eſt ſplendorẽ ⌊ luminis ⌋ id ẽ ſpũs ſcĩ ꝛ credẽdo ⌊ iubar ⌋ tribuat ſe nobis ⌊ hec ⌋.i. fides ⌊ terreat cũcta vana ⌋ i.cũctã prauitatẽ hereticã ⌊ nulla falſa cõprimãt ⌋.i.deꝓmãt ⌊ hanc ⌋.ſ. fidẽ

Carmẽ eſt q̃le illõ Primo dierum Canit ſecũda feria ad horas nocturnas. Hortat nos vt ſurgamus ad orationẽ qua deum confiteamur: ꝛ pctõꝝ veniã petamꝰ.

Somno refectis artubus
Spreto cubili ſurgimus
Nobis pater canentibus
Adeſſe te depoſcimus.

Materia huiꝰ hymni ẽ ꝙ debemus ſurgere ď lecto ⌋.i.de pctõ ꝛ depcari deũ vt dimittat nob̄ peccata nr̃a.ſ.pſentia preterita ꝛ futura. Cũ facimꝰ inuocationẽ ad deũ patrẽ ſic debemꝰ dicere. O deꝰ pr̃ ⌊ refectis artubꝰ ſomno ⌋.i.ſenſibus nr̃is repletis in mũdana delectatiõe ⌊ ſurgimus ſpreto cubili ⌋.i.ipſa delectatõe: quia poſtq̃ȝ fuerint mẽbra nr̃a refocillata ſomno ꝛ repata ṽtute: debemus cũ indignatione ſpnere ꝛ ad dei ſeruitiũ feſtinare. ꝛ tũc deus aderit nobis ⌊ depoſcimꝰ ⌋.i.depcamur ⌊ te adeſſe ⌋.ſ.pſentẽ ⌊ nobis canẽtibꝰ.i.laudãtibus.

Te lingua primum concinat:
Te mentis ardor ambiat:
Ut actuum ſequentium
Tu ſancte ſis exordium.

Et ideo nõ ſolũ corde ſed etiã lingua te depcamur o dñe ⌊ lingua nr̃a cõcinat ⌋.i.laudet ⌊ te primũ ⌋.i.maxime ſuꝑ oĩa ⌊ ardor ⌋ id eſt amor ⌊ mẽtis ⌋ noſtre ⌊ ambiat ⌋.i.ꝯſideret te ꝛ ad quid ⌊ vt tu ſancte ⌋ pater ⌊ ſis exordiuȝ ⌋ id eſt principium noſtrorũ ⌊ actuum ſequẽtium ⌋ vt oĩs noſtra actio a te ſẽper incipiat: ꝛ per te incepta finiatur.

© Biblioteca Nacional de España

Cedant tenebre lumini:
Et nox diurno ſyderi:
Ut culpa quam nox intulit
Lucis labeſcat munere.

Tenebre ⌋.i. vicia. pctā ⌊cedāt ⌋.i.locū dent⌊ lumini ⌋.i.xp̄o⌊ nox ⌋ſupple cedat ⌊ diurno ſyderi ⌋.i.ſoli⌊vt culpa ⌋id ē pctm̄⌊quaz nox intulit ⌋ nobis.i.diabolus⌊labeſcat ⌋.i.euaneſcat⌊munere ⌋.i.grā⌊lucis ⌋id ē xp̄i vel ſpūs ſancti.

Precamur idem ſupplices
Noxas vt omnes amputes:
Ut ore te canentium
Lauderis in perpetuum.

⌊Nos ſupplices ⌋id ē hūiles⌊precamur idez ⌋ i.illud ⁊ ad quid⌊vt amputes ⌋.i. auferas ⌊oēs noxas ⌋.i.omnia peccata ⁊ vicia⌊vt lauderis i perpetuum ore canentium te.

¶ Carmen eſt quale illud Primo dierum Canitur feria ſecunda ad laudes matutinas. Aduentante luce: filiū qui eſt ſplendor patris: de inde patrez ipſuz multa petens implorat.

Materia hui⁹ hymni ē pr̄is ⁊ filij ⁊ ſpūs ſancti credulitas ⁊ tm̄ pr̄ ſit i filio ⁊ fili⁹ in pr̄e ⁊ ſpirit⁹ ſctūs pcedēs ab vtroqz. Et p hanc credulitatem rogam⁹ vt ɔfirmet.i.cōferat nobis ſuā gratiam

Splendor paterne glorie
De luce lucem proferens
Lux lucis ⁊ fons luminis
Dies diem illuminans.

vt ſit nobis cibus ⁊ pot⁹⌊O xp̄e q es ſplēdor pr̄ne glīe ⌋.i.pr̄is: qr p patrem glorificat⌊pferens lucē ⌋.i.ſpm̄ ſctm̄⌊de luce ⌋.i.de pr̄e. vel⌊pferens ⌋id ē manifeſtans⌊lucē ⌋.i.te ipm eternā lucē venientē in hūc mundū de luce paterna⌊O lux ⌋.i.filius⌊lucis ⌋.i.pr̄is ⁊⌊fons ⁊ origo luminis ⌋.ſ.ſpūs ſcti.⌊tu dies illumināś diē ⌋.i.illos quos pdicatione aplor̄ facis illuminari.

Verusqz ſol illabere
Micans nitore perpetim:
Iubarqz ſancti ſpiritus
Infunde noſtris ſenſibus

Et o tu xp̄e q es ⌊verus ſol illabere ⌋.i. deſcende ⌊micās nitore ppetim ⌋ i.ppetuo lumine eterno ⌊⁊ infunde ⌋.i.mitte⌊iubar ⌋.i.ſplēdorē ſpūs ſci ⌊nr̄is ſenſib⁹ ⌋i.nr̄is mētibus vt non ſolū vocemus te filiuz ſed patrem

© Biblioteca Nacional de España

Et non ſolũ vocemus te filiũ. ſʒ⌊ votis vocem⁹⌋ i. deprecemur cum deſiderio vocemus inq̃ʒ⌊ te patrẽ pennis gl'ie⌋ .i. perpetue. q2 infinita erit ⁊ vocem⁹⌊ vt pr̄ potẽtis gr̄e relſget⌋ i. reſtrigat vel mittat i exiliũ⌊ culpã lubricã⌋ .i. libidinẽ q̃ facit hoies cito labi ȯ bono ad malũ

Votis vocemus te patrem
Patrem perẽnis glorie
Pater potentis gratie
Culpam relſget lubricam.

Dixi inuocemus ⁊ quare vt pr̄⌊ informet⌋ id eſt componat⌊ actus ſtrenuos⌋ .i. honeſtos. ſ. bonas opationes⌊ ⁊ retũdat⌋ i. frãgat⌊ dentẽ⌋ .i. fortitudinẽ⌊ iuidi⌋ id ẽ diaboli Et quẽadmodũ aliquis mordet eſcã: ita diabolus mordet ⁊ ſeducit xp̄ianos opando mala in eis⌊ ⁊ ſecũdet⌋ .i. faciat pſpos⌊ caſus nr̄os aſpos⌋ .i. ſ. caſtigãdo nos ſepiſſime faciat ſecũdare⌊ donet nobis gratiã gerẽdi⌋ .i. patiẽdi eoſdẽ caſus aſpos.

Informet actus ſtrenuos:
Dentem retundat inuidi:
Caſus ſecundet aſperos:
Donet gerendi gratiam.

Modo ꝯuertit ſe ad fideles. q. d. fili⁹ infũdat in nobis iubar ſcti ſpũs ⁊ actus noſtros dirigat ⁊⌊ gubernet mentem⌋ id ẽ aĩam noſtrã⌊ ⁊ regat⌋ eã caſtam in fide catholica. ⌊ fideli corpe⌋ ſancte eccleſie vt⌊ fides⌋ nr̄a⌊ ferueat⌋ .i. ardeat⌊ calore⌋ charitatꝫ vel amore ſpũs ſancti⌊ neſciat venena⌋ .i. hereſes⌊ fraudis⌋ .i. diaboli.

Mentem gubernet ⁊ regat
Caſto fideli corpore:
Fides calore ferueat
Fraudis venena neſciat.

Ut mens ſit neſcia fraudis⌊ xp̄s ſit nobis cib⁹⌋ i. p̄dicatio dei q̃ reficiat nos. i. mẽtes nr̄as vt cibus reficit corpus. ⁊ hac comeſtiõe. i. p̄dicatione hẽam⁹ potũ. i. fidem. Fides ẽ charitas p̄dicationis⌊ qꝫ⌋ p ⁊⌊ xp̄s ſit cibus celeſtis⌊ ⁊ fides⌋ .ſ. catholica ſit nr̄ pot⁹⌊ leti⌋ id alacres vel hilares⌊ bibam⁹ ſobriã ebrietatẽ⌋ .i. tpatam. ſ. infuſionẽ ſpirit⁹ ſcti vt nos ſeruet a pctõ ⁊ ebrietas ſpũs ẽ ſobria. i. tpata ⁊ modeſta: q2 hoies inflãmat amore dei ⁊ ſeruat ab amore pcti. q2 ſic ille q ẽ ebri⁹ obliuiõi tradit oĩa nec recordatur. ſic q eſt plen⁹ ſpũ ſctõ vel gr̄a ſpũs ſcti oĩa mũdana obliuiſcitur.

Chriſtuſqꝫ nobis ſit cibus:
Potuſqꝫ noſter ſit fides:
Leti bibamus ſobrie
Ebrietatem ſpiritus.

Hic dies⌋ .i. pñs vita⌊ lcta trãſeat⌋ .i. extermi-

Letus dies hic tranſeat:
Pudor ſit vt diluculum:

© Biblioteca Nacional de España

Fides ſit vt meridies:
Crepuſculum mens neſciat.

netur⌊ let⁹ dies⌋.i.xp̄us adueniat ad nos⌊ ⁊ pudor⌋ id eſt caſtitas ſit vt diluculum⌋ id eſt vt aurora luceat⌊ fides ſit velut meridies⌋ ⁊ ferueat amore ſp̄us ſancti ſicut meridies feruet. ⁊ mens crepuſculum neſciat⌋ id eſt pctm̄: quia crepuſculum eſt lucis .i. diei finis ⁊ noctis principium.

Aurora curſus prouehit
Aurora totus prodeat:
In patre totus filius
Et totus in verbo pater.

Aurora⌋ .i. pr̄ prouehit curſus⌋ i. ducit filiū ſuū ad ſui ſupiora⌊ aurora p̄deat⌋ id eſt manifeſtetur totus in ſubſtantia deitatis: quia filius in ſubſtā-tia deitatis totus eſt i patre⌊ ⁊ pater totus in verbo⌋ id eſt in filio quia totus eſt vnus deus.

¶ Carmē eſt q̄le illd̄. Primo dierꝫ. Canit̄ feria tertia ad nocturnas horas. Per noctis tenebras petit a xp̄o q̄ eſt vera lux vt ignorātie tenebras ⁊ ſomni deſidiam a nobis diſcutiat.

Conſors paterni luminis
Lux ipſe lucis ⁊ dies.
Noctē canēdo rūpimus
Aſſiſte poſtulantibus.

Materia hui⁹ hymni ē reſurrectio nocꝫ. ⁊ ſicut nos ſurgendo rūpimus noctem: ita xp̄s ſurgēdo rupit mortē.i. vicit peccatum. vel ſicut dies adueniens noctis vmbraꝫ effugat: ſic adueniente vero lumine.ſ. xp̄o ipſe xp̄s viciorꝫ.i. pctōꝝ tenebras effugauit ⁊ totū mundū illuminauit. O xp̄e⌊ conſors⌋.i. equalis vel ꝯſcius eius nature qui eſt pater: quia vnū eſt nomen p̄ris ⁊ filij ⁊ ſp̄us ſancti⌊ paterni luminis⌋ tu inq̄ꝫ xp̄e ꝯſors luminis⌊ tu ipſe lux⌋.i. filius⌊ lucis⌋.i. patris⌊ ⁊ dies⌋ dieꝝ vel omniū luminū⌊ rūpimus noctē⌋.i. pctm̄⌊ canēdo⌋ id eſt laudando te. ⁊ ideo⌊ aſſiſte poſtulantibus⌋ te cū precibus.

Aufer tenebras mentium:
Fuga cateruas demonum:
Expelle ſomnolentiam:
Ne pigritantes obruat.

Aufer tenebras⌋.i. ignorantias⌊ mentiū⌋ nſaruꝫ⌊ fuga caſuas demonū⌋ i. turbas malignoꝝ ſpirituū⌊ expelle ſonolētiā⌋ i. aīe pigritiā⌊ ne illa ſonolētia⌋ i. pctōꝝ dormitio vel negligētia⌊ obru-

© Biblioteca Nacional de España

at ⌋i. ꝑcipiter ⌊pigritantes⌋.i. in peccatis dormiētes.

Sic chriſte nobis omnibus
Indulgeas credentibus:
Ut proſit exorantibus
Quod precinētes pſallimus.

⌊Sic⌋.i. taliter ⌊o xp̄e indulgeas⌋.i. miſerearis ⌊oībus credentibus nobis⌊vt qđ ꝑcinētes⌋id eſt laudantes⌊pſallim⁹⌋ ore. ſ. ⁊ corde⌊proſit exorantibus⌋.i. proficiat nobis deprecantibus.

¶ Carmē eſt q̄le illđ ꝑrio diex. Canit̄ ad laudes matutinas feria. iij. Qđ quēadmodū gall⁹ nos a ſōno excitat ita ⁊ xp̄s a ſocordia. Deide xp̄i miam implorat.

a

Ales diei nuncius
Lucem ꝓpiquā precinit
Nos excitator mentium
Jam xp̄s ad vitam vocat.

Materia hui⁹ hymni eſt exhortatio xp̄i ad nos vt ſurgam⁹ a vicijs ⁊ adhæream⁹ v̄tutibus. ⁊ premittit exemplū alitis .i. galli. ſicut eni galli cāt⁹ nos excitat vel vocat ad diem venientē. Sic xp̄s excitat mētes nr̄as ⁊ vocat nos ꝑ ſcripturas ſacras ad opa virtuoſa ꝓnunciās q̄ in ꝓximo eſt ventur⁹. eius v̄o aduent⁹ tēpus ignorat̄. vn̄ bn̄ đr. Surgite ⁊ vigilate: q̄z neſcitis diē neq̄z horā ⁊c. ⌊Ales⌋ i. gallus ⌊nūci⁹ diei ꝑcinit⌋.i. ꝓdicit⌊lumē⌋.i. diē nobis⌊ꝓpinquā xp̄s excitator mentiū⌋nr̄aꝝ ⌊vocat nos ad vitā iam⌋.i. iam ad ſe vocat nos.

Auferte clamat lectulos
Egros ſopore deſides:
Caſtiq̄z recti ac ſobrij
Vigilate: iam ſum proximus.

Chriſtus⌊clamat⌋id ē vocat ⁊ ꝑcipit nob⌊auferte⌋.i. relinq̄te ⌊lectulos⌋dicens⌊o deſides⌋ i. o pigri reliq̄te lectulos ⌊egros⌋.i. carnalitatē vel corda vr̄a ſopore⌋.i. peccato irretitā aut inſeq̄ntes libidinem ⁊ vigilate caſte poſtulātes⌊recte⌋nō tortuoſe⌊ſobrie⌋nō ebrie. Et bene debetis facere hoc. q̄z ego xp̄s ⌊iā ꝓxim⁹ ſum⌋vobis. Uel ſm aliā lr̄am. o⌊caſti⌋aīa ⁊ corpore ⁊ o⌊recti⌋vbo ⁊ ope⌊⁊ ſobrij⌋i. tpati cibo ⁊ potu⌊vigilate iā ſū ꝓxim⁹

Jeſum ciamus vocibus
Flentes precantes ſobrie:
Intenta ſupplicatio
Dormire cor mundum vetat.

Et q̄z xp̄s eſt ꝓxim⁹ o fratres⌊ciamus⌋.i. vocemus⌊ieſu⌋vos dico⌊flētes ꝑcantes⌋.i. cuz fletu rogātes illū⌊ſobrie⌋id ē cū ſobrietate ſine oī feditate ⌊intenta ſupplicatio⌋.i. aſſidua depcatio

⌊ vetat cor mundum dormire⌋ .i. in aliquo mortali peccato manere.

Tu xpe ſomnum diſcute:
Tu rumpe noctis vincula:
Tu ſolue peccatum vetus:
Nouumqꝫ lumen ingere.

O tu xpe⌊ diſcute⌋ .i. diſſipa vel⌊ diſcute⌋ id ē diuide⌊ ſomnū⌋ .i. peccatū vel diabolū ne nos decipiat⌊ ⁊ tu rūpe⌋ diſcutiendo⌊ vincula noctis⌋ id eſt diaboli vel penas inferni que dicuntur nox vt nos nō decipiāt⌊ tu ſolue pctm̄ vetꝰ⌋ .i. originale⌊ ⁊ ingere⌋ .i. immitte⌊ nouū lumē⌋ .i. ſpūꝫ ſctū qui dr̄ nouus: qꝛ eijciēdo a nobis vetera ⁊ pctā nos renouat lumine gratie.

¶ Carmē eſt quale illd̄ Primo dierꝫ Canit̄ ad horas veſpertinas feria tertia. Quo die q̇a terra ꝓtulit herbam virentem petit noſtra pctā gr̄e vigore mūdari.

Telluris ingens conditor
Mundi ſolum qui eruēs:
Pulſis aque moleſtijs
Terram dediſti immobilem.

Materia huiꝰ hymni eſt depcatio quā facimꝰ ad deū vt ſicut deus pfecit celū ⁊ terrā. ⁊ diuiſit ſupiora ab inferiorbꝰ ita ſua pietate noſtra peccata dimittat. Et ſicut dedit terrā imobilē vt faceret fructū gratū: ita faciat mēbra noſtra acceptabilia ad fructificandū ſibi. ⌊ O ingens conditor telluris⌋ .i. totius orbis⌊ qui eruens⌋ .i. diuidēs⌊ ſolū mūdi ab aquis⌋ .ſ. ab inferioribus ⁊ a ſupioribus ⌊ atqꝫ⌋ p ⁊⌊ dediſti terrā imobilē⌋ ⁊ hoc⌊ pulſis moleſtijs⌋ .i. elementis que valde moleſtia erant dum inter ſe eſſent cōfuſa .i. ſimul mixta.

Ut germen aptum ꝓferens
Fuluis decora floribus:
Fecunda fructu ſiſteret:
Paſtumqꝫ gratum redderet.

Ut⌋ illa terra .ſ.⌊ proferēs⌋ .i. ꝓducens⌊ germē aptū⌋ .i. ꝯgruū hoibus⌊ ſiſteret⌋ .i. ꝑmāeret fecūda⌋ .i. abundās ⁊ fertil⌊ fructu⌋ acceptabili illa dico⌊ decora⌋ .i. ſpecioſa⌊ fuluis floribus⌋ id ē rubeis ⁊ alb̄⌊ qꝫ⌋ p ⁊⌊ redderet ĝtū paſtū⌋ acceptabilē tā hoibꝰ q̄ꝫ pecudibꝰ

Mentis peruſte vulnera
Munda vigore gratie:
Ut facta fletu diluat
Motuſqꝫ prauos atterat.

O xpe⌊ mūda⌋ .i. purga⌊ vulnera peruſte mentis⌋ .i. pctā vel flammas aie peccatricis ⁊ hoc⌊ vigore gratie⌋ .i. ſpiritus ſancti⌊ vt diluat facta⌋ id eſt emendet peccata

© Biblioteca Nacional de España

cõmiſſa] fletu]. i. gemitu] atterat]. i. auertat] prauos mot⁹]. i. refrenet noſtros prauos actus.

Iuſſis tuis obtemperet:
Nullis malis approximet:
Bonis repleri gaudeat:
Et mortis actum neſciat.

Et mens illuminata] [obtempet iuſſis tuis]. i. obediat mãdatis tuis] ⁊ nõ approximet]. i. nõ accedat vel appropinquet [malis vllis]. ſ. opibus ſed] gaudeat impleri bonis]operibus] ⁊ neſciat actum mortis]. i. cognoſcat mortale peccatum vel penas inferni.

¶ Carmen eſt quale illud. Primo dierũ Canit ad horas nocturnas feria q̃rta Surgentib⁹ per noctis ſomnum ad ↄfitendum xp̃o petit peccatorum cõdonationẽ.

Rerum creator optime
Rectorq; noſter aſpice:
Nos a quiete noxia
Merſos ſopore libera

Materia hui⁹ hymni ẽ iuocatio ad deũ vt dignetur criminibus nr̃is ignoſcere: vt ſicut ſurgimus de lecto ⁊ rũpimus noctẽ: ſic xp̃s rũpat pctã [O optime creator oĩuʒ rerum] ⁊ o rector aſpice nos]. i. libera nos]a qete noxia] q̃ q̃ carnẽ oblectãt noxia ſũt ſcẽ aĩe nos dico] liba]rediẽ] merſos]i. obrutos] ſopore]. i. pctõ.

Te xp̃e ſancte poſcimus
Ignoſce tu criminibus:
Ad confitendum ſurgimus:
Moraſq; noctis rumpimus.

Ideo poſcimus]. i. dep̃camur te o] ſancte xp̃e ignoſce]. i. parce] culpis omnib⁹] vel ignoſce tu criminibus]noſtris oĩbus] ſurgimus]de vtute in virtutẽ. ſ. confitendo pctã] ⁊ rũpim⁹ moras] i. impedimenta noctis] i. diaboli.

Mentes manuſq; tollimus:
Propheta ſicut nouimus:
Nobis gerendum precipit
Pauluſq; geſtis cenſuit.

[Tollimus]. i. ſubleuam⁹] mẽtes]i. cogitationes] ⁊ man⁹]. i. opatões ſicut nouim⁹ pphetã]. ſ. dauid] q p̃cipit]. i. iubet nob] gerẽdũ]. i. faciẽdũ dicens Media nocte ⁊c. ⁊ paul⁹ cẽſuit]. i. ſcriptu

ris ſuis indicauit dicés. Hora eſt iam nos de ſōno ſurgere⌊ geſtis ⌋i. factis.

Vides malum quod geſſimus.
Occulta noſtra pandimus:
Preces gementes fundimus:
Dimitte quod peccauimus

O deus⌊ vides malū qđ geſſim⁹ ⌋.i. fecimus ⁊ ideo⌊ pādimus ⌋occulta nr̄a ⌋i. pctā. ſ. p ꝯfeſſioné ⌊gementes ⌋.i. ſuſpirantes⌊ ſundimus tibi preces ⌋⁊ ideo⌊ dimitte ⌋id ē dona⌊ qđ peccauimus ⌋ id eſt deliquimus.

¶ Carmen eſt quale illud. Primo dierum. Canitur ad laudes matutinas feria. quarta.

Nox ⁊ tenebre ⁊ nubila
Confuſa mūdi ⁊ turbida
Lux intrat: albeſcit pol⁹
Chriſtus venit: diſcedite.

O⌊ nox ⌋.i. diabole ⁊c̄. Nox aliqñ accipitur p ira: p tpe: p diabolo: et obſcuritate. ⁊ ideo⌊ o tenebre ⌋i. o peccata ⌋⁊ nubila diſcordie hereticorum⌊ ⁊ turbida mundi ⌋ i. turbationes ⁊ ſeditiones⌊ confuſa ⌋.i. pmixta⌊ diſcedite ⌋.i. recedite. q2 ſicut nox diē: ſic pctā iuſticiā. ⁊ diabolus xp̄m fugit. Recedite inq̄ ⁊ bene debetis. q2⌊ xp̄s ⌋ intrat mētes fideliū⌊ polus ⌋.i. corpus⌊ albeſcit ⌋.i. niteſcit bonis opcrib⁹ qđ dicā p ſingula⌊ xp̄s venit ⌋in corda noſtra.

Caligo terre ſcinditur
Percuſſa ſolis ſpiculo:
Rebuſq3 iam calor redit
Vultu nitentis ſyderis.

Caligo terre ⌋i. obſcuritas nr̄a⌊ ſcindit ⌋.i. diuidit. vel ſecta hereticoꝝ caligo dico⌊ pcuſſa radio ſolis aſpectu xp̄i ⌋ id ē diuino verbo. ⁊⌊ calor ⌋.i. vigor ſpūs ſcti q receſſit ꝑpter pſentiā tenebraꝝ⌊ iam redit ⌋aiab⁹ noſtris⌊ vultu nitētis ſyderis ⌋i. ſplēdore ſpūs ſcti qui eſt verus ſol.

Te chriſte ſolum nouimus
Te mente pura ⁊ ſimplici:
Flendo canendo queſumus:
Intende noſtris ſenſibus.

O xp̄e nouimus te ſolū ⌋redēptorē ⁊ illuminatorē⌊ te ⌋⁊ non aliū⌊ pura mente ⁊ ſimplici ⌋id ē ſine ypocriſi⌊ queſumus flendo ⌋peccata⌊ ⁊ canēdo ⌋.i. laudando te ⌋ intēde ⌋id eſt prebe aſſenſum⌊ noſtris ſenſibus ⌋id eſt intentionibus.

Sunt multa fucis illita:
Que luce purgentur tua:

Multa ⌋.i. multe vtutes⌊ ſunt illita nobis id ē

© Biblioteca Nacional de España

iuncta vel vncta [fucis] i. falſis coloribꝰ. Fucus dr̄ falſus color qui mixtus inter veros colores obfuſcat eos [que diuino] [purgentur tua luce] .i. tuo ſplendore. bene dico tua luce: q2 o tu xp̄e es lux [eoꝝ ſyderis] .i. orientalis. ſ. patris: ⁊ ideo [illumina nos ſereno vultu] .i. claritate ſpiritus ſancti.

Tu lux eoꝝ ſyderis
Vultu ſereno illumina.

¶ Carmen eſt quale illud Primo dieꝝ. Canit̄ ad horas veſpertinas q̄rta feria in qua ſol ⁊ luna creati ſūt itaqꝫ illoꝝ officia cōmemorat: petitqꝫ nr̄m illuſtrari.

Materia huiꝰ hymni eſt laus quā conſona voce. ſ. corde ⁊ opere tenemur deo pſoluere: ideo ſcꝫ q2 ad vtilitatē nr̄i oīa ꝯſtruxit ⁊ fecit vt celum ⁊ terrā ⁊ multa alia. Primo fecit celū ⁊ terrā: poſtea mare: quarta die ſolē ⁊ lunā ⁊c̄. Item vt ad brauiū ſue remunerationis nobis pateat acceſſus p̄terita ⁊ p̄ſentia dimittendo pctā nos ad ſui amorē faciat pueníre [O ſctiſſime deus celi qui pingis] .i. decoras [lucidū poli centrū] .i. ſpaciū vel punctū poli vel zodiacū p quem ſigna decurrūt. zodias aīal interp̄taf: centrū eſt medietas ſpere. Hic poſuit centrū p celo. i. ptē p toto [igneo cādore] .i. ſplendore tu dico [augens decoro lumine] .i. claritate. ſ. centrū poli cū pictura. ſ. claritate ſtellaꝝ.

C Eli deus ſanctiſſime
Qui lucidum centrū poli
Candore pingis igneo
Augens decoro lumine

[Tu qui cōſtituēs rotā ſolis flāmeā] .i. ardentem quarto die. Notandū eſt ꝙ p quatuor dies mūdus ſine ſole pmāſit. Prima die facta eſt angelica creatura. Secunda die celum ⁊ aer. Tertia terra ⁊ aqua. Quarta die ſol ⁊ luna. Quinta die piſces ⁊ aues. Sexta die aīalia ⁊ homines [⁊ tu es miniſtrans] .i. tribuens [ordinem lune ⁊ vagos] i. varios [ſyderum curſus] id eſt ſtellarum motus: quia nō currunt curſu eodem ſemper ſtelle vel quantū ad planetas eſt vagus curſus. alius eſt enī curſus lune: alius curſus ſolis: alius ſyderum.

Quarto die qui flāmeam
Solis rotam coſtituens:
Lune miniſtrans ordinem
Vagoſqꝫ curſus ſyderum.

Et q̄re vt luna daret [terminū direptōis] id ē ſepatōis vel diuiſiōis noctibꝰ [vl' etiā] lumi diei

Vt noctibus vel lumini
Direptions terminum:

© Biblioteca Nacional de España

Primordijs ⁊ mēſium
Signum dare notiſſimum.

vt daret notiſſimum ſignū primordijs .i. principijs mēſiuz qꝛ menſis habet .xxx. dies paulo plus vel minꝰ.
Et qꝛ tu feciſti hec oīa illumina cor hominū ⁊ abſterge ſordes id ē prauas cogitatiōes mentiū nr̃arꝝ reſolue culpe vinculū euerte moles criminū id eſt magnitudines peccatoꝝ.

Illumina cor hominum:
Abſterge ſordes mentium:
Reſolue culpe vinculum:
Euerte moles criminū.

Carmē eſt quale illud: Primo dieꝝ. Canit̃ ad horas nocturnas feria quīta. Petimꝰ a xp̃o ꝑ noctis tenebras vt aī caligine excuſſa lumē gr̃e nobis infūdat.

Nox atra rerum contegit
Terre colores omniū:
Nos cōfitentes poſcimus
Te iuſte iudex cordium.

Materia huiꝰ hymni ē rogare deū vt ipſe caliginē mētis ac corpis a nobis expellat. Rogamus etiā in hoc clementiā dei vt nos defendat ab hoſte antiquo ⁊ expellat intrinſecā obſcuritatē ⁊ mētis ⁊ corpis caliginē ⁊ ſui luminis claritatē cōcedat. Atra nox .i. diabolus vel pctūm ꝯtegit .i. obtenebrat colores oīuz rerꝝ terre: qꝛ noctis obſcuritas oīa ꝯtegit ⁊ colores herbarꝝ ⁊ ceterarꝝ rerꝝ ī ſuis ꝓfundis tenebris obducit ⁊ ſepelit. Sed cū hoc ſit nūc ꝙ lucē ſyderis habeamus in mēte: ⁊ hoc in medijs noctibus .i. qñ mūdꝰ ſedet in tenebris ⁊ plus ſꝑ creſcūt incēdia carnis ſurgamꝰ ꝯfitētes deū. ſ. iudicē cordiū noſtroꝝ. ⁊ rogamus iudicē vt auferat a nobis caliginē pctoꝝ. ⁊ det nobis ſue gr̃e dulcedinē. Et ideo cū nox atra ꝯtegit .i. tenebroſos reddit colores oīuz rerꝝ terre nos ꝯfitētes tibi pctā nr̃a poſcimꝰ te .i. poſcimꝰ ea q̄ ſunt vite. ſ. miſericordiā te dico o iuſte iudex cordiū .ſ. aīaꝝ nr̃aꝝ ⁊ quare.

Ut auferas piacula: vel pctā
Sordeſqꝫ mentis abluas:
Doneſqꝫ chriſte gratiam:
Ut arceantur crimina.

Ut auferas piacula .i. grauia pctā ⁊ abluas mentis ſordes .i. ſuggeſtiōes diabolicas que pūgunt nos. ⁊ xp̃e dones gratiaz ſcti ſpūs vt crimina arceantur id eſt expellantur. ⁊ quare.
Dico ꝙ expellant̃ crimina. ⁊ quare qꝛ ecce mēs

Mens ecce torpet impia: crudel
Quam culpa mordet noxia:

BIBLIOTECA NACIONAL
© Biblioteca Nacional de España

impia ⌋.i. peccatrix ⌊ tor-
pet ⌋.i. pigreſcit ⌊ quam
mẽtẽ culpa noxia ⌋.i. ma
la ⌊ mordet ⌋.i. ligatã te-
net ⌊ ⁊ mẽs geſtit ⌋.i. cupit ⌊ tollere ⌋.i. depellere a ſe ⌊ obſcura ... pctã ⌊ ⁊ ge
ſtit te querere ⌊ o redemptor.

Obſcura geſtit tollere
Et te redemptor querere.

Et qꝛ geſtit te ⌊ repelle in
trinſecus ⌋.i. ex aĩa ⌊ cali
ginẽ ⌋ cecitatẽ pcti ⌊ q̃ȝ ma
xime ⌋ id eſt multum ⌊ vt
illa mẽs gaudeat ſe col-
locari in beato lumine ⌋
i. eterna beatitudine.

Repelle tu caliginem
Intrinſecus q̃ȝ maxime:
Ut in beato gaudeat
Se collocari lumine.

Carmẽ ẽ q̃le illud. Prio dieꝝ. Canit̃ ad laudes ma
tutinas feria q̃nta Veniẽte luce petit a nobis abigi te
nebras pctõꝝ cũ maxie hẽamus iudicẽ cũcta cernẽtẽ.

Iſte hymnus cõtinet
idẽ cũ ſupiori hymno. ſȝ
intentio verſus eſt hec. ſ.
ne oculi peccent. Hic po
nitur anapeſtus p ſpon-
deo. ⁊ ſpondeus ſecũdo
loco ponitur pro iambo

Lux ecce ſurgit aurea:
Pallens fatiſcat cecitas:
Que noſmet in pceps diu
Errore traxit deuio.

Nox vſq; modo texit colores terre: ſed modo diſcedit. quia ⌊ ecce lux au-
rea ⌋ id eſt euangelica predicatio ⌊ ſurgit ⌋ in corda noſtra. ⁊ ideo ois ⌊ cecitas
pallens ⌋.i. diabolus ⌊ fatiſcat ⌋ id eſt euaneſcat. quia cecitas ⌊ traxit ⌋ id ẽ du
xit ⌊ noſmet ⌋ ipſos ⌊ in preceps ⌋ id eſt in ruinam vel in precipitium ⌊ diu ⌋ id
eſt multum ⌊ deuio errore ⌋

Dixit q lux ſurrexit ⁊
ideo ⌊ hec lux conferat ⌋
nobis ⌊ ſerenuȝ .i. virtu
tẽ ſpũs ſcti ⁊ ⌊ preſtet nos
puros ⌋ id eſt donet nob
puritatem aĩe ⌊ ſibi ⌋ id ẽ
ad honorem ſuuȝ. ⁊ hoc
ſic ⌊ vt nihil loq̃mur ſub
dolum ⌋ id eſt deceptiuum ⌊ ⁊ nihil voluamus obſcurũ ⌋ id eſt nullum cogi-
temus peccatum.

Hec lux ſerenum conferat:
Puroſq; nos preſtet ſibi:
Nihil loquamur ſubdolum:
Voluamus obſcurum nihil

Tota dies ⌋.i. totũ tẽ
pus vite nr̃e ⌊ decurrat
ſic ⌋ vt nõ loquendo ſub
dolũ ⌊ nec lingua mẽdax

Sic tota decurrat dies:
Nec lingua mẽdax nec manus:

© Biblioteca Nacional de España

Oculi ne peccent lubrici:
Nec noxa corpus inquinet.

ſit .i. ne dicat mēdaciū nec man⁹ peccēt .i. nō faciāt aut operentur aliqd mali nec oculi lubrici peccent .i. videndo ⁊ cōcupiſcendo illicita nec noxa .i. culpa inquinet .i. non polluat corpus noſtrū.

Speculator aſtat deſuper:
Qui nos diebus omnibus:
Actuſq; noſtros proſpicit
A luce prima in veſperum.

Et nolite peccare quia ſpeculator id eſt dn̄s aſtat .i. pſpicit deſuper .i. ē celo qui nos oībus diebus .i. quotidie ⁊ actus noſtros proſpicit .i. videt ⁊ conſiderat a prima luce id eſt a natiuitate in veſperum vſq; in noctem.

¶ Carmen eſt q̄le illud Primo dierū. Canitur ad horas veſptinas quīta feria. Quo die q2 ex aqua piſces ⁊ aues create ſunt: petit vt non deprimamur peccato nec extollamur ſuperbia.

Magne deus potentie
Qui ex aquis ortū genus:
Partim remittis gurgiti
Partim leuas in area.

In hoc hymno continetur quid deus fecit in quinto die. ſ. creauit piſces ⁊ aues ex aq̄ ⁊ ipſoꝝ que ex aqua fecit: partiꝫ imiſit gurgiti vt piſces partim leuauit in aera vt aues. Creauit quoq; cete grandia benedixitq; eis dicēs. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete aquas maris: aueſq; multiplicētur ſup terram. Piſces ⁊ aues de aqua ſunt orti. ſed aues nō comeduntur in omni tpe: vt piſces qd ideo fit: q2 aues p coitū generant vt ⁊ nos generam⁹ qd nō eſt in piſcibus. Vel quia ſunt calidioris nature. Intendit etiā auctor rogare deum vt nos q ſumus abluti ſacro baptiſmate ſic ſeruet: vt neſciamus lapſus criminum ⁊ vt mala culpa nō deprimat nos. i. criminalia pctā. O deus magne potētie q remittis gen⁹ .i. piſces ⁊ aues genus dico ortū ex aqs .i. baptiſmaꝫ partim gurgiti .i. in mari. i. in inferno vt piſces. i. malos hoīes ⁊ leuas partim in aera vt aues. i. bonos hoīes: quaſi dicat. Sicut in aere aues collocaſti: ita in celo hoīes vel ſctōs.

Dimerſa lymphis imprimens:
Subuecta celis irrogās:

Tu dico imprimēs id ē ſubmergēs dimerſa .i. deorſum merſa vt piſces. i. malos homines lymphis .i. aqs infernalib⁹ ⁊ irrogās .i. ſub

© Biblioteca Nacional de España

leua[n]s⌊ſubuecta⌋.i. ſurſum vecta vt aues i.puros hoies⌊pdita⌋.i.orta ⌊vna ſtirpe⌋.i. vno baptiſmate renati⌊rapiāt⌋.i.accipiāt⌊diuerſa loca⌋vt aera ⁊ aquā.i. vitā eternā ⁊ eternā dānationē.

Vt ſtirpe vna prodita
Diuerſa rapiant loca:

Et tu q oia feciſti⌊largire⌋.i.tribue⌊hoc⌋ſcȝ ⌊neſcire lapſꝰ criminū⌋ i.caſum illum:qui in baptiſmo dimiſſus eſt⌊cunctis ſeruulis⌋tuis⌊quoſ vnda ſanguis⌋tui⌊mundat a pctō⌊nec⌋p ⁊⌊⁊ nō tribue nos ferre⌋ i.portare vel habere⌊tedium mortis⌋.i.penā diaboli.

Largire cunctis ſeruulis
Quos mūdat vnda ſanguinis:
Neſcire lapſus criminū.
Nec ferre mortis tedium.

Ad hoc largire⌊vt culpa⌋.i.graue pctm̄⌊non depmat⌋.i.aggrauet vel aggrauat vllū xpianum ⌊⁊ iactātia⌋.i.ſupbia de bonis⌊nō leuet⌋.i.nō extollat vllū⌊⁊ mens eliſa⌋ i.pcuſſa vel vulnerata a vicijs⌊ne cōcidat⌋.i.nō incidat in deſperationem ⌊ne⌋p ⁊⌊elata mens⌋.i.inflata p ſupbiā⌊ne corruat⌋in infernū.

Vt culpa nullum deprimat:
Nullum leuet iactantia: vera gloria
Eliſa mens ne concidat:
Elata mens ne corruat.

Carmē eſt quale illud Primo dierum. Canitur ad horas nocturnas feria ſexta petit a deo medicinam peccatorum iam preteritorum: ⁊ antidotum quo premuniamur ab inſtantibus peccatis.

In hoc hymno nos hortatur auctor de ſomno ſurgere ⁊ medelā vicioꝝ q̄rere.intendit etiā in hoc hymno ipſam trinitateȝ laudare vel iuocare per quā mūdus regitur vt impleat nos ſuo lumine: vt quicquid peccauimꝰ fraude demonū ipe xps abſtergat celitꝰ O⌊tu vnitas⌋ i.o tu ſctē ſpūs qui pcedis a pr̄e ⁊ a filio⌊trinitatis⌋vnus deus in trinitate⌊qui regis⌋.i.qui gubernas⌊potēter⌋.i. potētia tua⌊orbē⌋id eſt mundū ⌊intende⌋.i.reſpice vel auſculta⌊laudū cantica⌋.i.carmina hymnoꝝ noſtroꝝ⌊que⌋cantica⌊excubantes⌋id eſt vigilantes⌊pſallimꝰ⌋.i. cantamus.

t

O trinitatis vnitas
Orbē potēter qui regis:
Attende laudum cantica
Que excubantes pſallimus.

© Biblioteca Nacional de España

Nam lectulo conſurgimus
Noctis quieto tempore:
Ut flagitemus vulnerum
A te medelam omnium.

Nã cõſurgimus oẽs lectulo .i. deſidia Lect⁹ dr ab electis ⁊ mollibus herbis ſup quas antiq requieſcebant. q̃eto tẽpore .i. in horis noctis ⁊ ad qd. vt flagitemus .i. iplorẽmus. a te medelã omniũ vulnerũ .i. id eſt indulgentiam omniũ peccatorũ noſtrorũ.

Quo fraude quicquid demonũ
In noctibus deliquimus:
Abſtergat illud celitus
Tue poteſtas glorie.

Quo .i. pro vt: et . vt poteſtas glie tue .i. tue laudis. abſtergat .i. ab luat. celit⁹ .i. diuinitus illud peccatũ ⁊ q̃cqd viciorũ .i. pctõrũ. deliqm⁹ .i. fraude vel deceptiõe demonũ peccauim⁹ ĩ noctib⁹ .i. i tenebris viciorũ

Ne corpus adſit ſordidum:
Nec torpor inſtet cordium:
Nec criminis contagio
Tepeſcat ardor ſpiritus.

Ne .i. pt. et p nõ. noſtrum corpus nõ ſit ſordidũ .i. pollutũ vel fcti dũ. nec torpor .i. pigritia vel malitia. cordiũ .i. nrorũ. inſtet ⁊ nob ardor ſpũs .i. amor vl gr̃a ſpũs ſcti. nõ tepeſcat .i. non deficiat in nob̃ ↄtagio .i. ppter maculã vel ignationẽ. criminis .i. pctĩ.

Ob hoc redemptor queſumus
Reple tuo nos lumine:
Per quod dierum circulis
Nullis ruamur actibus.

Ut amor tue gr̃e non deficiat i nob̃. ob hoc .i. ppter hoc. o redẽptor q̃s te reple noſ tuo lumine .i. ſplẽdore. p qd. lumen. non ruamur vllis actib⁹ .i. nõ cadam⁹ vllis pctis. circulis dierũ .i. in reuolutionibus dierũ

¶ Carmen eſt quale illud Primo dierũ. Canit̃ ad laudes matutinas feria ſexta: quia iam lux ſolis aduẽtat petit vt illuſtremur diuina luce quo permaneamus i ſpe fide ⁊ charitate.

Terna celi gloria
e Beata ſpes mortalium
Celſitonantis vnice
Caſteq3 proles virginis.

Materia hui⁹ hymni ẽ iuocatio ad xp̃m filiũ btẽ marie v̀ginis vt dignet̃ nobis ſuã miaz tribuere ⁊ dexterã porrigere vt mereamur corroboratõz fidei ſpei ⁊ charitatis obtiere. o xp̃e tu dico

© Biblioteca Nacional de España

⌊eterna gloria celi ⌋id eſt angeloꝝ. vel q2 pater ꝑ te glorificatur⌊ ⁊ o beata ſpes mortaliũ ⌋.i. chriſtianoꝝ⌊ ⁊ o vnice celſitonantis ⌋.i. celeſtis patris ſm diuinitatẽ⌊ ⁊ o proles ⌋.i. filii⌊ caſte virginis ⌋ſm humanitatẽ.

Da dexteram ſurgentibus:
Exurgat ⁊ mens ſobria:
Flagransq3 in laudem dei
Grates rependat debitas.

Da dexterã ⌋i. auxiliũ tuũ nobis⌊ ſurgẽtib9 ⌋a vicijs⌊ ⁊ ita mens noſtra ſobria ⌋.i. abſtinẽs⌊ exurgat ⌋ſcz ad laudẽ tuam. ⌊q3 ⌋pro ⁊⌊ ⌋illa flagrãs ⌋ i. ardens⌊ in laudẽ ⌋id eſt cõmemorationẽ ⌊ dei rependat ⌋.i. ꝑſoluat⌊ debitas grates ⌋in hymnis ⁊ canticis deo oipotenti.

Ortus refulget lucifer
Sparſamq3 lucem nunciat:
Cadit caligo noctium:
Lux ſancta nos illuminet.

Lucifer ⌋ſcilicet ſtella matutina. i. xp̃s nat9⌊ refulget ⌋⁊ nũciat mundo ⌊ lucẽ ſparſam ⌋.i. natã ⁊ vndiq3 diſꝑſã3. ⁊ vere nũciat q2⌊ caligo noctiũ i. obſcuritas diaboli⌊ cadit ⌋.i. recedit. ⁊ ĩdo⌊ lux ſancta ⌋id eſt chriſtus qui eſt lux ſacrificata⌊ nos illuminet ⌋lumine ſpiritus ſancti ⁊ ſanctificet nos ⁊ ſaluet nos.

Manenſq3 noſtris ſenſibus
Noctem repellat ſeculi:
Omniq3 fine diei
Purgata ſeruet pectora.

Et ipſa lux manens ⌋ i. permanens in⌊ noſtris ſenſib9 ⌋.i. in nobis quia hẽmus quiq3 ſenſus corporeos⌊ repellat ⌋a nobiſ ⌊ noctẽ ⌋.i. diabolũ⌊ ſeculi huius ⌋.i. mundi ⁊ illa lux⌊ ſuet pectora ⌋nr̃a⌊ purgata ⌋a vicijs⌊ oĩ fine diei ⌋.i. oĩ tpe vite nr̃e.

Queſita iam primum fides
Radicet altis ſenſibus:
Secunda ſpes congaudeat
Quo maior extat charitas.

Fides ⌋q̃ſita a nobis i baptiſmo⌊ iã primũ ⌋ id ẽ cito. ideo dicit⌊ ꝑmũ ⌋ q2 fides prima cognominatur inter virtutes in illo loco vbi dicit fides ſpes ⁊c̃. radicet ⌋.i. ponat radices⌊ ſenſibus ⌋nr̃is ⌊altis ⌋.i. ꝓfundis⌊ ſecunda ſpes ⌋.i. proſpera per quã ſpem ſperamus vitã ⌊ congaudeat ⌋.i. ſil̃ letetur ⁊ creſcat⌊ qua ⌋.ſ. ſpe. ⁊ etiã fide charitas extat maior. iuxta illud apoſtoli. Maior aũt hoꝝ eſt charitas.

¶ Carmẽ ẽ quale illð Primo dierũ. Canit̃ ad horas

© Biblioteca Nacional de España

veſpertinas feria ſexta. Quo die quia beſtie ⁊ reptilia cum homine creata ſunt propter hominem: purgari a peccato ⁊ donari eternis premijs petit.

P Laſmator hominis deus
Qui cũcta ſolus ordinãs
Humũ iubes producere
Reptantis ⁊ fere genus.

In hoc hymno cognoſcitur illud qđ fecit de⁹ in ſexta die creatis ſiquidẽ reptilibus ſcilicet piſcibus auibus ⁊ alijs beſtijs. ſexta die formauit deus adã ⁊ pfecit eũ omnibus animalibus dicẽs. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrã: ⁊ dñamini piſcib⁹ maris ⁊ volatilib⁹ celi ⁊ vniuerſis q̃ viuũt ſup terrã: poſuitq̧ eũ in paradyſo deliciaꝝ vt oparet ⁊ cuſtodiret illđ. Intẽdit itaq̧ auctor rogare deũ vt ſicͤ fecit hoiez ſupiorẽ cũctis aiantibus: ſic faciat vt nõ ſit inferior aialib⁹ ppt pctã ſua. Queritur cur de⁹ hoies creauit q̃s malos futuros pſciebat. qr ſicͤ puidit qđ mali eẽnt facturi: ſic etiã puidebat đ mal' factꝭ eorũ qđ boni ipe factur⁹ eẽt: vl'q boni hoies eẽnt futuri. O de⁹ plaſmator. id eſt creator. hominis. ſ. ade. q ſol⁹ ordinãs cũcta. i. diſponẽs. iubes producere. i. pcreare pmitꝭ. humũ. i. trã. vel humũ. i. eccleſiã. ſ. bonos ⁊ malos hoies. Eccl'ia ẽ ꝯgregatio fideliũ. gen⁹ reptãtiũ. vt ſerpẽtũ. ⁊ fere. i. beſtiaꝝ.

Qui magna rerum corpora
Dictu iubentis viuida:
Ut ſeruiant per ordinem
Subdens dediſti homini.

Et o tu de⁹ qui feciſti. dictu iubentis. i. vbo tuo pcipiẽs. magna corpora. i. iumenta pecora beſtias omnium ſpeciꝝ diuerſaruz. viuida. i. animata. ⁊ ſubdens. i. ſupponẽs illa animalia. dediſti hõi vt ſuiãt p ordinẽ. i. vt oĩa aĩalia ſuppoſita ſint hõi q̃dã vt hõies illa animalia cõederẽt. ſ. boues oues lepores ⁊ porcos ⁊ talia. ⁊ alia vt illis vterẽtur ⁊ illa eq̃tarẽt: vt eq̃s ⁊ mulos ⁊ ſic đ cetis.

Repelle a ſeruis tuis
Quicquid per immundiciam
Aut moribus ſe ſuggerit
Aut actibus ſe interſerit.

Et o de⁹. repelle a ſeruis tuis quicquid ſuggerit. i. infert. ſe p immundiciã. i. per aliquã ſuperfluitatẽ culpã vel turpitudinẽ vel per ſordidam comeſtionem. aut moribus. i. p prauã cõſuetudinẽ: vt cũ aliq̃s poſtq̃ incepit peccare neq̃t ſe abſtinere: ſꝫ vult ſp pſeuerare. aut interſerit ſe. i. miſcet. actib⁹. i. opatiõib⁹. ſ. cũ mala facimus.

Da gaudiorum premia
Da gratiarum munera:

Da pmia. i. remunerationẽ. gaudioꝝ. eter-

© Biblioteca Nacional de España

no⁊⌊ da munera gratia ruz⌋.i. dona ſpũs ſancti ⌊diſſolue vincula litis⌋ i. diſliga vel diſrũpe peccatũ odij⌊aſtringe⌋.i.cõiũge⌊federa pacis⌋.i.cõtubernia ſupne pacis.

Diſſolue litis vincula
Aſtringe pacis federa los amiſtades

Carmẽ ẽ q̃le illo᷑ Primo dierũ. Canit᷑ ad horas nocturnas die ſabbato. Surgentibus nocte ad cãtandũ petit vt ardẽtes igne ſpũs ſcti vitã eternã mereamur.

Materia huius hymni eſt cognitionẽ habere trinitatis i vnitate ⁊ vnitatis in trinitate. Intendit etiam auctor rogare deũ vt cingat lũbos noſtros cingulo caſtitatis ⁊ adurat.i.inflãmet vel repleat corda nr̃a igne ſpũs ſcti: vt caſto corpe⁊ mũdo deo ſeruire mereamur. O⌊ de⁹ ſumme clemẽtie⌋.i. alte pietatis⌊ ⁊ o factor⌋.i.cõpoſitor⌊machine⌋.i.ſtructure⌊mũdi⌋tu dico⌊ vnus potentialiter⌋.i.in potẽtia ẜm diuinitatẽ⌊⁊ trinus pſonaliter⌋.i.trinus in pſonis.

ſ Umme deus clementie
Mũdiq̃ʒ factor machie
Unus potentialiter.
Trinuſq̃ʒ perſonaliter.

Et tu pius⌋ ntũs pro vtõ⌊ſuſcipe benigne noſtros flet⁹⌋.i.lachrimas ⌊cũ canticis⌋.i. cũ hymnis vel laudib⁹⌊quo⌋p vt⌊fruamur te largi⁹⌋.i ampli⁹. ⁊ hoc⌊corde puro⌋id eſt mundo⌊ſordibus⌋.i.id eſt a vicijs

Noſtros pius cum canticis
Fletus benigne ſuſcipe:
Quo corde puro ſordibus
Te perfruamur largius.

Adure⌋.i.accende⌊igne congruo⌋.i. ſpũ ſctõ ⌊lũbos nr̃os⁊iecur⌋ ſcʒ epar morbidum ad morbũ ⁊ pctm̃ inclinatũ. Et nota ꝙ hec tria iecur: cereb⁊: lũbi cogũt hoiez peccare vt ſint accicti.i. vt lũbi ſint caſti ꝯ libidinẽ. ⌊ppetiʒ⌋.i. ſp⌊remoto peſſimo luxu⌋.i.iniq̃ luxu.i.remota ſit peſſima luxuria. ⁊ alia vicia ſint pcul.

Lumbos iecurq̃ʒ morbidum
Adure igne congruo:
Accincti vt ſint perpetim
Luxu remoto peſſimo.

Ut quiq̃ʒ⌋.i. quicũq̃ʒ ⌊cõcinendo⌋.i. pſallendo⌊rũpimus⌋.i. dũ vigilam⁹.ſ.diuidim⁹⌊ horas noctium omnes ditemur⌋id ẽ diuites efficia

Ut quiq̃ʒ horas noctium
Nunc concinendo rũpimus:
Donis beate patrie
Ditemur omnes afatim.

© Biblioteca Nacional de España

mur⌊ affatim⌋ i. abūdāter⌊ bonis btē patrie⌋ i. btitudine. ſ. patrie celeſtis.

Carmē ē q̄le illō p̄io dierū. canit̄ ad laudes matutīas die ſabbato: ſctā mētiōe lucis aduētātis petit illuſtrari diuina luce vt fruamur cognitione dei poſt mortem

Aurora iam ſpargit polū:
a Terris dies illabitur:
Lucis reſultat ſpiculum:
Diſcedat omne lubricum.

Hymn⁹ ille cōtinuat ſupiori: ita nos rūpim⁹ horas noctiū vt nos oēs ditemur. i. diuites ſim⁹ in xp̄o. ⁊ ecce aurora. i. xp̄s iā ſpargit polū. i. illuminat corda hoīuʒ Hortat̄ etiā nos vt taliter nos habeam⁹ in hoc ſeculo vel in mane vt ad illud vltimū mane venire poſſimus ⁊ audire mereamur. ſ. Venite bñdicti pr̄is mei ⁊c. nā finito mūdi termino pctōres ppetue tenebris obſcuritati tradent̄. Fidelibus vo ⁊ iuſtis q in hac vita ſunt nō in noctē: ſed in lucē gloriam ⁊ premiū effluet. i. abūdant̄ clareſcet. ⁊ hoc ē qd̄ pcamur⌊ Aurora⌋ i. xp̄s⌊ ſpargit polū⌋ i. illuminat mētes vel eccleſiā⌊ ⁊ dies illabitur⌋ i. imergitur⌊ terris ⁊ ſpiculū⌋ i. pulchritudo vel aſpectus lucis. i. claritas reſultat. ⁊ ideo⌊ oē lubricū⌋ i. oē pctm̄⌊ diſcedat⌋ a nobis.

Fantaſma noctis decidat:
Mentis reatus ſubruat:
Quicquid tenebris horridum
Nox attulit culpe cadat.

Fantaſma⌋ i. fantaſia vel illuſio⌊ noctis⌋ id ē diaboli⌊ decidat⌋ id eſt cadat vel ruat⌊ reatus⌋ id eſt culpa⌊ mentis ſubruat⌋ id ē cadat a nobis⌊ ⁊ quicquid horriduʒ⌋ i. difforme⌊ culpe nox⌋ i. diabolus vel nocturna cogitatio⌊ attulit nobis in tenebris⌋ cadat a nobis.

Ut mane illud vltimum
Quod preſtolamur cernui
In lucem nobis effluat
Dum hoc canore concrepat.

Ut mane illud vltimū⌋ i. iudicium futurū vel charitas id eſt aduentus xp̄i⌊ quod mane cernui⌋ id eſt inclinati⌊ preſtolamur⌋ i. ſperam⁹ vel ſpectamus⌊ effluat⌋ id ē eueniat⌊ nobis in lucem dū hec⌋ id eſt nox concrepat⌋ i. reſonat⌊ canore⌋ i. cātu vel laude.

Carmē ē quale illō Prio dierū: canitur ad horas veſptinas die ſabbato: qꝛ iam ſol tēdit ad occaſuʒ petit diuino luīe illuſtrari: hortat̄ qꝫ deū oī tpe laudare.

Lux beata trinitas
o Et principalis vnitas

In hoc hymno materia ſumitur circa qualitateʒ tpis die recedēte ⁊ nocte

Jam ſol recedit igneus
Infunde lumen cordibus.

aduueniente intēdit inuocare trinū deū in pſonis ⁊ trinitatē in vnitate vt fūdat in cordibꝰ nr̄is lumen ſpūs ſcti vt ſupplices mereamur laudare deū.ſ.in ꝓſperis ⁊ in aduerſis ⁊ ita ꝯcedat nob̄ trāſire diē ⁊ noctē ſine pctō ⁊ ſine ipedimēto ſathane.⁊ hoc ē ⌊O btā trinitas⌋.i.o deꝰ ⌊lux hoīuꝫ vł mūdi vel āgeloꝝ ⌊⁊ vnitas ꝓncipalis⌋.i.q hꝫ ꝓncipatū ſup āgelos ⌊ſol⌋.i.xp̄s ⌊igneꝰ recedit⌋ a nob̄ iam.iō ⌊infūde lumē⌋.i.ſpm̄ ſctm̄ i cordibꝰ nr̄is⌋.i.ſenſibꝰ vt illō hēre mereamur

Te mane laudum carmine
Te deprecemur veſperi:
Te noſtra ſupplex gloria
Per cuncta laudet ſecula.

Dico infunde ſpm̄ ſctm̄ vt deprecemur te ⁊ vt adiuues nos in ꝓncipio vel mane.i.in tp̄e matutino laudū carmine⌋ ſero mane meridie ⁊ tota die debemus laudare deum.⁊ orare per ſingulas horas.ſ.quotidie ⁊ oībus horis ⁊ in oī tempore. Vn̄ ait ꝓpheta. Veſpere ⁊ mane ⁊ meridie ⁊c̄.⁊ deprecemur veſperi⌋ id eſt in fine mundi ⌊noſtra ſupplex⌋.i.humilis ⌊gloria laudet te per cuncta ſecula⌋ id eſt ꝑ oīa ſecula ⁊ hoc perpetue.i.ſine fine.

Carmē eſt dimetrū iābicū magna ex parte cacometrū Canit̄ aduētus tp̄e. Itaqꝫ ⁊ incarnationis xp̄i ⁊ vtriuſqꝫ aduentus illius mentionem facit.

c Onditor alme ſyderum
Eterna lux credentium:
Chriſte redēptor omniū
Exaudi preces ſupplicum.

Materia huiꝰ hymni eſt de aduētu xp̄i ⁊ de incarnatiōe eiuſdē qꝛ deꝰ deſcēdēs d̄ celo ſe exinaniuit formā ſerui accipiens ⁊ humiliauit ſe vſqꝫ ad mortem.⁊ qualiter egreſſus eſt de honeſtiſſima clauſula virginis tanꝗ̄ ſponſus de thalamo ſuo cui ſpōte oīa obediūt.ſ.terreſtria celeſtia ⁊ infernalia. Intendit etiā rogare deū vt per hanc incarnationē noſtras ꝓces exaudire digneẗ ⁊ a ſagitta diaboli liberare. O ⌊cōditor⌋ qꝫ es cōpoſitor ⌊alme ſyderū⌋.i.ſtellaꝝ.o ⌊eterna lux credentiū⌋.i.xp̄ianoꝝ fideliū ⌊o xp̄e redēptor oīuꝫ⌋ hoīuꝫ ⌊exaudi ꝓces ſupplicū⌋.i.humiliū tibi ſupplicantiū.

Qui condolens interitu
Mortis perire ſeculum:
Saluaſti mundum languidum
Donans reis remedium.

Qui condolēs⌋.i.nobiſcū dolēs vel cōpatiēs ſeculū⌋.i.ſeculares ⌊perire interitu⌋.i.pena infernali ⌊ſaluaſti⌋.i.liberaſti de poteſtate diaboli mundū languidū⌋ id eſt

© Biblioteca Nacional de España

languentem in peccatis [donās remediū] id eſt redemptionem tui ſangui-
nis [reis] id eſt peccatoribus.

Vergēte mundi veſpere
Uti ſponſus de thalamo
Egreſſus honeſtiſſima
Uirginis matris clauſula.

Vergente mundi ve-
ſper e [i. appropinquāti
vel declināte fine mūdi
es ſic [egreſſus] ſupple
[vti] p ſicut [ſponſus]
egreditur [ð thalamo e-
greſſuſ inq̄ȝ ð hōeſtiſſima
i. ð caſtiſſima [clauſula]

i. clauſtro [virginis marie] matris tue.

Et ideo q egreſſus es
vel q ſaluaſti mundum
[forti potētie cui⁹] i. xp̄i
oia curuantur genu] .ſ.
laudādo ipm [celeſtia .i.
angeli [terreſtria] .i. ho-
mines [fatētur ſubdita]
i. confitētur illi ſubiecta

Cuius forti potentie
Genu curuantur omnia:
Celeſtia terreſtria
Nutu fatentur ſubdita.

eſſe [nutu] .i. ſpōte .i. ad ſuā voluntatem. ⁊ q obediūt nr̄o ſaluatori. ⁊ oia
clamant deus me fecit. ideo te deprecamur.

Ergo quia ita eſt [depre-
camur te o agie] .i. o ſan
cte venture iudex ſecu-
li] .i. ad iudiciū [conſer-
ua nos in tpe] in hac vi-
ta [a telo hoſtis pfidi] .i.
a ſuggeſtiōe diaboli que
ſagitta dicitur.

Te deprecamur agie
Venture iudex ſeculi:
Conſerua nos in tempore
Hoſtis a telo perfidi.

Et quia deus miſit filiuꝫ
ſuū xp̄m vt nos redime-
ret: referamus gratias ei
laus honor virtus gloria
deo patri ⁊ filio ſancto ſi
mul paraclito] .i. cōſola
tori [in ſempiterna ſecu
la. amen] .i. ſine fine.

Laus honor virtus gloria
Deo patri ⁊ filio:
Sancto ſimul paraclito
In ſempiterna ſecula. Amē.

Carmē ē q̄le illð. Prio die⁊. Canit̄ tpe aduētus xp̄i.
Itaqꝫ cōmemorata illi⁹ eterna gn̄atione pmi aduen
tus i quo carnē aſſūpſit: ⁊ ſcði quo vētur⁹ ē meminit.

Erbū ſupernum prodiens
v A patre olim exiens:
Qui natus orbi ſubuenis
Curſu decliui temporis.

Iſte hymnus agit de ſu-
pradicta materia ⁊ cōti-
nuatur ſuperiori: ita xp̄s
egreſſus eſt de vtero vir
ginali vti ſpōſus de tha-
lamo ſuo. ⁊ ideo oia ei

© Biblioteca Nacional de España

humiliantur. ⁊ nõ ẽ mirũ qꝛ ipe deſcẽdit de p̃re. i. de celo. ⁊ hec eſt rñſio cõtra hereticos q dicebãt xp̃m veniſſe ſed nõ de p̃re. qb⁹ rñdendũ ẽ. O ſupernũ verbũ] i. dei fili⁹ [p̃diens] i. manifeſtãs te ineffabiliter [a p̃re olim exiens] qñ incarnat⁹ es [qui] de m̃re nat⁹ [ſubuenis] i. ſuccurris [orbi] p̃dito [curſu] i. plenitudine [t̃pis decliui] i. proni vel declinati ad finẽ ſeculi.

Illumina nunc pectora
Tuoqꝫ amore concrema:
Audito vt preconio
Sint pulſa tandem lubrica.

Et tu qui talis es [illumina nũc] in p̃ſenti tuo lumĩe [nr̃a pectora [⁊ cõcrema] i. accẽde [tuo amore] i. tua gr̃a [vt audito p̃conio] i. p̃dicatione apl'oꝝ. vel audito p̃conio p̃phetaꝝ [lubrica] i. pct̃a [ſint pulſa] a nr̃is cordib⁹ [tandẽ] in fine ſeparationis corporis ⁊ anime.

Iudexqꝫ cum poſt aderis
Rimari facta pectoris:
Reddens vicem pro abditis
Iuſtiſqꝫ regnum pro bonis.

Et o tu ſupnũ verbuꝫ i. o fili dei [cum aderis] i. adfueris vel adueneris [iudex poſt] i. ĩ fine mũdi [rimari] i. expiri vel ingrere [facta pectoris] i. pct̃a cogitationũ. ⁊ ſis [reddens vicẽ] i. remuneratiõẽ [pro abditis] i. pro occultis pct̃is. ⁊ [iuſtis] i. ſanctis regnũ eternũ ꝓ bonis opibus q̃ in p̃ſenti ſeculo op̃ati ſunt.

Non demum artemur malis
Pro qualitate criminis:
Sed cum beatis compotes
Simus perennes celibes.

Et nõ artemur] i. nõ cõſtringamur [demũ] id ẽ ad vltimũ malũ [ꝓ qualitate criminis] i. ꝓ magnitudie vel cumulo peccatoꝝ [ſꝫ ſim⁹ cõpotes] i. ſil' potẽtes ſim⁹ [cũ beatis] i. ſctis [p̃ennes] id ẽ ꝑpetualiter. vel p̃ennes. i. h̃itatores celoꝝ [celibes] i. celeſtẽ vitã ducentes.

Carmẽ eſt dimetrũ iambicũ ex parte cacometrum Canitur aduẽtus chriſti tẽpore. Et facit mentionem vtriuſqꝫ aduẽtus ſicut in ſup̃ioribus hymnis factũ ẽ.

Vox clara ecce intonat:
Obſcura queqꝫ increpat
Pellant̃ eminus ſomnia:
Ab ethere chriſtus promicat.

Materia huius hymni idẽ eſt qđ in ſupradicto hymno. Dictũ ẽ ſupius ꝙ xp̃s venit olim a p̃re: qꝛ ecce vox. i. predicatio xp̃i intonat. [Ecce clara vox] i. ioannes celeſtis [intonat] i. terribiliter p̃dicat de nube carnis penitẽtiã ⁊ [increpat q̃qꝫ obſcura] i. oĩa vicia vel pct̃a. ⁊ iõ oĩa [ſomnia] i. va-

© Biblioteca Nacional de España

na ⁊ muta pctā⌊pellantur eminus⌋.i.longe.qꝛ⌊xp̄s iā promicat⌋.i.fulget ⌊ab ethere⌋.i.de celo vel a diuina ſcriptura.

Mens iam reſurgat torpida:
Que ſorde extat ſaucia:
Sydus refulget iam nouum
Ut tollat omne noxium.

Et ideo⌊mens noſtra torpida⌋.i.pigra⌊reſurgat⌋a vicijs⌊q̄ mens extat ſaucia⌋.i.manet vulnerata⌊ſorde⌋.i.pctō. bene dicit q̄ ſurgat mens qꝛ⌊ſydus⌋.i.chriſtus⌊refulget⌋per ſpiritum ſanctum⌊nouū⌋.i.de virgine natum⌊vt tollat⌋.i.vt remoueat a nobis⌊omne noxium⌋.i.peccatum.

E ſurſum agnus mittitur
Laxare gratis debitum:
Omnes pro indulgentia
Uocem demꝰ cum lachrymis.

Agnus⌋.i.dei filius⌊mittitur e ſurſum⌋.i.d̄ celis⌊laxare⌋.i.cōdonare⌊debitum⌋.i.originale peccatū vel penas peccati⌊gratis⌋.i.dono vel ſpōte ſua ⁊ ſine aliqua remuneratiōe. ⁊ ideo⌊omnes demus vocem cū lachrymis⌋.i.cōfeſſionē pctōꝝ⌊ꝓ indulgentia⌋.i.pro remiſſione pctōꝝ.

Secundo vt cum fulſerit:
Mundumqꝫ horror cinxerit:
Non pro reatu puniat:
Sed pius nos tunc protegat:

Laus honor virtus gloria
Deo patri ⁊ filio ſctō ſimul ⁊c̄.

Bene dico demꝰ vocē cū lachrymis: vt cū ille agnus⌊fulſerit⌋.i.fulgēs aduenerit⌊ſcd̄o⌋.i. aduentu. i. in iudicio ⁊⌊horror⌋.i.pauor illius⌊cinxerit⌋.i. circūdederit⌊mundū⌋.i. mūdanos.⌊nos nō puniat⌋.i.non damnet⌊pro reatu⌋.i.ꝑ peccato⌊ſed pius⌋id eſt chriſtus ꝓpicius nobis⌊nos tunc protegat⌋id eſt defendat a poteſtate diaboli.

Carmē ē quale illud Primo dierū. Canitur ad horas diuinas tp̄e natalis xp̄iani. Jn quo duplicis ortꝰ eius mētionē facit: in tp̄e a matre: eternaliter a patre.

Eni redemptor gentium
v Oſtende partū virginis.
Miretur omne ſeculum:
Talis decet partus deum.

Materia huiꝰ hymni eſt iuocatio ad deū vt veniat oſ̄dere partū v̄ginis ſed nō ex virili ſemie: ſꝫ diuino ſpū coopante eſſe factum. ⁊ qualiter egreſ-

© Biblioteca Nacional de España

ſus eſt a pr̄e: ꝛ regreſſus ad patrē. ꝛ q̄liter eſt eq̄lis pr̄i. ꝛ loq̄tur de p̄nti qua-ſi de futuro. Uel poſſumꝰ dicere ſm̄ lr̄am ⌊Ueni redēptor gētiū⌋.i. oſn̄de te illis q in mū do hūerūt noticiā tui hoc ē. veni redēptor ⌊O xp̄e redēptor gētiū⌋.i. gentiliū vl' iudeoꝝ ⌊veni⌋in mētibus nr̄is ⌊ꝛ oſn̄de ptū ỽginis⌋marie ꝛ ideo ⌊oē ſeculū⌋.i. ſcl'ares ⌊miret⌋.i. mirent ⌊q꞉ talis partꝰ decet deū⌋ vt de ſpū ſctó ꝛ maria ỽgine ꝑmanēte.

Non ex virili ſemine
Sed myſtico ſpiramine:
Uerbum dei factum caro
Fructuſq꞉ ventris floruit.

Uere tal' ptꝰ decet deū q꞉ nō ex virili ſemie ⌊ſ꞉ myſtico ſpiramie⌋i. ſecreto ꝛ ſctó ⌊ỽbū dei⌋.i. filius dei ⌊factū eſt caro⌋.i. hō ⌊ꝛ fructꝰ ventris⌋marie ⌊floruit⌋.i. ſicut flos creuit. vn̄ maria virga eſt filius eius flos.

Aluus tumeſcit virginis:
Clauſtra pudoris permanent:
Uexilla virtutum micant:
Uerſatur in templo deus.

Et ecce ⌊aluꝰ ỽginis⌋ i. vent marie ⌊tumeſcit⌋ i. creſcit ꝛ tn̄ ⌊clauſtra pudoris⌋id eſt virginitatis ⌊ꝑmanent⌋integra quia ỽginitas nō ē violata ⌊ꝛ vexilla⌋ſupple oīuʒ virtutum⌋.i. miracula ⌊micant⌋.i. fulgēt. vel ỽtutū quaꝝ deꝰ eſt vexillū.i. cuſtos. ꝛ iō ⌊deꝰ verſat in tēplo⌋q꞉ receptꝰ eſt a ſymeōe vel verſat in tēplo⌋.i. in aluo marie ỽginis.

Procedens de thalamo ſuo
Pudoris aula regia:
Gemine gigas ſubſtantie
Alacris vt currat viam.

Xp̄s ꝑcedēs de thalamo ſuo⌋.i. de vtero virginis: q꞉ illa fuit ille lectus caſtitatis. ſ. de regia aula pudoris⌋.i. de palatio regali exiſtēs ⌊gygas gemine ſubſtātie⌋.i. diuinitatis ꝛ hūanitatis: q꞉ deꝰ eſt ꝛ hō. Gygas d꞉ eo ꝙ inſeꝑabilis ꝛ irreuocabilis ad vitā huiꝰ mūdi occurrrit nobis. Un̄ dauid. Exultauit vt gygas ad currēdā viā ſuā ꝛc̄. ⌊vt alacris currat viam⌋.i. de hoc mundo tranſeat ad patrem.

Egreſſus eius a patre
Regreſſus eius ad patrem.
Excurſus vſq꞉ ad inferos:
Recurſus ad ſedem dei.

Egreſſus eius a pr̄e⌋qn̄ deſcendit in vteꝝ virginis ⌊regreſſus eiꝰ ad patrē⌋quando rediJt in celum. vnde dauid A ſummo celo egreſſio eiꝰ ꝛ occurſus eiꝰ vſq꞉ ad ſūmū eiꝰ. Et ipſe ait in euāgelio. Ego veni a pr̄e in mundū: iterū relinquo mundū ꝛ vado ad patrē ⌊ex-

© Biblioteca Nacional de España

curſus vſqz ad inferos]q̄ñ deſcendit ad inferna[recurſus ad ſedem dei] id eſt dexteram patris.

Equalis eterno patri
Carnis tropheo accingere:
Infirma noſtri corporis
Uirtute firmans perpeti

Et o tu xp̄e [equalis coeterno patri]ſm diuinitatem [accingere tropheo].i. victoria carnis ſ. induere carnē: quia p carnē triūphauit ſuper diabolum. tu dico [firmās].i. roborās [ꝑpeti. id eſt ꝑenni virtute [infirma].i. vicia. ſ. fragilitates [nr̄i corporis]ꝛ aīe.

Preſepe iam fulget tuum:
Lumenqz nox ſpirat nouum:
Quod nulla nox interpollet
Fideqz iugi luceat.

Uere procedis de thalamo. o tu xp̄e qꝛ p̄ſepe tuū].i. eccleſia [iam fulget]virtutib⁹. ꝛ [nox ſpirat].i. emittit [nouū lumē].i. natū ſine peccato [qd̄]lumē [nulla nox]ſ. nulla obſcuritas hereticoꝝ: qꝛ heretici dicūt te nō accepiſſe carnem [interpollet].i. obſcuret. ꝛ [luceat]lumen tuū [iugi fide].i. aſſidua virtute.

Carmen eſt dimetrū iambicū cacometrū: Canitur ad horas diuinas tp̄e natalis xp̄i. Facitqz mētionez vtriuſqz ortus xp̄i ſicut in ſuperiori hymno factū eſt.

C

Chriſte redemptor omniū
Ex patre patris vnice:
Solus ante principium
Natus ineffabiliter.

Materia hui⁹ hymni eſt iuocatio quam facimus ad xp̄m vt ſicut dignat⁹ ē accipe carnē humanā ꝛ illaz ſibi vnire: ita p̄ces nr̄as exaudire dignet ꝛ nos a pctis liberare. [O xp̄e redēptor gētiū vel oīuz]qꝛ oēs gētes redemiſti tuo ſanguie. ꝛ o tu [vnice].i. o tu vnigenite [p̄ris ex p̄re]ꝓcedēs. tu dico [ſol⁹ nat⁹ ieffabiliter ſm diuinitatē. vn̄ ait ſcriptura. Generationē eius qs enarrabit [an̄ pncipiū].i. ante mūdi conſtitutionem.

Tu lumen tu ſplendor patris
Tu ſpes perennis omnium:
Intende quas fundunt preces
Tui per orbem famuli.

O xp̄e [tu es lumē ꝛ ſplēdor p̄ris]qꝛ ꝑ te p̄r intonuit mūdo [tu ſpes ꝑennis].i. ꝑpetua ſpes [omniū ītēde].i. exaudi [preces q̄s] famuli [tui fundūt ꝑ orbē].i. ꝑ oēs gentes q̄ ꝑ vniuerſum orbē orant aſſidue apud te.

Memento ſalutis auctor
Quod noſtri quondā corporis

Dico ꝙ debes ad preces nr̄as intendere: qꝛ aſſūpſiſti humanam carnem

© Biblioteca Nacional de España

O auctor nr̄e ſalutis]. i. redēptiōis [memēto]. i. recordare [q2 ſumpſeris qn̄dā]. i. in tp̄e [formā]. i. ſimilitudinē [nr̄i corporis ex ꝟgine illibata]. i. intacta: quia ante partum ⁊ poſt partū ⁊ in partu virgo permanſit.

Ex illibata virgine
Naſcendo formam ſumpſeris.

Preſens dies]. i. natiuitatis [teſtatur ſic]. ita [currens [per anni circulū]. i. p vnūquēqꝫ annū quia tu [ſolus adueneris]. exiſtens [ſalus mūdi a ſede patris]. i. veniēs de celo operatus es ſalutē in medio terre

Sic preſens teſtatur dies
Currens per anni criculum:
Quod ſolus a ſede patris
Mundi ſalus adueneris.

Hūc]. i. diē vel auctorē [celū]. i. celeſtes vl' ſtelle per celum ſtella q̄ apparuit magis. i. tribus regibus. vel angeli intelliguntur q paſtoribꝰ cū nimio gaudio dixerūt glīa in excelſis deo. ⁊ p [mare]. tyrānos. vel q2 mare ſe p̄buit calcabile ipſi deo. [terra]. i. terrena poteſtas vel paſtores [hūc mare] q2 magi nauigio venerunt [⁊ oē quod in eis eſt]. ſ. in celo ⁊ in terra [laudat hūc auctorē]. i. deū vel patrē [tui aduentus] oē dico [exultans cū cantico]. i. hymno.

Hunc celum terra hunc mare
Hunc omne quod in eis eſt
Auctorem aduentus tui
Laudat exultans cantico.

Et nō ſolū terra ⁊ mare laudāt te: ſꝫ etiā [nos quoqꝫ]. i. ſimiliter. q [ſumus redēpti tuo ſctō ſāguine [concinimus]. i. canimꝰ [nouū hymnū] i. nouā laudē [ob diem] i. ꝑpter diē [natalis tui.

Nos quoqꝫ qui ſancto tuo
Redempti ſanguine ſumus:
Ob diem natalis tui
Hymnū nouū concinimus.

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canitur ad horas diuinas tp̄e natalis xp̄iani: cōmemorat quē ad modū xp̄s ſumpto hoīe natus eſt ex maria virgine.

In hoc hymno agitur de incarnatione dn̄i ⁊ de natiuitate quomodo puerpera enixa eſt xp̄m qui nō horruit ſtabulū ⁊ p̄ſepe. ⁊ ſic ꝯtinuatur ſupiori. Dixi q̄ celū terra mare ⁊ oē quod in eis eſt laudat cū principē. ⁊ vere q2 ab ortu ſolis vſqꝫ ad oc

Solis ortus cardine
a Ad vſqꝫ terre limitem:
Chriſtū canamus ꝑncipē
Natum maria virgine:

caſum vniuerſus orbis canit deū .i. laudat. vel aliter dico q̄ eius pſepe iaʒ fulget nouo lumine. ⁊ ideo canamus ipm̄ natū de maria virgine principē mūdi a ſolis ortu vſq ad occaſum. ⌊A ſolis ortꝰ cardine⌋ .i. ab origine mūdi. vel ⌊ſolis⌋ .ſ. ab oriēte ſolis ⌊vſq ad limitē terre⌋ .i. vſq ad occidentē ⌊canamus⌋ id eſt laudemus ⌊chriſtum deum⌋ .i. principem chriſtum dico ⌊natum de maria virgine⌋ vel ⌊natum⌋ .i. filium Marie virginis.

Beatus auctor ſeculi
Seruile corpus induit:
Ut carne carnem liberans
Ne perderet quos condidit.

Bn̄ dico q̄ debemꝰ laudare deū q: ⌊beatus auctor⌋ .i. factor ⌊ſeculi induit⌋ .i. aſſūpſit ⌊ſeruile corpꝰ⌋ .i. formā ſerui ⁊ ꝯditor carnis nr̄e ⌊liberās carnē⌋ nr̄am ⌊carne⌋ ſua q: formā hoīs aſſumēdo carnē nr̄am liberauit. ⁊ q̄re ⌊ne pderet hoīes q̄s cōdidit⌋ .i. creauit.

Caſte parentis viſcera:
Celeſtis intrat gratia:
Uenter puelle baiulat
Secreta que non nouerat.

Et vere induit q: ⌊gr̄a celeſtis⌋ ipē xp̄us ⌊intrat viſcera caſte parētis⌋ .i. matris ⁊ ſic ⌊vēter puelle baiulat⌋ .i. portat ⌊ſecreta⌋ .ſ. celeſtia ⌊q̄ non nouerat añ ꝯceptionem

Domus pudici pectoris
Templum repente fit dei:
Intacta neſciens virum
Uerbo concepit filium.

Et vere baiulat ſecreta q̄ nō nouerat. q: ⌊domus⌋ .i. aluꝰ ⌊pectoris⌋ marie ⌊pudici⌋ id ē caſti ⌊fit tēplū dī⌋ .i. domꝰ dī ⌊repēte⌋ .i. cito ⌊domus dico itacta neſciēs virū⌋ p carnis cōmixtionem ⌊cōcepit⌋ .i. portauit ⌊filiū⌋ id eſt xp̄m. ⁊ hoc verbo operante .ſ. virtute ſp̄us ſcti. vel ⌊verbo⌋ .i. poſt verbum quo gabriel predixerat ipſum naſciturum. vnde dicitur. Ecce concipies ⁊ paries filium ⁊c̄.

Enixa eſt puerpera
Quem gabriel predixerat:
Quem matris aluo geſtiens
Clauſus ioannes ſenſerat.

Dico q̄ cōcepit ⁊ vere: q: ⌊puerpa⌋ .i. maria parēs puerꝝ ⌊enixa⌋ .i. peperit filiū ⌊quē gabriel p̄dixerat⌋ naſcituꝝ ⌊⁊ quē ioānes clauſus aluo matris⌋ ſcʒ eliſabeth ⌊ſenſerat⌋ id eſt cognouerat ⌊geſtiens⌋ id eſt gaudens.

Feno iacere pertulit
Preſepe non abhorruit:

Id nō ptulit vel patiē famē. ⁊ ipſe puer .i. xp̄us ⌊pertulit⌋ id ē paſſus eſt iacere⌋ vel poni ⌊feno⌋ p ſepis ⌊pſepe etiā nō abhorruit⌋ .i. refutauit vel

© Biblioteca Nacional de España

repudiauit⌊ pſepe ⌋.i. ſtabulū⌊ qꝫ ⌋ p ꝛ⌊ paſtus ē⌋ i. nutritus⌊ paruo lacte ⌋ virginis⌊ p quē ⌋.ſ. xp̄m ⌊ ales ⌋.i. nutrix maria a qua nutriebat̃ ipe xp̄s⌊ nō eſurit ⌋.i. nō patit̃ famē maria eni xp̄m portabat ꝛ xp̄s eā regebat. ꝛ quē celū ꝛ terra capere non potuit: aluus beate v̓ginis portauit.

Paruoqꝫ lacte paſtus eſt
Per quem nec ales eſurit.

Et qꝛ natus ē⌊ chor⁹ ⌋ i. ſocietas⌊ celeſtiū ⌋.i. ſpirituū⌊ gaudet ⌋ ꝛ angeli i. throni ꝛ dn̄atiões ꝛ pn̄cipatus ꝛ poteſtates. ꝛ ſic de ceteris⌊ canunt deo ⌋ gloriā⌊ ꝛ paſtor ⌋.i. creator oīuꝫ⌊ ſit palā ⌋.i. notus ꝛ natiuitas ſua ſit cognita ꝛ nunciata⌊ paſtoribus ⌋iuxta turrim abnā: iuxta quē locū paſtores ꝑ conſuetudine aderant ꝛ erat illa planicies apta paſtoribus illius regionis.

Gaudet chorus celeſtium:
Et angeli canunt deo:
Palamqꝫ fit paſtoribus
Paſtor creator omniū.

Carmē eſt quale illud Nocte ſurgētes. Canitur in feſto epiphanie dn̄i: narrat quo pacto magi cū tribus muneribus venerūt ab oriēte queſitū ſaluatorē noſtrū

Materia hui⁹ hymni eſt ꝑparatio gaudij de natiuitate chriſti redēptoris ꝛ gaudiū annūciatuꝫ eſt nobis ꝑ angelū apparentē ꝛ paſtorib⁹ in via dicētē. Annūcio vobis gaudiū magnū ⁊c̄. Cuius natiuitatē hec ſigna ꝛ miracula ſecuta ſunt. ſ. ſtella q̄ apparuit magis q̄rentib⁹ deū q̄ duxit eos ꝑuia vſqꝫ ad ipm̄. In cui⁹ natiuitate herodes ꝛ qlibet mal⁹ ꝯfunditur vel doctrina mala ꝛ pnicioſitas ſiue malicia tp̄is eo naſcēte ceſſauerit. ſ. idoloꝝ cultura ꝛ ſacrificia vana ſeditiones ꝛ bella: qꝛ in natiuitate xp̄i pax fuit ꝑ vniuerſū orbē. Et vox angeli loquētis⌊ fero ⌋.i. affero⌊ nūciū vobis ꝺ ſupnis ⌋.i. de celo⌊ xp̄s dico dn̄ator orbis fili⁹ dei nat⁹ ē in bethleē iude ⌋.i. in ciuitate illa q̄ ſorte accidit tribui iude⌊ eni ⌋ p quia⌊ pp̄heta dixerat ⌋.i. pp̄hetauerat ſic futuꝝ eſſe.

n

Nunciū vobis fero de ſupnis
Natus ē xp̄s dn̄ator orbis:
In bethleē iude ſic eni pp̄heta
Dixerat ante.

Chor⁹ angeloꝝ canit hūc ⌋. ſ. xp̄m chor⁹ dico ⌊ letus ⌋exultās ꝛ laudās deū⌊ ſtella ⌋que ducit magos. i. ſapiētes⌊ declarat ⌋ i. manifeſtat eis ſaluatorē⌊ eoꝝ ⌋.i. oriētales principes ⌋.i. reges⌊ veniunt

Hūc canit letus chorus angelorū
Stella declarat: veniunt eoꝝ:
Pricipes dignū celebrare cultū
Myſtica dona.

© Biblioteca Nacional de España

celebrare]. i. honorare deũ. ſ. dignũ cultũ [et offerre myſtica dona] deo.

Thus do mirrhã troclete humãdo
Bractheas regi chryſeas dcẽti:
Dũ colunt vnũ meminere trino
Tres dare terna.

Iſti tres reges meminere]. i. in memoria habuerũt afferre tria munera ſ. aurũ thus myrrhã [Et meminere dare]. i. offerre [deo thus et myrrhã [troclete]. i. rotũdã que eſt arbor ita dicta a loco vbi naſcit et hꝫ aureũ colorẽ. et declinaſ hec trocletis huius tis [humãdo] q2 mortalis erat et meminere deo offerre [bractheas chryſeas]. i. laminas aureas: q2 chryſis grece eſt aurũ latine [regi decẽti]. i. xpo [dũ colũt]. i. venerant [vnũ deũ] et meminere dare tria munera illi trino]. i. trinitati. q2 vnũ ſunt pater et filius et ſpũs ſctũs.

Gloriam patri monadi canamus
Cum deo trine geniteqꝫ proli:
Flamini necnõ ab vtroqꝫ fuſo
Corde fideli.

Gloriã canamus monadi]. i. vnitati [trine] cũ deo [et ſpũ ſancto fuſo ab vtroqꝫ] vel [trine monadi]. i. deo q eſt trinus in perſonis et vnus in eſſentia. dr enĩ hec monas huius monadis. et canamus proli diue]. i. genite a patre [cũ deo patre] et nõ tñ canamus patri ſed etiã [flamini]. i. ſpũi ſctõ [fuſo]. i. pdeunte [ab vtroqꝫ]

Carmẽ ẽ q̃le illd primo dierũ: Caniſ i feſto epiphanie hoc ẽ apparitiõis dñi et narrat queadmodũ magi ſtella duce venerũt i betleẽ p̃terea miraculũ i nuptijs factũ

Hoſtis herodes impie
Xpꝫ venire quid times?
Non arripit mortalia
Qui regna dat celeſtia.

Materia huius hymni ẽ ꝯclamatio quã facimus contra herodẽ q audita natiuitate xpi amittere regnũ timuit: idcqꝫ multos pueros interfecit. Intẽtio auctoris ẽ tractare de tribus miraculis dſe epiphanie factis. ſ. de magorꝫ apparitione: de aqua in vinũ ꝯuerſa. et de xpi baptiſmate. Et nota ꝙ hymnus iſte ꝯtinuaſ ſupiori ita dixi ꝙ xps natus eſt et ptulit iacere in feno. vñ herodes d natiuitate eius iratus occidit multos pueros timẽs ne amitteret regnũ. ſed nõ deberet: q2 ille q rex eſt regũ et dñs dñantiũ nõ venit vt ei regnũ auferret ſed totũ mundũ in tãto crimine iuolutũ a pctĩs liberaret. O [impie herodes hoſtis] q] id ẽ cur [times venire chriſtũ ipe nõ arripit mortalia q regna dat celeſtia.

Ibant magi quam viderant
Stellam ſequentes preuiam:

Magi ibant] queſitũ xpm et adorare eũ [ſequẽtes ſtellã preuiã]. i. prece

© Biblioteca Nacional de España

dentē [quā viderāt] tre grū: [lumē] .i. xpm [lumine] .i. ſtella [ꝛ fatent deum munere] ſcilicet thure auro ꝛ myrrha.

Lumen requirūt lumine
Deum fatentur munere.

Celeſtis agnus] .i. xps [attigit] .i. ſuſcepit [lauacra] .i. baptiſmū [puri gurgitis] .i. iordanis [ꝛ ſuſtulit] .i. abſtulit a nobis [abluēdo] nos p baptiſmū pctā q̄ nō detulit] .i. ſecū nō portauit qꝛ īmunis erat ꝛ abſqꝫ pctō

Lauacra puri gurgitis
Celeſtis agnus attigit:
Peccata que non detulit
Nos abluendo ſuſtulit.

Et ideo dico [nouū] .i. inauditū [gen⁹ potētie hydrie rubeſcūt] .i. flaueſcunt. ſ. [aque] intromiſſe. ponit eni cōtinēs p cōtento. ꝛ [vnda] id ē aqua [iuſſa fūdere vinū] [mutauit originem] id eſt naturam precepto dei.

Nouum genus potentie
Aque rubeſcunt hydrie:
Vinumqꝫ iuſſa fundere
Mutauit vnda originem.

Carmen eſt omni lege carminis ſolutum. Canit ad horas veſpertinas in feſto diue marie. Cuius patrocinīū atqꝫ fauorē multipliciter nobis imploramus.

Materia huius hymni eſt ſalutatio ab angelo facta ſic dicēte. Aue gr̄a plena dn̄s tecū q̄ virtute altiſſimi obūbrata fuit ꝛ ſolo verbo concepit. Intendit etiā auctor ipſam mariā inuocare vt nomē eue p quā mors intrauit mutet. ꝛ vt ſoluat vincula pctōꝝ ꝛ p̄ſtet nobis vitā eternā a cūctis reatibus abſolutis. Hinc etiā laudare nos hortat ꝛ glificare hūc diē. ppter hoc qꝫ euaſim⁹ de domo diaboli ꝛ venim⁹ poti⁹ p fidē ꝛ grām dei ad ipſam. ꝛ dr̄ hoc p ſtlle ꝛ facit cōparationē. Sicut eni ſtella p̄ſtat ducatū nautis vt veniāt ad portū: ita ducatu virginis marie venim⁹ ad portū. i. ad xpꝫ. O [ſtella maris] .i. mūdi [aue] .i. ſalue. o [alma] .i. ſancta mater dei atqꝫ aue [ſemper] id eſt eternaliter [virgo] qꝛ ante partū ꝛ in partu ꝛ poſt partū. [o porta felix celi aue] .i. ſalue.

a
Ue maris ſtella
Dei mater alma:
Atqꝫ ſemper virgo
Felix celi porta.

Et qꝛ tu es [ſumēs illud aue] .i. ſalutationez que fertur [ore gabrielis] funda nos in pace] .i. in eterna beatitudine tu dico [mutans nomen eue]

Sumens illud aue
Gabrielis ore:
Funda nos in pace
Mutans eue nomen.

© Biblioteca Nacional de España

id eſt aue.i.maledictionem eue in vitam eternã.i. in tuam benedictionem

Solue vincla reis:
Profer lumen cecis:
Mala noſtra pelle:
Bona cuncta poſce.

Et qꝛ tu es virgo facta es ſtella maris: ⁊ qꝛ mutaſti nomẽ eue.i.maledictionẽ eue deleſti ⁊ ↄdiſti nob̄ bñdictionẽ ⁊ ↄfudiſti mortẽ ⁊ dediſti nob̄ vitã ppetuaȝ iõ ⌊ ſolue vincla ⌋ i.ligamẽta pcti hũani ⌊ reis ⌋ i.pctõrib⁹ ⌊ ⁊ ꝓfer.i.tribue ⌊ lumẽ cecis ⌋ i.fidelib⁹ ⌊ ⁊ pelle ⌋ i.abijce a nobis ⌊ mala nr̃a ⁊ poſce ⌋ .i. poſtula a filio tuo ⌊ cuncta bona.

Monſtra te eſſe matrem:
Sumat per te pꝛeces:
Qui pꝛo nobis natus
Tulit eſſe tuus.

Mõſtra te eſſe matrẽ.i. oſtẽde te placãdo filiũ tuum ⁊ fili⁹ tu⁹ ſumat preces ⌊ nr̃aſ ⌋ ꝑ te ⌊ fili⁹ dico ille ⌊ q tulit ⌋ .i. ſuſtinuit ⌊ eſſe tuus natus ꝓ nobis ⌋ vt nos ſaluaret.

Virgo ſingularis
Inter omnes mitis:
Nos culpis ſolutos
Mites fac ⁊ caſtos.

Et qꝛ ſuſtinuit eẽ fili⁹ tu⁹: iõ o ⌊ v̄go ſinglaris ⌋ qꝛ nulla ſimil' eſt tibi. qꝛ poſt partũ virgo in ꝑtu virgo ⁊ ante ꝑtum ⌊ mitis inter oẽs ⌋ alias mulieres. ⁊ o virgo caſtitatis mater ⌊ fac nos ſolutos a culpis ⁊ fac nos mites ⌋ i. manſuetos ⁊ ⌊ caſtos ⌋ .i. in corpore ⁊ in anima fac nos mundos

Vitam pꝛeſta puram:
Iter para tutum:
Ut videntes ieſum
Semper colletemur.

Et qꝛ mr̃ es caſtitatis ⁊ ſuauitatis ⌊ o v̄go p̄ſta i. dona ⌊ vitã purã nobiſ ⁊ para ⌋ i. tribue ⌊ iter tutũ. vt vidẽtes ieſũ ⌋ filiuȝ tuum ⌊ ſꝑ colletemur ⌋ .i. gaudeam⁹ in eo ſcȝ in p̄ſenti ei laudes pſoluẽtes ⁊ in futuro eũ plenius ⁊ perfecti⁹ cognoſcẽtes gaudeamus ⁊ exultemus cuȝ domino nr̃o filio tuo.

Sit laus deo patri:
Summo chꝛiſto decus:
Spiritui ſancto
Trinus honoꝛ vnus. Amen.

Et quia deſcẽdit dñs nr̃ in vterum virginis ideo ⌊ laus ⌋ i.gl'ia ⌊ ſit deo patri dec⁹ ⌋ honoꝛ ſit ſũmo xp̄o excelſo ⁊ ⌊ ſpũi ſãcto ſit honoꝛ trin⁹ ⌋ ꝓpter trinitatẽ pſonaꝝ ⁊ vn⁹ propter vnitatẽ eſſentie vel vn⁹ honoꝛ ſit trib⁹.i.pr̃i ⁊ filio ⁊ ſpũi ſctõ. Amen.

Carmen eſt quale illud. Primo dierũ. Canitur ad horas nocturnas in diebus feſtis diue marie. Cuius laudibus annumerat qđ deũ genuit et in lucẽ effudit.

BIBLIOTECA NACIONAL

© Biblioteca Nacional de España

Quem terra pontus ethera
Colunt adorant predicāt:
Trinā regentē machinam
Clauſtrum marie baiulat.

Intētio huiꝰ hymni ē ꝙ auctor vult oſtendere hoc qđ prophete de xp̄o nūciauerūt in genitrice dei maria eſſe cōpletum oſtēdit ſimil'r q̄liter clauſtrū marie baiulat xp̄m. Et nota ꝙ deꝰ fecit hoīem ⁊ poſuit eū in paradyſo terreſtri: ⁊ p̄cepit ei ne comederet de ligno vite.i.de pomo qđ erat ī medio paradyſi: ſ; diabolo ſuadēte eue: ⁊ eua poſtmodū ade ſimiliter ſuadēte ambo comedentes: ⁊ ſic diabolo placētes: mortaliter peccauerūt. Et poſt pctm̄ tāte corruptiōis de paradyſo ſtatim a dn̄o eiecti ſe nudos eſſe cognouerūt. Vidēs ergo deꝰ ꝙ aliter nō poſſet redimere genus humanū niſi p feminaz in vterū virginis filiū ſuū deſtinauit: ⁊ incarnari voluit per quē ſumus redēpti ⁊ a pctō liberati. vnde grates reddere tenemur. Dictū eſt ſuperiꝰ ꝙ maria ſtella maris eſt mr̄ dei: ⁊ etiā quē celū ⁊ terra capere non poterāt. tū clauſtrū marie eū baiulat. Cōſtrue ⌊ clauſtrū.i. vēter btē ⌊ marie baiulat ⌋ illū deū ⌊ quē regentē trinā machinā ⌋ mūdi.ſ. celū terrā mare vel ⌊ machinā ⌋ i. anime concupiſcibilitatē rationabilitatem ſenſualitatem ⌊ quē ⌋.ſ. chriſtū ⌊ terra ⌋.i. boni ⌊ pontus ⌋.i. mali ⌊ ethera ⌋.i. celeſtes ⌊ colunt ⌋.i. honorant ⌊ adorant ⌋.i. commendant ⌊ predicant ⌋ id eſt nunciant.

Cui luna ſol ⁊ omnia
Deſeruiunt per tempora:
Perfuſa celi gratia
Geſtant puelle viſcera.

Dico ꝙ celū.i. celeſtes terra.i. terreni. et oīa ſiue celeſtia ſiue terreſtria laudant.i. adorant illuz quē celum ⁊ terra capere nō poterāt: ⁊ vere quia ⌊ viſcera puelle ⌋.i. beate marie ⌊ pfuſa ⌋.i. repleta ⌊ gr̄a celi ⌋.i. rore celeſti geſtant xp̄m ⌊ cui ⌋.ſ. xp̄o ⌊ luna ⌋.i. variatio lune. ⌊ ſol ⌋ in curſu ſuo ⌊ ⁊ omnia deſeruiūt ⌋.i. famulant' ⌊ p tp̄a ⌋.i. tp̄aliter.

Beata mater munere
Cuius ſupernus artifex:
Mundum pugillo continens
Ventris ſub archa clauſus eſt.

Et q̄ tulit xp̄m poſſumus dicere ꝙ eſt ⌊ beata mr̄ munere ⌋.i. donis filij ⌊ ſub archa ⌋.i. circundatiōe ⁊ ſecreto ⌊ vētris cuiꝰ ⌋.ſ. matris ⌊ ſupnus artifex ⌋ i. celeſtis creator ⌊ clauſus ē ⌋ ille dico ⌊ cōtinens mundum ⌋.i. vniuerſitatem oīum rerū ⌊ pugillo ⌋.i. in diſpoſitione.

Beata celi nuncio
Fecunda ſancto ſpiritu
Deſideratus gentibus
Cuius per aluum fuſus eſt.

Et quia ſupnꝰ artifex clauſus ē ſub pectore virginis marie poſſumꝰ dicere ꝙ v̊go maria ſit ⌊ beata nūcio celi ⌋.i. āgelica ſalutatione. maria dico ⌊ fecunda ⌋.i. fertilis ſpiritu ſancto ⌊ per aluum cuius ⌋.i. marie ⌊ fuſus eſt ⌋

© Biblioteca Nacional de España

id eſt miſſus ⁊ natus eſt de virgine maria deſideratꝰ a iudeis ⁊ gẽtibꝰ.ſ.xp̃s.

¶ Carmẽ eſt q̃le illud Primo die ⁊c. Canit̃ ad laudes matutias diebꝰ feſtis diue marie. Eiꝰ laudi attribuit ꝙ deũ lactauit ⁊ p̱ eã recepimꝰ qđ p̱ euam amiſimus.

Glorioſa domina
o Excelſa ſupra ſydera:
Qui te creauit prouide
Lactaſti ſacro vbere.

Materia huiꝰ hymni ẽ ꝙ maria pepit ſaluatorẽ ⁊ q̱ deꝰ cõtulit ei tãtam grãm ꝙ pepit ſaluatorẽ ⁊c. facit auctor apoſtrophã.i. cõuerſiõem ſmonis q̱ deꝰ cõtulit ei tãtã grãz ꝙ pepit ſaluatorẽ cõuertit ſermonẽ ſuũ ad ipſam oſtẽdẽdo eã eẽ glioſaz dicẽs O glioſa dña excelſa ſup̈ ſydera .i. o ſpõſa dñi maria excelſa .i. alta ſupra ſydera .i. in ſummo celo vbi nõ eſt aliqua vis vẽtor̃ tu lactaſti ſacro vbere illũ q te creauit ꝓuide.i. ſua ſapiẽtia.

Quod eua triſtis abſtulit
Tu reddis almo germine:
Intrent vt aſtra flebiles
Celi feneſtra facta es.

Tu reddis.i. reſtituis almo germie .i. ſctõ filio tuo illđ.ſ. paradyſũ qđ eua triſtis .i. miſera abſtulit a nobis. et es facta feneſtera celi .i. xp̃i vt flebiles .i. flentes peccata ſua intrent aſtra .i. celos.

Tu regis alti ianua
Et porta lucis fulgida:
Uitam datam per virginem
Gentes redempte plaudite.

Dico ꝙ hoĩes flẽtes ſua pctã intrãt celos ⁊ vere q̱ es ianua .i. oſtiũ alti regiſ fulgida.i. ſplẽdida porta luciſ.i. xp̃i ⁊ o gẽtes redempte ſcilicet a xp̃o plaudite .i. gaudete vitam eſſe datam per virginem ſcʒ mariam.

¶ Carmen eſt quale illud. Nocte ſurgentes. Canit̃ in feſto hypopantes hoc eſt preſentationis ſiue purificationis diue Marie: cuius auxilium petit atqꝫ fauorem.

Uod chorꝰ vatũ venerãdꝰ oli
q Spũ ſctõ cecinit repletus
In dei factũ genitrice cõſtat
Eſſe maria.

In hoc hymno agit auctor de natiuitate xp̃i: ⁊ q̃liter debet eſſe cõpletũ i maria qđ ꝓphete nũciauerũt: ꝙ cõcepit ⁊ pepit filiũ ⁊ ſymeon gauiſus ſuſcepit eũ in tẽplo. Dicimꝰ ergo ꝙ ꝓphete ſenſerũt de aduẽtu ⁊ de natiuitate xp̃i. Iſayas eni dicit. In medio duũ aĩaliũ cognoſceris.i. iter bouẽ ⁊ aſinũ. ⁊ alibi. Egredietr̃ vga de radice ieſſe ⁊c. Abacuc ſentiens de xp̃o ſilr̃ ait. In medio duũ aĩaliũ ⁊c. Multi ꝓphete annũciauerũt ⁊ ꝓphetauerũt de xp̃o hoc totũ cõpletũ eſt

© Biblioteca Nacional de España

in maria: q2 nat⁹ baptizat⁹ crucifix⁹ ꝛ in tēplo p̄ſentat⁹ ꝛ a iuſto ſymeone ꝛ ab anna vidua ſuſcept⁹ vnde a pſonis illis q̄ dn̄o obuiauerūt dictū eſt feſtū illd̄ in q̄ hymn⁹ iſte cantat̄ ypapāti dn̄i .i. obuiatio. Cōſtructio⌊ qd̄ chorus vatū⌋ .i. exercitus ꝓphetarum. ſ. dauid ꝛ alioꝝ chorus dico⌊ venerandus cecinit⌋ .i. prophetauit⌊ olim repletus⌋ .i. adimpletus ſpū ſancto⌊ conſtat⌋ .i. manifeſtum eſt⌊ eſſe factum⌋ .i. completum in maria genitrice dei.

Et vere ꝯſtat eē factū qa ſcʒ btā virgo ꝯcepit dn̄z .i. xp̄m deū celi ꝛ terre⌊ ꝛ virgo⌋ .i. maria⌊ peperit illū quē geſſit vl' ꝯcepit⌋ .i. portauit⌊ atqʒ⌋ p ꝛ⌊ meruit inuiolata manere⌋ .i. māſit icorrupta poſt ptū Quē⌋ .i. xp̄m⌋ ſymeō iuſtus ꝛ ſenex⌋ .i. ſymeō ānoſus ſacerdos⌊ ſūpſit⌋ .i. ſuſcepit⌊ i vlnis⌋ .i. i brachijs ſuis⌊ in domo⌋ .i. tēplo⌊ dn̄i gauiſus⌋ .i. let⁹ videre ſuo ꝓp̄o lūine qd̄ optauit. ſ. xp̄ʒ qd̄ optauit p mlt̄a tp̄a. vel ſi text⁹ hēat ob hoc optatū ꝓp̄o videret lūine xp̄ʒ. Cōſtrue ſic ob hoc ergo qd̄ videret ꝓp̄o lūine. ſ. oclīs carnalib⁹ xp̄ʒ optatū quē diu an̄q̄ moreret̄ videre ꝺſiderauit.

Hec deum celi dominumqʒ terre
Virgo quē geſſit pepitqʒ v̄go:
Atqʒ poſt partū meruit mānere
Inuiolata.

Quem ſenex iuſtus ſimeō in vlnis
In domo ſumpſit dn̄i gauiſus.
Hoc qd̄ optauit ꝓprio videre
Lumine chriſtum.

O tu genitrix⌋ .i. mr̄ eterni regis. ſ. xp̄i q caret p̄ncipio ꝛ fine⌊ petim⁹ te faueto⌋ .i. cōcede⌊ votis⌋ .i. precib⁹⌊ p̄ecātū .i. famuloꝝ⌊ libēs⌋ .i. libēter⌊ qʒ⌋ pro ꝛ⌊ ꝛ tu renitens⌋ .i. ſplendens⌊ petiſti⌋ .i. accepiſti vel acceſſiſti⌊ clara regna olimpi celſi⌋ .i. alti celi. vel ſic ꝛ clara ꝛ renitens petiſti .i. accepiſti regna celſi olimpi.

Tu libens votis petimus p̄cantū
Regis eterni genitrix faueto:
Claraqʒ celſi renitens olympi
Regna petiſti.

Decus ꝛ poteſtas ſit dño nr̄o ppes ſal⁹ vel⌊ laus⌋ .i. ꝑpetua glīa ſit illi⌊ ꝛ perennis honor ſit illi⌋ .i. dō noſtro⌊ qui reſidet in ſūma arce poli⌋ .i. in altitudine celi⌊ trinus⌋ in pſonis⌊ ꝛ vn⁹⌋ in ſubſtātia.

Sit deo noſtro decus ꝛ poteſtas:
Sitqʒ laus ppes: ſit honor pēniſ
Qui poli ſūma reſidet in arce
Trinus ꝛ vnus. Amen.

Hoc metrum eſt tetrametrū ſunt hic quatuor verſus ꝛ in vno quoqʒ eorū ſunt q̄tuor pedes quo

O Quā glīfica luce coruſcas
Stirpis dauitice regia ꝓles:

Sublimis reſidēs vgo maria
Supra celigenas etheris oēs.

rū pzim⁹ eſt ſpondeus. ſecūdus iābus terti⁹ dactilus. quart⁹ ſpōdeus ſiue trocheus. Materia hui⁹ hymni eſt duplex cōmēdatio ipſi⁹ marie: tā a genere q̄ʒ a meritis cōmēdatio a genere qz ipſa ē de regia ſtirpe. ſ. dauid. Cōmēdatio a meritis eſt qz ipſa peperit xp̄m ſaluatorē nr̄m. cātaꝛ hymn⁹ iſte i trāſitu beate marie q̄liter trāſiuit de hoc mūdo ad patrē vel ſi mauis dicere q̄liter in aſſūptiōe xp̄s eā aſſūpſit. Utrū aſſumpta fuerit cū corpe an ſine corpore dubitaꝛ. ſʒ meli⁹ ē vt eā credam⁹ aſſūptā cū corpe. O regia ples ſtirpis dauitice o maria q̄ es ramus ipſi⁹ dauid. ipſe enī fuit querc⁹ a qua rami pcedūt. ⁊ tu es ram⁹ ⁊ ſtirps ⁊ ples q̄ ponūꝛ p eodē. ſʒ nō idē ſignificāt eſt enī ples qđ aliūde habet initiū ſtirps idē ē q̄ trūcus a quo ram⁹ velut a p̄re filius pcedit [O q̄ʒ] i. quātū [gl'ifica luce] i. ſ. glorioſa [coruſcas] i. ſplēdida es vgo maria tu dico ſublimis. i. ſublimi. ſ. in celo tu es [reſidēs] i. ſedens ſup oēs etheris celigenas. i. ſuper angelos genitos in celo. qz i celo fuerunt creati angeli a deo.

Te cum virgineo mater honore
Angeloꝝ dn̄o pectoris aulam
Sacris viſcerib⁹ caſta paraſti
Nat⁹ hinc deus ex corpore xp̄s

O maria [mater cum virgineo honore] hoc eſt exiſtēs mater ⁊ virgo: tu virgo inq̄ʒ [caſta paraſti aulā pectoris] i. pectus tuū [dn̄o] ⁊ qz paraſti viſcera tam mūdata. ⁊ ideo [hinc] i. ex illis viſceribus natus eſt xp̄s deus] i. dignatus eſt naſci [corpore] i. quātū ad corpus quia humanitatem ſumpſit in te.

Quē cūct⁹ venerās orbis adorat
Cui nūc rite genu flectiꝛ oē:
A quo nos petimus te veniēte
Abiectis tenebris gaudia lucis

Quē cūctus venerās orbis adorat] i. quē oēs hoīes venerantur ⁊ adorant [cui] i. ad honorē cuius [oē genu flectitur] i. oēs flectunt genua [a quo] i. ſ. xp̄o [nos petim⁹ te veniēte] i. intercedente [gaudia lucis eterne abiectis tenebris] i. peccatis remotis a nobis.

Hoc largire pater luminis omnis
Natū per p̄priū flamine ſacro
Qui tecū nitida viuit in ethera
Regnās ac moderās ſcl'a cūcta

Superius fecit auctor apoſtrophā ad beatā mariā ſʒ i hoc loco ad p̄rem vt ipſe digneꝛ nob̄ dare q̄ p̄dicta ſunt dicēs. [O pater luminis oīs] i. origo ⁊ factor toti⁹ claritatis [largire nobis hoc] ſcʒ gaudia largire inq̄ʒ per [p̄priū natū] i. amore filij tui [⁊ ſacro flamie] i. amore ſp̄us ſcti [q xp̄s viuit tecū in nitida] i. mūda [ethera] i. i celo [regnans ac moderans ſecula cuncta] i. oēs gentes exiſtentes in hoc ſeculo.

Artyris ecce dies agathe
Uirginis emicat eximie:

Prudēti⁹ q hūc hymnū in honore beate agathe cōpoſuit laudat deuʒ q tātā ↄſtantiā cōtulit ſā

cte agathe virgini[Ec-
ce] i. videte[dies]Aga-
the martyris eximie. i.

Qua xp̄s eam ſibi ſociat
Et dyadema duplex decorat.

magne[v̄ginis emicat]i. valde ſplendet[quo] ſ. die[chriſtus ſociat] i. cō iungit[eam ſibi]vel accedere fecit eam ad ſe[ꝛ duplex dyadema]i. duplex corona. ſ. martyrij ꝛ caſtitatis[decorat] i. honorat eam.

Decēs] i. nobilis[ſtir-
pe]fuit ꝛ ꝓgenie[elegās
ſpecie] i. decens ꝛ conue
niens ꝛ pulchra facie[ſꝫ
magis pulchra actibus
atqꝫ fide]id eſt operibus
fidei illa dico reputans

Stirpe decens elegans ſpecie
Sed magis actibus atqꝫ fide:
Terrea proſpera nil reputans
Juſſa dei ſibi corde ligans.

nil pro nihilo ducens[terrea] i. terrena[proſpera]terrenoꝝ ꝓſperitatē[et ligans] i. retinens[ſibi corde] i. mente[iuſſa] i. precepta dei.

Hec. ſ. agatha [forti-
tior viris trucibꝰ] i. cru
delibꝰ[expoſuit ſua mē-
bra] i. dedit[flagris] i.
verberibꝰ ꝛ flagellis[ma
milla torta a carnificibꝰ
docet]manifeſtat[patu-
lo] i. aperte[qꝫ] i. q̄tū

Fortior hec trucibuſqꝫ viris
Expoſuit ſua membra flagris:
Pectore quam fuit valido
Torta mamilla docet patulo.

ipſa agatha[fuit valido pectore]id eſt forti mente ꝛ corpore.

Cui agathe carcer erat
delicie] i. ꝓ delicijs vel
loco deliciaꝝ[paſtor ouē
petrus recreat] i. ꝯſolat
[hāc ouē] i. agatā[ꝛ in
de gauiſa] i. leta[ꝛ ma-
gis flagrans] ſ. amore

Delicie cui carcer erat:
Paſtor ouē petrꝰ hāc recreat
Inde gauiſa magiſqꝫ flagrans
Cuncta flagella cucurrit ouās

dei[cucurrit]id eſt ſuſtinuit[cuncta flagella ouans]id eſt gaudens.

Ethnica turba] i. gen
tilis vl' pagana que iuxta
ethnā hītauit[fugiēs ro
gū] i. cōbuſtionē[ipſa]
turba[meret opē]ipſiꝰ
agathe. i. meruit auxiliū
[ergo deꝰ ꝓmat magis ꝛ
reſtringat venerē] i. lu-

Ethnica turba rogum fugiens
Huius ꝛ ipſa meretur opem:
Quos fidei titulus decorat
His venerem magis premat.

xuriā[his] i. oībꝰ[quos titulus] i. honor vel ſignū[fidei decorat]i. honorat. Et nota ꝙ quodā tp̄e ethna cepit ꝯburere totā ciuitatē cathanēſiū ꝛ iō pagani venerūt ad ſepulchrū ſctē agathe ꝛ acceperūt velū ꝛ ꝓiecerūt i ignē ꝛ ſtati ignis extinctꝰ eſt.

Tu ſtella[renitēs] i.
ſplēdens[polo] i. in ce-
lo[quaſi ſpōſa]xp̄i[ſup

Jam renitens quaſi ſponſa polo
Pro miſeris ſupplica domino:

© Biblioteca Nacional de España

Sic ſua feſta coli faciat
Se celebrantibus vt faueat.

plica dño ꝓ miſeris] i. ꝓ nobis pctõrib⁹ [vt faciat coli] .i. celebrari [ſua feſta ſic vt faueat] .i. det auxiliũ celebrantibus ſe

Gloria cum patre ſit genito
Spiritui prouide ſacro:
Qui deus vnus eſt omnipotẽs
Hanc memorũ faciat memorẽ.

Glĩa ⁊ laus ſit genito] .i. filio [cũ pr̃e ⁊ ſpũ ſancto] .i. trinitati] ꝓuide q deus vn⁹ eſt omp̃s faciat hãc] .ſ. agathã [memorẽ memoꝝ] ſuoꝝ nr̃oꝝ q ei⁹ feſtũ ⁊ memoriã celebramus meminerit ⁊ nos ad iuuet ſuis p̃cibus. Amẽ.

C Hriſte ſctõꝝ dec⁹ atq; virt⁹
Vita ⁊ forma via lux ⁊ ſalus
Supplicũ vota pariterq; hym(nũ)
Suſcipe clemens.

In hoc hymno q ſcribit carmĩe ſaphico mixto adonico agit auctor d vita ⁊ hitu ſcti bñdicti: ⁊ de miraclis ei⁹. ſ. de capiſterio fracto in puericia ſua ſanato. et de puero a latice tracto. Intẽdit rogare deũ q eſt vita ⁊ lux oim fideliũ vt nr̃a vota ſuſcipiat ⁊ nr̃a pctã expellat ⁊ fauorẽ ſuũ tribuat ⁊ gr̃az ſuã ꝯcedat merito ſcti bñdicti. O xp̃e tu dec⁹] .i. honor [atq; virt⁹ ſctõꝝ] qꝛ p te v̄tuoſi ſũt [et vita] quia p te viuũt [⁊ forma] qꝛ te imitari debẽt. vñ dixiſti. Ego ſũ via veritas ⁊ vita [via] qꝛ per te eunt ad p̃miũ [lux] qꝛ per te illuminantur [⁊ ſalus] quia per te ſalui facti ſunt ⁊ tu qui talis es [o clemens] .i. o miſericors ſuſcipe vota ſupplicum id eſt ſupplicantium ⁊ pariter hymnum.

Qui tuũ dudũ benedictũ ad te
Attrahẽs mire ſegregaſti mũdo
Vt ꝓbra mũdi reꝓbare diſcẽs
Te ſequeretur.

Qui attrahẽs dudũ] .i. olĩ [tuũ benedictũ ad te] ꝑ virtuoſa opa ſegregaſti mire] .i. mirabiliter [mũdo] .i. a mũdo ⁊ quare vt diſcẽs reprobare .i. ꝯtradicere vl' ſpernere [ꝓbra mundi] .i. pctã mundi ⁊ iniquitates ⁊ ſequeref te. qꝛ tu dixiſti. qui ſequit̃ me non ambulat in tenebris. ſed habebit lumen vite ⁊ miſericordie dicit dominus.

Cuius deuotum animum pueri
Gratia preſtans fidei valere:
Qua valẽs mira p̃cibus pegit
Mente fideli.

Deuotum animũ] .i. religioſum [cuius pueri] .i. benedicti gr̃a fidei de qua plen⁹ erat ſctũs bñdictus [preſtãs valere] ſ. poſſe [qua gr̃a fidei valẽs] bñdict⁹ peregit [mira] .i. miracula q̃ in dyalogorum libro poſſunt inueniri pro [p̃cibus] ⁊ mente fideli.

© Biblioteca Nacional de España

De hic extēdens pedē i remotis
Ardua ſcādēs cruciari malēs:
Corporis artꝰ iuuenilis ardēs
Caſto amore.

De hinc ⌋id eſt deinde⌊ extēdēs pedē in remotis locis ⌋.i. i heremo⌊ magis volēs cruciari q̄ȝ fouere artꝰ iuuenilis corporis ⌋ ꝛ q̄re: qꝛ erat ardens caſto amore dei⌊ ſcādens ⌋ .i. aſcēdēs⌊ ardua ⌋.i. excelſa⌊ ꝛ fuit malēs ⌋.i. magis volēs⌊ cruciari q̄ȝ fouere artꝰ ⌋.i. mēbra corpis iuuenilis ꝛ quare qꝛ erat ardēs caſto amore dei.

Gloriam patri, reſonemꝰ omnes
Et tibi cōpar vtriuſqȝ ſēper:
Spiritus alme deꝰ vnus omni
Tempore ſecli.

Omnes reſonemus ⌋id eſt perſoluamꝰ⌊ gloriaȝ ⌋ .i. laudeȝ pr̄i ꝛ⌊ o alme ⌋ .i. ſancte⌊ ſpūs cōpar ⌋.i. equalis⌊ vtriuſqȝ ⌋ſ. pr̄is ꝛ filij tu dico⌊ vnꝰ deus omni tp̄e ſecli reſonemꝰ id eſt perſoluamus gloriā ſemp .i. in omni tp̄e⌊ tibi ⌋ id eſt ad honorem tuī.

Imbuit poſt hinc homines btōs
Regulis arctis animos retūdi:
Et iugo ſemper dn̄i polorum
Subdere colla.

Conſtrue⌊ Imbuit ⌋ .i. docuit vel impleuit ⌋poſt hinc ⌋id ē deinde⌊ hoīes beatos ⌋.i. bonos vel benedictos ⌊ regulis arct̄ ⌋ id eſt ſtrictis⌊ retūdi ⌋.i. refrenari animos ſupbos⌊ ꝛ docuit ſubdere colla ⌋ id eſt mentem⌊ ſemper iugo domini polorum ⌋id eſt preceptis domini.

Ex q̄bus maurꝰ ſedulus miniſter
Gurgite ductuȝ placidū puerū
Obſequēs patri latice leuatuȝ
Equore traxit.

Ex qbus ⌋. ſ. diſcipulis ſcti bn̄dicti⌊ maurꝰ ⌋ .ſ. ſctūs exiſtēs⌊ ſedulus miniſter ⌋. i. diligens ad miniſtrator ſcti bn̄dicti ⌊ obſequens patri ⌋ id eſt obediēs precepto patris ⌊ traxit ⌋id eſt extraxit ⌋equore ⌋.i. amari⌊ puerū ⌋.ſ. placidū diſcipulū ſcti bn̄dicti⌊ ductuȝ gurgite ⌋ quia iam aqua ipſum mergebat⌊ leuatum latice ⌋ id eſt extractum ex aqua.

Huius o xp̄e meritis precamur
Vt arceas irā tribuas fauorē
Gratiā preſtās veniāqȝ nobis
Mitis ad omnes.

O xp̄e precamur veniam meritis huiꝰ ⌋ſcti bn̄dicti⌊ vt arceas ⌋.i. repellas a nobis⌊ irā ꝛ tribuas fauorem ⌋.i. auxilium preſtās ⌋grām virtutum ꝛ veniā pctōꝝ nobis tu dico⌊ mitis ⌋.i. ſuauis reſpiciendo ⌊ ad omnes. ⌋

Prebe oramus deus alme rector
Fides vt noſtra vicijs reſiſtat

O alme deus ⌋ id eſt ſancte⌊ rector ⌋. i. guberna-

© Biblioteca Nacional de España

Atqʒ virtutū ſtudijs miniſtra
Pectore puro.

tor] oramus] .i. deprecamur] prebe] nobis vt fides noſtra reſiſtat vicijs atqʒ miniſtra ſtudijs virtutum pectore puro. Gloria patri.

Carmē ē dimetrū iambicū cacometrū. canit̃ in q̄dragesimali ieiunio. qđ eſt tp̄s ad pn̄iaʒ pctōꝝ aptiſſimū.

Iam chriſte ſol iuſticie
Mētis dehiſcāt tenebre:
Uirtutum vt lux redeat
Terris diem cum reparas.

In hoc hymno rogat auctor deū vt in hoc tpe tribuat nob̄ cor penitens ꝛ quos lōganimitate pietas expectauit ſua benignitate ad ſe ꝯuertat] O xp̄e] ſol iuſticie] .i. ſplendor pietatis] tenebre noctis] .i. pctā nr̄e mētis] .ſ. cecitas] dehiſcāt] .i. recedant] nūc] .i. in hoc tpe] vt lux v̄tutū redeat] .i. v̄tutes bonoꝝ operuʒ in nobis redeāt. i. reuertant̃.

Da tempus acceptabile:
Et penitens cor tribue:
Conuertat vt benignitas
Quos longa ſuffert pietas.

Da tempus acceptabile] gruum ad pn̄iaʒ qđ ante paſſionē. ſ. in veteri teſtamēto non erat: quia oculus pro oculo. ꝛ dens pro dente dabat̃. modo aūt nō ſic] ꝛ tribue nob̄ cor penitēs] vt benignitas. id eſt miſericordia tua] conuertat] .ſ. ad ſe de pctō] quos] .ſ. nos] longa pietas] .i. manſuetudo tua] ſuffert] .i. ſuſtinet.

Quiddamqʒ penitentie
Da ferre q̄ʒuis grandium
Maiori tuo munere
Quo demptio ſit criminū.

O xp̄e da quiddam] i. paululū] penitētie ferre] .i. agere nob̄] quo] . i. ꝑpter quā pn̄iaʒ] dēptio] .i. ablutio criminū] ſit ꝛ hoc] tuo munere maiori criminib⁹ q̄ʒ delet criminaliceʒ] ꝑ q̄ʒuis] grādium] .i. magnoꝝ pctōꝝ.

Dies venit dies tua
In qua reflorent omnia:
Letemur in hac vt tue
Per hanc reducti gratie.

Uere debes dare penitentiā. q̄ʒ tua dies iudicij vel paſcalis feſtiuitas venit: q̄ʒ nos ſum⁹ in quos fines ſclōꝝ deuenerūt dies. ſ. paſchalis] venit] .i. accedit dies dico illa] i qua] .ſ. die] oīa] . ſ. mētes hoim] reflorēt] i. micant virtutib⁹ iō] letemur i hac] die] vt] pro ſic] reducti] ſum⁹. i. redēpti] ꝑ hāc tue gr̄e] i. ad tuā gr̄aʒ ꝛ redemiſti nos. i. ſaluaſti

Te rerum vniuerſitas
Clemens adoret trinitas

Et ideo] o clemēs trinitas] i pſonis ꝛ vnitas i eſſentia] vniuerſitas rerum] .i. vniuerſe res] a-

© Biblioteca Nacional de España

doret te ⁊ nos facti noui ꝑ veniā] .i. ꝑ tuā₃ grām canam⁹ cāticū nouum] id eſt iubileū. eſt qđ mente nec ore poteſt exprimi.

Et nos noui per veniam
Nouum canamus canticum.

O btā trinitas preſta] .i. dona ſcʒ trinus deus in perſonis [⁊ o ſimplex vnitas] .i. in ſubſtantia [ꝯcede] .i. iube [vt munera ieiunioꝝ] nrorum [ſint fructuoſa] .i. fructus bonos ferentia tuis fidelibus ieiunantibus .i. vt ieiunia noſtra ſint acceptabilia ⁊ tibi placentia.

Preſta beata trinitas:
Concede ſimplex vnitas:
Ut fructuoſa ſint tuis
Jeiuniorum munera.

¶ Carmē eſt q̄le illđ. Primo dieꝝ. Canit a principio q̄dragesimalis ieiunij. Petit orationes nr̄as exaudiri tempore illo quo per ieiunium carnem maceramus.

Materia hui⁹ hymni eſt cōmendatio ieiunij et hortat nos ieiunare ⁊ debuire ⁊ in hoc tpe ieiunij in orōnib⁹ pluſq̄₃ in alijs dieb⁹ inſiſtere vt i die iudicij hēam⁹ vitā eternam [O benigne cōditor] .i. creator oīum rerū [audi preces nr̄as cū fletib⁹] pces dico fuſas [in hoc ſacro ieiunio quadragenario] .i. in numero .xl. dierū quibus digne ieiunare debemus.

a Audi benigne conditor
Noſtras p̄ces cū fletib⁹:
In hoc ſacro ieiunio
Fuſas quadragenario.

Et q₂ fundim⁹ preces [o alme ſcrutator] .i. inquiſitor oīum cordiū noſtroꝝ bene dico ſcrutator q₂ [tu ſcis] .i. cognoſcis [infirma viriū] q₂ tu ſcis [exhibe .i. oñde vl' da grāz remiſſionis [tue] reuerſis] .i. penitētib⁹ ad te

Scrutator alme cordium
Infirma tu ſcis virium:
Ad te reuerſis exhibe
Remiſſionis gratiam.

Bene dixi reuerſis q₂ [peccauim⁹ multū quidē] .i. certe [ſ₃ pce] .i. cōdona ꝯfitētib⁹ pctā] ⁊ cōfer] .i. tribue medelā languidis] .i. medicinā peccatoribus [ad laudem tui nominis] .i. ad hoc vt nomen tuum laudetur.

Multum quidem peccauimus:
Sed parce confitentibus:
Ad laudem tui nominis
Confer medelam languidis.

Et cōferendo medicinam [dona cōteri] id eſt minui per abſtinentiam cōmeſtiōis [corp⁹] infir

Sic corpus extra conteri
Dona per abſtinentiam:

© Biblioteca Nacional de España

Ieiunet vt mens ſobꝛia
A labe pꝛorſus criminum.

extra ſe [ſic vt mens ſobꝛia] .i. abſtinẽs vel modeſta [ieiunet ꝑſus] id ẽ omnino [a labe] .i. a putredine [criminum] .i. peccatoꝛum.

In hoc hymno hoꝛtatur nos auctoꝛ vt ab oĩ peccato abſtineam⁹ ⁊ rogem⁹ deũ cũ lachꝛymis ⁊ ꝓcib⁹: vt ipſe remittat pctã nr̃a nobis ⁊ nos mũdet ab oĩ vicio .i. peccato [quib⁹] .i. pctis [offẽdim⁹ deũ [ↄtra nos [coꝛde] .i. vana cogitatiõe [verbis] .i. iniquis sermonib⁹ ⁊ turpiloquijs [operibus] .i. ꝑuis ⁊ illicitis actibus.

Ecce tempus idoneum
Medicina peccaminum:
Quibus deum offendimus
Coꝛde verbis operibus.

Dico ꝙ verbo ⁊ ope deũ offendim⁹ [qui] .ſ. deus exiſtẽs [pius ⁊ ꝓpicius] .i. miſericoꝛs [⁊ pepercit nobis hacten⁹] .i. huculqȝ [ne] ſcd̃m mala noſtra nos pariter cum [nr̃is iniquitatib⁹ perderet] ſȝ ita [pepcit] vt mediãte paterno auxilio ad ipm veniam⁹ ⁊ a modo in bonis opib⁹ ꝑſeuerem⁹

Qui pius ⁊ pꝛopicius
Nobis pepercit hactenus:
Ne nos cum noſtris perderet
Tantis iniquitatibus.

Et qꝛ pepcit nob̃ miſericoꝛditer [placemus] .i. placatũ nob̃ faciam⁹ [hũc] .ſ. deũ. ⁊ quõ [cuȝ ieiunijs] .i. cũ abſtinẽtia cibi ⁊ pot⁹: ⁊ [cũ ꝓcib⁹] id ẽ cũ oꝛonib⁹ aſſiduis qꝛ ipe ait. Petite ⁊ accipietis. ⁊ alibi. Amẽ amẽ dico vobis qcqd oꝛãtes petitis credite ⁊ fiet vobis [⁊ cũ lachꝛymis ↄpũctionis ⁊] cũ mltis bonis alijs [placem⁹ eũ deuotiſſime .i. cũ magna deuotiõe

Hunc igitur ieiunijs
Cum precibus ⁊ lachꝛymis:
Multiſqȝ bonis alijs
Placemus deuotiſſime.

Dixi ꝙ placem⁹ eum deuotiſſime vt ipſe purgãs nos a cunctis ſoꝛdibus] id eſt peccatis oꝛnet nos v̾tutib⁹ ⁊ faciat nos ꝑſeuerare ĩ eis ⁊ iungat nos in celeſtibus] .i. in regno celoꝝ [angelicis cetib⁹] .i. ſocietatib⁹ ãgeloꝝ.

Ut nos a cunctis ſoꝛdibus
Purgans oꝛnet virtutibus:
Angelicis ⁊ cetibus.
Nos iungat in celeſtibus.

Genitoꝛ] .i. de⁹ pr̃ ſit bñdict⁹ [qȝ] pꝛo ⁊ [eius vnigenit⁹] .i. xp̃s qui eſt fili⁹ vnicus ei⁹ ſit benedi

Sit benedictus genitoꝛ
Eiuſqȝ vnigenitus:

© Biblioteca Nacional de España

ctus cũ ſpũ paraclito ⌋.i. conſolatore in ſempiterna ſecula. Amen.

Cum ſpiritu paraclito
In ſempiterna ſecula.

In hoc hymno hortatur nos et admonet auctor ieiunio᷑ humilitatem ⁊ auctoritatem hr̃e a xp̃o ⁊ efficaciã: et vt antiqui patres moyſes ⁊ helias ꝯſecuti ſũt vitã eternam ita conſequamur. Conſtructio⌊ Clarũ decus ieiunij ⌋.i. cõmendabile ieiuniũ⌊ monſtrat̃. i. datur⌊ celitꝰ orbi ⌋.i. mũdo⌊ qđ ieiuniũ xp̃s auctor oĩm rerũ abſtinẽs cibis ditauit ⌋.i. ſanctificauit⌊ vel auctor ⌋id eſt factor oĩm rerũ⌊ ditauit ⌋ieiunium.

c

Clarum decus ieiunij
Monſtratur orbi celitus
Qđ chriſtus auctor oĩum
Cibis ditauit abſtinens.

Hoc ⌋.i. ex hoc ieiunio⌊ moyſes ⌋ cui data ẽ lex i tabulis lapideis⌊ factus eſt charꝰ lator ⌋.i. dator legis vel legiſlator. ⌊hoc helyã leuauit i curru igneo per aera ⌋.i. per aerẽ ad celum: qꝛ helyas trãſgreſſus iordanẽ cũ ſocio ſuo heliſeo: dimiſſo pallio raptꝰ ẽ curru igneo in celũ: poſtea helyſeus reuerſus ꝑcuſſit iordanẽ cũ pallio ⁊ aqua receſſit et tranſiuit ſicco veſtigio.

Hoc moyſes charus deo
Legiſqꝫ lator factus eſt:
Hoc helyam per aera
Curru leuauit igneo.

Hoc ⌋.i. ex hoc ieiunio daniel viderat myſteria ⁊ hoc cognouerat per ſpiritum ſanctuꝫ victor ⌋ id eſt ſuperator⌊ leonuꝫ ⌋ et⌊ per hoc ⌋ſanctuꝫ ieiunium ⌊ ioannes amicus intimus ſponſi ⌋.i. chriſti fideliſſimus⌊ claruit ⌋i. clarus factus eſt.

Hoc daniel myſteria
Victor leonum viderat:
Per hoc amicus intimus
Sponſi ioannes claruit.

Et quia iſti facti ſunt ſcti vel btĩ⌊ O deus dona nobis vt nos poſſimꝰ hec ſeq ⌋per exẽpla eoruꝫ ⌊parſimõie ⌋.i. abſtinẽtie cibi ⁊ potꝰ⌊ ⁊ tu auge robur ⌋.i. fortitudinẽ⌊ mẽtiũ dãs ſpiritale gaudiũ.

Hec nos ſequi dona deus
Exempla parſimonie:
Tu robur auge mentium
Dans ſpiritale gaudium.

O pr̃ pſ̃ta ⌋ nobĩ hec.ſ. q̃ ſup̃ orauimꝰ⌊ ꝑ filiuꝫ ⌋ .i. amore filij⌊ ⁊ ꝑ almũ ⌋ .i. ſpũm ſctm̃ tu dico exiſtẽs vnꝰ deꝰ⌊ ꝑ euũ ⌋.i. in eternum⌊ cum his ⌋.ſ. filio ⁊ ſpiritu paraclito⌊ triplici cognomine.

Preſta pater per filium:
Preſta per almũ ſpiritum:
Cum his per euum triplici
Unus deus cognomine.

© Biblioteca Nacional de España

¶ Carmē est q̃le illud Primo dierum. Canit̃ a prīcipio quadragesimalis ieiunij. cōmemorata ieiunij rōne multipliciter dei miam atq̃ pctōꝝ veniā implorat.

Ex more docti mystico
e Seruemus hoc ieiunium:
Deno dierum circulo
Ducto quater notissimo.

Materia hui⁹ hymni ē cōmēdatio ieiunij ⁊ hortat̃ nos ieiunare ⁊ deo ſuire hoc tpe ieiunij i ofonibus ⁊ bonis operibus plusq̃ alijs diebus vt inde habeamus vitā eternā. O fratres⌊ seruemus hoc ieiuniū⌋in quo modo sumus. ſ. caste ⁊ honeste⌊ nos docti⌋. i. instructi⌊ ex more⌋id est ex ꝯsuetudine⌊ mystico⌋. i. figurato ieiuniū dico⌊ ductū notissimo circulo⌋. i. reuolutione⌊ quaterdeno dierum⌋. i. per quadraginta dies vel ducto. ſ. circulo.

Lex et prophete primitus
Hoc pretulerunt: postmodū
Christus sacrauit omnium
Rex atq̃ factor temporum.

Lex⌋data p moysē⌊ et pphete⌋. ſ. helias ⁊ alij⌊ pretulerūt primit⁹ hoc⌋ ieiuniū⌊ ⁊ xp̄us sacrauit⌋ illud⌊ postmodū⌋. i. postea q: p quadraginta dies ieiunauit donans nobis exēplū. vt tpe ieiunij valeamus redimere totius anni deperdita tpa per opera nr̃a praua ieiunādo per. xl. dies ⁊ a malis abstinēdo. ⁊ bene debem⁹ ieiunare: q: pphete ieiunauerunt ⁊⌊ xp̄s rex atq̃ factor omnium temporꝝ sacrauit⌋illud ieiunium.

Utamur ergo parcius
Uerbis, cibis, ⁊ potibus:
Somno iocis: ⁊ arctius
Perstemus in custodia.

Et q: prophete et postea xp̄s ꝯsecrauit hoc ieiunium⌊ vtamur ergo pti⁹⌋ i. tēperātius q̃ in alijs diebus⌊ verbis⌋malis⌊ ⁊ cibis ⁊ potibus⌋. i. a superfluitate cōmestionis ⁊ ebrietate abstineam⁹. q: mediāte crapula i pctis labimur. ⁊ venter mero estuans de facili fumescit in libidinē. ⁊ nō solū istis vtamur parcius: sed etiā⌊ iocis⌋illicitis⌊ ⁊ sōno⌋. i. dormitiōe ⁊⌊ arctius⌋id ē strictius⌊ perstemus⌋. i. perseueremus in custodia anime nostre.

Uitemus autem pessima
Que subruunt mentes vagas:
Nullumq̃ demus callido
Hosti locum tyrannidi.

Dico q̃ relictis vicijs pstem⁹ i custodia ꝟtutū⌊ ⁊ vitem⁹⌋. i. abijciam⁹ a nob⌊ aūt pessima⌋i. peccata vel praua opa⌊ q̃ subruunt mētes vagas⌋i. aggrauant⌊ q̃⌋pro ⁊⌊ non demus vllum locum⌋. i. vllam causam nocendi⌊ tyrānidi⌋. i. crudelitati⌋callido hosti. i. diabolo.

d Dicamus omnes cernui
Clamemus atq̃ singuli:

In hoc hymno hortatur auctor vt rogem⁹ deum pcibus ⁊ lachrymis

© Biblioteca Nacional de España

vt ipſe auertat a nob irã ſuã ⁊ remittat nobis delicta noſtra. Nos⌊ omnes cernui⌋.i.inclinati et humiles⌊ dicamus⌋id eſt confiteamur ſcꝫ peccata noſtra⌊ ⁊ ſinguli⌋.i.quilibet noſtrũ⌊ clamemus⌋.i.vociferemus pro venia⌊ ⁊ ploremus⌋.i. defleamus.ſ.pctã nrã⌊ ante iudicẽ⌋.i.chriſtũ: qui eſt futurꝰ iudex iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ ſcłm ꝑ ignẽ ⁊ quare dico ꝙ clamemus.ſ. vt⌊ flectamus iram vindicẽ⌋.i.iracũdiã vindicantẽ ⁊ vindictã accipientẽ de commiſſis pctis.

Ploremus ante iudicem
Flectamus iram vindicem.

O deus nos offendimus⌋.i.irritauimus⌊ tuam clemẽtiam⌋.i. tuã benignitatem⌊ nr̃is malis⌋ id eſt carnalibꝰ opibus. ⁊ quia tu pius ⁊ miſericors es: ⁊ dixiſti nolo mortem peccatorum ſed vitam. ⁊ vt conuertantur ⁊ viuant per cordis compunctionem⌊ o remiſſor⌋.i.condonator delictorum⌊ effunde⌋.i. emitte nobis⌊ deſuper⌋id eſt de ſuperno ſolio⌊ indulgentiam peccatorum.

Noſtris malis offendimus
Tuam deus clementiam:
Effunde nobis deſuper
Remiſſor indulgentiam.

Et mittere debes de celo nobis veniam: qa nos redemiſti ſanguine tuo ⁊ ideo⌊ memento⌋o dñe⌊ quia tui ſumꝰ⌋redẽpti⌊ licet⌋pro q̃uis⌊ caduci plaſmatis⌋.i.fragilis nature qꝛ de limo terre⌊ ⁊ precamur⌋te dñe⌊ ne tu des⌋.i.ꝑmittas⌊ alteri⌋.i. inimico humani generis⌊ honorẽ nõis tui⌋.ſ.nos qꝛ nõie tuo xp̃e.chriſtiani vocati ſumus.

Memento ꝙ ſumus tui
Licet caduci plaſmatis:
Ne des honorem nominis
Tui precamur alteri.

Et qꝛ alter nõ debet occupare honorẽ nõis tui rogamus te⌊ laxa⌋.i.dimitte nobis⌊ malum⌋i. pctũ⌊ qđ geſſimꝰ⌋.i.qđ male ꝑpetrauimꝰ⌊ ⁊ auge⌋.i.augmẽta⌊ bonum qđ poſcimꝰ⌋a te⌊ quo⌋ꝑ vt⌊ poſſimus⌋id eſt valeamꝰ⌊ placere tibi tandẽ⌋ id eſt hic in preſenti id eſt in conſpectu tuo⌊ ⁊ perpetim⌋id eſt perenniter.

Laxa malum quod geſſimus
Auge bonum quod poſcimus:
Placere quo tandem tibi
Poſſimus hic ⁊ perpetim.

¶ Carmẽ eſt quale illud Primo dierũ. Canit̃ in quadrageſimali ieiunio a dominica in paſſione. Cõmemorata chriſti paſſiõe crucẽ maximis laudibꝰ ꝓſequit̃.

Materia huius hymni eſt talis vt dicit btũs ambroſius. Paſſio domini venit: ⁊ quia venit: debe

V **Exilla regis prodeunt:**
Fulget crucis myſterium

© Biblioteca Nacional de España

mus de paſſione aliquid agere: ⁊ quia debem⁹ de paſſione aliquid dicere

Quo carne carnis cõditor
Suſpenſus eſt patibulo:

ergo dicam⁹ Vexilla regis vexilla dñi ſũt iſta. baptiſm⁹ d' quo ipſe dicit Niſi qs renat⁹ fuerit ex aq. ⁊c. Itẽ vexilla ſũt corp⁹ ⁊ ſanguis eius. Unde ipſe dicit Niſi mãducaveritis carnẽ filij hoĩs. ⁊c. Cõſtrue⌊ vexilla ⌋i. ſigna⌊ regis ⌋.i. xp̃i⌊ pdeũt ⌋i. apparẽt⌊ myſteriũ ⌋i. ſacrificiũ. ſ. paſſio xp̃i⌊ crucis fulget q2 expugnauit diabolũ quo myſterio⌊ cõditor ⌋.i. creator carnis⌊ ſuſpẽſus eſt patibulo ⁊ hoc carne pro humano genere: vel in carne ſua propria.

Confixa clauis viſcera
Tendens manus viſtigia:
Redemptionis gratia
Hic immolata eſt hoſtia.

Ego dixi q̃ xp̃s ſuſpẽſus eſt patibulo⌋ i. cruce ⁊ ĩo xp̃s⌊ imolata eſt hoſtia⌋ vel talis eſt lr̃a. ſ. in ara crucis gr̃a redẽptionis. i. ſaluatio hũani generis⌊ tẽdes⌋ .i. extẽdes man⁹. ſ. ſuas ĩ cruce ⁊ tẽdẽs⌊ veſtigia ſanguis ipſi⁹. ⁊ p hoc notat q̃ ſãguis fluxerat p totũ corp⁹ ipſi⁹. tẽdens dico viſcera nũeralia. q2 in tñ fuit extẽſus xp̃s ĩ cruce q̃ oĩa mẽbra ipſius poterãt nũerari⌊ cõfixa⌋ .i. pforata⌊ clauis⌋ Claui eñi ſũt poſiti in manib⁹ ſuis ⁊ pedib⁹: ⁊ lãcea in latere: ⁊ exinde exiuit ſanguis ⁊ aqua. exinde dico manauit ſanguis redẽptiõis ⁊ aqua baptiſmatis ex qb⁹ nos chriſtiani regeneramur in fonte ⁊ in ſacro baptiſmate.

Quo vulneratus inſuper
Mucrone diro lancee:
Ut nos lauaret crimine
Manauit vnda ſanguine.

Ecce myſterium crucis fulget p totũ mundũ q2 per crucẽ hẽmus altare per corp⁹ xp̃i hoſtiã. per ſanguinẽ vinũ ⁊ p ſudorem aquã: ex quib⁹ ſacrificiũ facimus ſingulariter: q2 ex ĩmolatiõe crucis ſibi fit altare. ⁊ ideo per crucẽ hẽm⁹ altare ĩ quo ſacrificam⁹⌊ quo⌋ .i. in quo patibulo⌊ vulnerat⁹ inſup⌋ .i. ſup clauos⌊ mucrone⌋ .i. acumine⌊ lancee dire⌋ .i. crudelis. ⁊ ad quid ad hoc. ſ.⌊ vt nos lauaret crimine⌋ .i. a pctõ⌊ vnda⌋ .i. aqua⌊ manauit⌋ .i. pfluxit cũ⌊ ſanguine.

Impleta ſunt que cecinit
Dauid fideli carmine:
Dicendo nationibus
Regnauit a ligno deus.

Et eo tpe ppetrata ſunt q̃ ſcripta ſũt d' xp̃o p pphetaſ. Uñ ipſe ſumẽs acetũ in cruce cũ ſpõgia dixit cõſumatũ ẽ⌊ Que dd cecinit⌋ i. pphetauit⌊ fideli carmine⌋ in pſalterio ſũt impleta iſta⌊ dicẽdo natiõib⁹⌋ .i. gẽtib⁹ diuerſis⌊ de⁹ regnauit a ligno⌋ .i. a paſſione ſurrexit.

Arbor decora fulgida
Ornata regis purpura:

Et quia pependit in cruce poſſum⁹ proferre vocem admiratiõis. O q̃

BIBLIOTECA NACIONAL

© Biblioteca Nacional de España

tũ fuit ornata[arbor de-
cora]i. pulchra[⁊ fulgi-
da]i. ſplẽdida[ornata]
i. decora[purpura regis
.i. purpureis membris chriſti. Arbor dico[electa tãgere]id eſt ſuſtinere[tã
ſancta membra digno ſtipite]id eſt ſancto trunco.

Electa digno ſtipite
Tam ſancta membra tangere.

Uere beata fuit arbor
vel crux in qua pẽpedit
preciũ mũdi .ſ. xp̃s[bra-
chijs].i. cornib⁹[cui⁹]
i. crucis[p̃ciũ ſecli] int⁹
[pependit] Arbor dico
[ſtatera].i. libra[corp̃is
xp̃i]tulit predã tartari]
Nam deſcendens dominus de cruce ad tartara nullũ de ſuis ibi reliquit.
In hoc loco ſermo dirigit̃ ad crucem. Et q̃ es ſtatera facta

Beata cuius brachijs
Secli pependit precium:
Statera facta corporis
Predamq; tulit tartari.

[O crux aue] .i. ſalue tu
dico[vnica ſpes] noſtra
[auge]i. m̃tiplica[iuſti
ciã pijs]i. pietatẽ habẽ-
tib⁹[hoc tp̃e paſſionis ⁊
dona veniã].i. remiſſio
nem peccatoꝝ .ſ. reis.

O crux aue ſpes vnica
Hoc paſſionis tempore:
Auge pijs iuſticiam
Reiſq; dona veniam.

Et quia nos redemiſti
tuo ſanguie: iõ[o ſũma
trinitas deus]omp̃s[oĩs
ſp̃us collaudet te ⁊ quos
.ſ. hoĩes p̃ myſterium cru
cis]id eſt per paſſionem
[ſaluas]id eſt liberas[rege per ſecula]cuncta.

Te ſumma deus trinitas
Collaudet omnis ſpiritus:
Quos per crucis myſterium
Saluas rege per ſecula.

¶ Carmẽ ẽ dimetrũ iãbicũ cacometrũ. Canit̃ in q̃dra
geſimali ieiunio a dñica in paſſiõe. Narrat quẽ admo
dũ p̃ redẽptiõe generis hũani xp̃s nat⁹ atq; paſſus ẽ.

Hymn⁹ iſte ꝯtinuat̃ ſupe
riori: dixerat eñi q̃ dñs
poſit⁹ fuit in cruce ⁊ lat⁹
eius pforatũ. ⁊ ſic depca-
mur eũ q̃ ſicut mortu⁹ ẽ
i. ſicut corp⁹ aſſũpſit ĩ vir
gine: ⁊ in cruce mortifi-
cari paſſus eſt pro nr̃a re-
dẽptiõe ⁊ ad inferna deſ
cendit cũ diabolo pugnauit: ⁊ eũ ſupauit: ſic faciat nos vincere cũcta no-

P Ange lingua glorioſi
Prelium certaminis:
Et ſuper crucis tropheũ
Dic triumphum nobilem:
Qualiter redemptor orbis
Immolatus vicerit.

© Biblioteca Nacional de España

bis aduerſantia. ſ. diabolū ⁊ mūdū ⁊ ꝯcupiſcentiā eius. ⁊ domeſticū inimicū. ſ. carnē: de q̄ dr. Quāto familiaris magis eſt peſtis: tāto piculoſior ⌊ O lingua pāge ⌋ .i. manifeſta ⌊ pliū certamis glioſi ⌋ .i. victoriā quā xp̄s obtinuit moriēdo ſm carnē qñ vicit mortē morte ſua. Unde ipſe ait. O mors ero mors tua ⁊c. ⌊ ⁊ ſup tropheū ⌋ .ſ. de victoria ⌊ crucis dic triumphū nobilē ⌋ de inimicis fugatis ⌊ qualiter redēptor ⌋ .i. liberator ⌊ orbis ⌋ .i. totiꝰ mundi ⌊ imolatus ⌋ in ara crucis ⌊ vicerit ⌋ .i. vicit diabolū. Et nota ꝙ añ paſſionē xp̄i diabolus duas manꝰ .i. duas ptātes. ſ. in corpe ⁊ in aīa hoīs habuit. qꝛ quoſdā in corpe ⁊ in aīa: quoſdā tm̄ in aīa trahebat poſt ſe: ſed modo poſt paſſionē vnam habet. ſ. de duabus ptātibus amiſit vnā.

De parentis prothoplaſti
Fraude facta condolens:
Quando pomi noxialis
Morte morſu corruit:
Ipſe lignum tunc notauit
Damna ligni vt ſolueret.

In hoc loco apoſtrophat ſe auctor. ſi aliquis forte diceret quare fuit ĩmolatꝰ xp̄s ? rñdeo ſic. qꝛ ꝯdoluit de deceptiōe ꝑmi pentis ⌋ ſcꝫ ade ⌊ xp̄s ꝯdolens de facta fraude pentis ⌋ noſtri ade ⌊ prothoplaſti ⌋ .i. ꝑmi formati ⌊ qñ corruit ⌋ ꝑmus parens ⌊ morte ⌋ .i. in mortem. ⁊ hoc ⌊ morſu vetito pomi noxialis ⌋ .i. nociui. ⌊ ipſe ⌋ xp̄us ⌊ tūc notauit ⌋ preordinādo ſignauit ⌊ lignū ⌋ ſue crucis ⌊ vt ſolueret ⌋ .i. recuparet ⌊ dāna ligni ⌋ .i. q̄ venerāt ⌊ per lignū ⌋ .i. pomū vetitū.

Hoc opus noſtre ſalutis
Ordo depopoſcerat:
Multiformis proditoris
Ars vt artem falleret:
Et medelam ferret inde
Hoſtis vnde leſerat.

Bñ dico ꝙ xp̄s tunc notauit lignū vt ſolueret dāna ligni: qꝛ nullo alio modo poteramꝰ recupari ⁊ hoc aggredit̃ dicere ⌊ Ordo ſalutis nr̄e depopoſcerat hoc; opꝰ ⌋ .ſ. vt deus carnē ſumeret ⁊ patibulū crucis ſubiret: ⁊ ꝑ lignū dāna ligni ſoluerent̃ ⌊ vt ars ⌋ .i. deus qui eſt artifex oīuꝫ rex ⌊ falleret ⌋ .i. deſtrueret ⌊ artē multiformis ꝓditoris ⌋ .i. diaboli. ⁊ vt xp̄us ⌊ ferret medelā ⌋ .i. ſalutē oīuꝫ gentiū ⌊ inde ⌋ .i. ex illa re. ſ. a ligno ⌊ vñ ⌋ .i. de quo ligno ⌊ hoſtis ⌋ .i. diabolus ⌊ leſerat ⌋ .i. nocuerat.

Quando venit ergo ſacri
Plenitudo temporis:
Miſſus eſt ab arce patris
Natus orbis conditor:
Atqꝫ ventre virginali
Caro factus prodijt.

⌊ Ergo qñ ⌋ id ē poſtq̄ ⌊ plenitudo tpis ⌋ i. qñ vltima etas ⌊ venit ⌋ .i. vt deus ſacrificaret filium ⌊ cōditor orbis ⌋ .i. xp̄s ⌊ natꝰ miſſus eſt ab arce p̄ris ⌊ in mundū ⌋ atqꝫ factꝰ caro ⌋ vl' carnalis ⌊ ꝓdijt ⌋ i. exijt ⌊ d̄ vētre v̄ginali. Et nota ꝙ ſicut nos ſine macula pulcher ⁊ olens ⁊ ſuauis naſcitur: ita

© Biblioteca Nacional de España

xp̄s ſine ſemine ꝛ ſine crimine de vtero virginis marie prodijt.

Infans [i. xp̄s [poſit⁹ int arcta] i. anguſta [p̄ſepia vagit] i. plāgit. Et nota ꝙ vagire eſt ꝓpriū pueroꝝ [vgo] maria mr̄ ſua [alligat mēbra] ſua [inuoluta pānis ꝛ faſcia] i. vitella [cinxit pedes ꝛ manus ꝛ crura ſtricta]

Glīa ꝛ honor ſit vſqꝫ quo altiſſimo deo vna] i. ſimul [pr̄i ꝛ filio inclyto] i. glioſo [paclito] i. ſpūi ſctō ſit laus ꝛ gloria ſiūr coeterna equalis ꝛ maieſtas ꝛ trib⁹ perſonis ꝛ vni deo [cui laus eſt ꝛ ptās p eterna ſcl'a. amen.

Vagit infans inter arcta
~~Poſitus~~ preſepia:
Membra pannis inuoluta
Virgo mater alligat:
Et manus pedeſqꝫ crura
Stricta cingit faſcia
Gloria ꝛ honor deo
Uſqꝫ quo altiſſimo:
Una patri filioqꝫ
Inclyto paraclito:
Cui laus eſt ꝛ poteſtas
Per eterna ſecula.

Carmē eſt ſimile dimetro iābico Canit᷑ tp̄e ieiunij a dn̄ica in paſſiōe. Cōmemorata xp̄i paſſiōe cōuertit ſe ad laudes crucis in q̄ paſſus eſt.

Nota ꝙ luſtꝝ dr̄ ſpaciū quinqꝫ annoꝝ. ꝛ dr̄ a luſtrando eo ꝙ romani luſtrabantur per ſpacium qnqꝫ annoꝝ totā romā ꝛ nos ſimilit᷑ p qnqꝫ etates debem⁹ illuſtrare totā romā. ſ. ſanctā eccleſiā vincentē inimicos. ꝛ etiā luſtrū dr̄ obſcurum latibulū ferarū. ſ. cubile feraꝝ. Item luſtrū dr̄ lupanar meretricū. ꝛ in vtraqꝫ ſignificatione dr̄ a luſtro as per ꝯtrariū: quia parum illuſtratur. i. illuminatur. Hymnus iſte ſic ꝯtinuatur. Chriſtus carnaliter erat. xxx. annoꝝ cum eſſet deditus paſſioni. Luſtra ſex ꝛc̄. Et nota accuſatiui vel ablatiui caſus poſſunt ibi legi. Ablatiui ſic leguntur. Xp̄s qui eſt implens tēpus. i. etatē corporis humani ſex luſtris iam peractis. ꝛ textus pōt habere luſtris ſex q iam pactis. Frequētius tū eſt vt accuſatiui ibi legantur ſic [xp̄s q eſt implens tempus] i. etatē corporis humani] ſ. per ſex luſtra [iam pacta natus ſe volente] i. ſpōte natus [ad hoc] vt pateretur [agn⁹] i. xp̄s ſine macula [deditus paſſioni leuatur in cruce] a iudeis [imolandus] i. ſacrificandus [ſtipite] i. ligno.

Luſtra ſex qui iam peracta
Tēpus implens corporis:
Se volente natus ad hoc
Paſſioni deditus:
Agnus in cruce leuatur
Immolandus ſtipite.

Hic] i. in cruce dederūt ei [fel ꝛ acetū. vel [fel mixtuz aceto [ꝛ arūdo] i. calam⁹ traditur ei in ſi

Hic acetum: fel: arundo:
Sputa: claui: lancea:
Mite corpus pforatur:

© Biblioteca Nacional de España

Sanguis vnda profluit:
Terra pontus aſtra mundus
Quo lauantur flumine.

gnū deriſiōis ꝑ ſceptro ⁊ preter hec⌊ ſputa ⌋ adhibita ſunt ei⌊ corpus mite ⌋.i. ſuaue ⌊ pforat clauis ⁊ lancea ⁊ inde⌊ ſanguis ⁊ vnda ⌋.i. aq̄⌊ profluit ⌋.i. exiuit de corpe ei⁹⌊ quo flumine ⌋.i. ꝑ qua ſanguis effuſione⌊ terra ⌋ i. humiles⌊ pontus ⌋.i. fluctuātes vicio⌊ aſtra ⌋.i. iuſti⌊ ⁊ mūdus ⌋.i. mundani⌊ lauant ⌋.i. purgātur. ꝑ aquā debem⁹ intelligere baptiſmū. ꝑ ſanguinem criſma. Et quidā dicūt ꝙ angeli boni purgati ſunt de labe quā hūerūt de illis qui ceciderūt: vt lucifer ⁊ ſui cōplices. ⁊ ideo dicit aſtra.

Crux fidelis inter omnes
Arbor vna nobilis:
Nulla ſilua talem profert
Fronde flore germine:
Dulce lignum dulces clauos
Dulce pondus ſuſtinet.

Et qꝛ redemit nos in cruce leuat⁹ oēs debem⁹ clamare⌊ O crux fidelis arbor inter oēs vna ⌋.i. ſola⌊ nobilis ⌋ qꝛ⌊ nulla ſilua ꝑfert talē ⌋ arborē⌊ fronde ⌋.i. protectione⌊ flore ⌋.i. decore⌊ germine ⌋.i. fructu vel radice.⌊ vel flore ⌋.i. xp̄o q̄ vocatus eſt flos a ꝓphetis. qꝛ ſicut flos ꝓcedit ſine feditate vel aliqua putredine: ita xp̄s ex vtero v̄gis ꝓceſſit ſine aliquo pctō⌊ dulce lignū ⌋ fuit illud qd̄ ſuſtinet dulces clauos xp̄i⌊ ⁊ dulce pōd⁹ .i. xp̄m.

Flecte ramos arbor alta:
Tenſa laxa viſcera:
Et rigor lenteſcat ille
Quem dedit natiuitas:
Ut ſuperni membra regis
Miti tendas ſtipite.

Et ꝓciū mūdi pependit in te. iō⌊ o arbor alta⌊ flecte ⌋.i. hūilia⌊ ramos ⌋ i. brachia crucis⌊ laxa ⌋.i. relaxa⌊ viſcera xp̄i tēſa ⌋ i. extēſa i te⌊ ⁊ ille rigor ⌋ i. duricia⌊ lenteſcat ⌋ id ē molleſcat⌊ quem ⌋ rigorem⌊ natiuitas ⌋ id eſt natura⌊ dedit tibi⌊ vt tendas ſtipite ⌋.i. in cruce⌊ miti ⌋.i. humili⌊ membra ſuperni regis.

Sola digna tu fuiſti
Ferre ſecli precium:
Atq; portum preparare
Nauta mundo naufrago:
Quem ſacer cruor perunxit
Fuſus agni corpore. Amen.

Tu ſola fuiſti digna ferre ꝓciū ſecli ⌋.i. ſuſtinere illū q̄ fuit appciat⁹ triginta argēteis⌊ atq; preꝑare portū ⌋ quaſi⌊ nauta mūdo naufrago ⌋.i. piclitanti ⌋.i. hoībus periclitantibus⌊ quē ⌋ mundū⌊ ſacer cruor ⌋.i. ſanctus ſanguis⌊ perunxit ⌋.i. mūdauit. ille dico⌊ fuſus corpore agni ⌋

© Biblioteca Nacional de España

Metrū ē iambicū: auctoꝛ eſt Ambroſius ⁊c. Materia hui⁹ hymni ē inuitare nos ad laudem feſti paſchalis cū milita-

c

Choꝛus noue hieruſalem
Noua melos dulcedine
Promat: colēs cū ſobꝛijs
Paſchale feſtum gaudijs.

uerim⁹ ꝯ diabolū. Dicit ergo Choꝛ⁹ noue ⁊c. Notandū ē ꝙ ꝑmo vocabat ciuitas illa iebus: ſcd̄o iebuſalē: tertio ſalē: q̄rto hierl̄m ꝑ qd̄ ſignificat mł'tiplex hoīs ſtat⁹. Jeb⁹ enī interꝑtat ꝯculcamē. ⁊ hoc ē qn̄ aliqs in adoleſcētia intōſus efficit. Jebuſalē interꝑtat pax ꝯculcatiōis. ⁊ hoc ē qn̄ aliqs habitat ⁊ delectat in ꝑdictis. Salē interꝑtat pax. ⁊ hoc ē qn̄ aliqs reuerſus ē a vicijs. Hieruſalē interpꝛetatur viſio pacis. ⁊ hoc eſt qn̄ aliqs fruetur celeſti gaudio. Unde hoc nomen hieruſalē quattuoꝛ modis accipitur ad lr̄am Hieruſalem eſt illa ciuitas paleſtine. Anagogice hieruſalem eſt eccleſia triūphans. ſ. choꝛus celeſtis patrie Jn hoc loco accipitur ſic. Choꝛus noue hieruſalē. i. noue aīe. ſ. cuiuſl3 hoīs bn̄ inouati ⁊ purgati a vicijs. ꝑmat noua dulcedine. i. dulce melos. Melos d̄r a mel: q2 ſicut mel fit ex diuerſis generib⁹ rex: ita melos ē qd̄ fit ex diuerſis notulis nouū. vn̄ Cantate dn̄o cāticū nouū. Mel d̄r a mulcēdo. vn̄ ꝓhibebatur in lege ꝙ nemo in ſacrificio poneret mel ſed ſꝑ ſal. Mel enī fit ex diuerſis generib⁹ rex. Hō nō deb3 eſſe diuerſus ſed vnifoꝛmis in bono. vn̄ vinū ⁊ ſicerā nō bibet. Etiā ſumitur hic vinū in mala ſignificatōe. vinū fit ex vno genere rex illi bibūt qui tale qd faciūt ſꝑ qd̄ niſi ſit repꝛehēſibile. Sicera fit ex diuerſis generib⁹ rex q̄ duo mixta vnū coꝛrūpit aliud. vt de ceruiſia aut granū coꝛrūpit aquam aut aqua granū. Jlle ergo bibit ſicerā q facit aliqd qd̄ videtur de genere bonoꝝ cū nō ſit. choꝛus dico colens feſtū paſchale cū gaudijs ſobꝛijs cōuenit ad coꝛpus. vn̄ ſobꝛie ⁊ iuſte ⁊ pie viuamus in hoc ſeculo. iuſte quo ad pꝛimū: pie quo ad deū: ſobꝛie quo ad nos metipſos.

Quo. ſ. feſto paſchali Xp̄s iuictus leo vt narrat fiſiologus. Sicut leo rugitu ſuo reſuſcitat catulū poſt triduū: ita pr̄ filiū q̄re dict⁹ ē leo. ille dico ſurgēs dracōe. i. diabolo obꝛuto. i. lapſo. dū viua voce pſonat. vt genimina vipaꝝ: vn̄ docuit nos fugere a vētura ira. Uel gn̄aliter pōt legi de angelis q viua voce reſuſcitabūt moꝛtuos ad iudiciū excitat functos a moꝛte ſm ꝑmā litteraꝫ. a moꝛte. i. a moꝛtali pct̄o ſm aliā litterā. a moꝛte quā oīs hō habebit.

Quo chꝛiſtus inuictus leo
Dracone ſurgens obꝛuto:
Dum voce viua perſonat
A moꝛte functos excitat

Jpſe. ſ. de⁹. refudit. i. retro fudit vel reddidit pꝛedam quaꝫ tartarus. i. infern⁹. iꝑꝛobus. i. inſatiabilis. deuoꝛarat. i. ad ſe traxerat. captiuita-

Quam deuoꝛarat impꝛobus
Pꝛedam refudit tartarus:
Captiuitate libera
Jeſum ſequuntur agmina

© Biblioteca Nacional de España

te libera].i.aie ſctõꝝ[libera agmina ſequũt ieſũ]vñ illud qcũqꝫ pgis ⁊c.

Ipſum canendo ſupplices
Regem precemur milites:
Ut in ſuo clariſſimo
Nos ordinet palatio.

Nos ſupplices].i.humiles[pcamur ipſum regẽ].i.xp̄m nos dico milites precemur inqꝫ regẽ cum prece et laudibus [vt ordinet nos]in ſuo clariſſimo palatio].i. in celo inter ſctõs.vñ in euãgelio. In domo p̄ris mei mãſiões multe ſunt.

Per ſecla mentis neſcia
Patri ſupremo gloria:
Honorqꝫ ſit ⁊ filio
Spiritui paraclito. Amen.

Gloria ſit patri ſupremo]id ẽ excelſo [per ſecla].i.per ſecula. ⁊ eſt ibi ſyncopa gl'ia dico neſcia mente]i. incomprehenſibilis poſſibilitate humana. vñ deus regnabit in eternũ ⁊ vltra ⁊honor ſit].ſ.patri cũ filio ⁊ ſp̄ui paraclito.amen.

Carmen eſt dimetrũ iambicũ cacometrũ. Canit̃ tẽpore paſchalis reſurrectionis. cõmemorat beneficia que ex xp̄i paſſione atqꝫ reſurrectione accepimus.

ſempiterne Rex ~~eterne~~ domine
O Rerum creator omniũ:
eras Qui ~~es~~ ⁊ ante ſecula
Semper cum patre filius.

Oẽs iſti hymni habẽt vnã materiã ⁊ vnã intẽtionem qꝛ de paſſiõe xp̄i ⁊ de reſurrectiõe tractãt Oñdit enim ꝙ ſicut mortuꝰ eſt ꝓpter delicta noſtra: ſic ⁊ reſurrexit propter iuſticiam ⁊ iuſtificationem noſtram . ⁊ contulit nobis verum paſcha.i.tranſitum de terra ad celum: de inferno ad padyſuꝫ Item rogat vt ſua reſurrectio ſit noſtra redemptio.⁊ in paſchali tempore vel gaudio.i.in die iudicij defendat nos a periculo mortis.i. a dãnatione. Uel materia huius hymni eſt vt deũ depcemur vt ſicut ille plaſmauit adaꝫ ⁊ accepit corporis eius formã vt nos redimeret a poteſtate diaboli ⁊ iungeret nos deo patri.ita liberet nos ab omni delicto in hoc paſchali gaudio. O[domine eterne rex]quia in omni tempore es rex regum.tu dico.[creator]omnium rerum[⁊ qui ſemper es filius cum patre ante ſecula]id eſt añ mundi conſtitutionem.

Qui mundi in primordio
Adam plaſmaſti hominem:
Cui tue imagini
Uultum dediſti ſimilem

Qui plaſmaſti]hoĩeꝫ vel formaſti de nihilo] i p̄mordio]i. in principio mũdi[cui].i.ade[dediſti vultũ ſimilẽ]id eſt mẽtem ſimilem per rõnem [tue imagini].i.tue forme. vñ].i.Geñ. Formauit deus hominem ad ſimilitudinem ſuam.

© Biblioteca Nacional de España

Quē ⌊adam.ſ.⌊diabolus hoſtis⌋.i. inſidiator ⌊hūani generis⌋ vel hoſtis. q̄ꝛ nos in adam deceperat. ideo⌊tu formam⌋ ade⌊dignatᵒ es aſſumere vt ſic nos redimeres. ꝛ hoc eſt cuiᵒ ade dignatᵒ es aſſūere corpis formā.

Quem diabolus deceperat
Hoſtis humani generis:
Cuius tu formam corporis
Aſſumere dignatus es.

Dico ꝙ dignatᵒ es formaꝫ ſerui accipe ad hoc ⌊vt redimeres hominē⌋ ſcꝫ adam ꝛ alios⌊queꝫ⌋ hominē⌊iam ante plaſmaueras⌋ꝛ nos redimēdo⌊ꝯiungeres deo⌋pfri⌊p ꝯtuberniū⌋.i.p vnionē vel per habitaculū vel per ꝯiunctionē⌊carnis⌋.i.humanitatis.

Ut hominem redimeres
Quem ante iam plaſmaueras:
Et nos deo coniungeres
Per carnis contubernium.

Quem editū⌋.i.natū ⌊ex virgine⌋maria⌊oīs aīa⌋.i. oīs ſpūs rōnalis ⌊paueſcit⌋id eſt miratur ⌊p quē credimus reſurgere nos⌋dū veneris iudicare viuos ꝛ mortuos deuota mente.

Quem editum ex virgine
Paueſcit omnis anima:
Per quem ꝛ nos reſurgere
Deuota mente credimus.

O tu xp̄e⌊ quī donaſti nobis⌋.i.omnibᵒ credētibus pie ꝛ quid⌊ indulgentiam originalis peccati.i. remiſſionem⌊per baptiſmum⌊qui tenebamur ligati vinculis conſcientie.

Qui nobis per baptiſmum
Donaſti indulgentiam:
Qui tenebamur vinculis
Ligati conſcientie.

Qui dignatus es ſuſcipe crucē⌋.i.paſſionem crucis⌊ppt hoīem ꝛ dediſti tuū ſanguinē p̄ciū nr̄e ſalutis⌋q̄ꝛ cū ſanguie tuo emiſti nos ꝛ redemiſti

Et q̄ꝛ tot ꝛ tanta feciſti ꝙ nos a morte liberaſti: ideo⌊o auctor oīuꝫ⌋rex ⌊qm̄s⌋.i.rogamᵒ te⌊in hoc paſchali gaudio⌋.i. tua reſurrectiōe⌊defende⌋.i. ptege⌊populū tuū⌋a morte eterna iam redemptū⌊ab oī mortis impetu⌋.i.ab omni periculo ne denuo in mortem corruamus.

Qui crucem propter hominem
Suſcipere dignatus es:
Dediſti tuum ſanguinem
Noſtre ſalutis precium.
Queſumus auctor omnium
In hoc paſchali gaudio:
Ab omni mortis impetu
Tuum defende populum.

Carmē ē dimetrū iābicū cacometrū. Et canit̄ tpe pa

© Biblioteca Nacional de España

ſchaliſ reſurrectiõis. Cõmemoratis ijs q̄ in reſurrectione xp̄i ꝯtigerũt. petit corda nr̄a ab illo poſſideri.

Urora lucis rutilat:
a Celum laudibus intonat:
Mũdus exultãs iubilat:
Gemens infernus vlulat.

Materia huiꝰ hymni ē laudare deũ ⁊ extirpare vicia ⁊ adherere virtutibus. Et nota ꝙ eccleſia dr̄ aurora. ⁊ q2 aurora expellit tenebras: ita eccleſia penitus extirpat vicia ⁊ pctã. Aurora diei. q2 xp̄s reſurrexit celeſtes creature intonãt laudibꝰ ⁊ hoies exultãtes laudãt. ⁊ diabolus vlulat ⁊ gemit. Expone ergo ſic⌊ Aurora lucis rutilat ⌋.i. qñ aurora pullulat ⁊ icipit dieſcere⌊ celũ ⌋i. celeſtis creatura⌊ ĩtonat ⌋i. reſonat⌊ laudibꝰ mũdus exultãs iubilat ⌋.i. hoies credẽtes in deũ cãtãt⌊ ⁊ infernꝰ gemẽs ⌋i. diabolꝰ⌊ vlulat ⌋id ē plãgit. q2 dolet de amiſſiõe eoꝝ q̃s tenebat mortuos. ſ. adã ⁊ alios quos ſecũ deus traxit ad requiem.

Cum rex ille fortiſſimus
Mortis confractis viribus:
Pede conculcans tartara
Soluit a pena miſeros.

Dico ꝙ celũ tũc intonat laudibꝰ⌊ cũ rex ille fortiſſimꝰ ⌋.i. xp̄s⌊ ꝯculcãs pede ⌋.i. pietate⌊ ſua tartara ⌋.i. diabolũ⌊ ſoluit ⌋i. liberauit⌊ miſeros hoieſ⌊ a pena ⌋diaboli. ⁊ hoc⌊ ꝯfractis viribus mortis ⌋.i. diaboli.

Jlle qui clauſus lapide
Cuſtoditur ſub milite:
Triumphans pompa nobili
Uictor ſurgit de funere.

Uere fractꝭ viribꝰ mortis id ē diaboli ⌊ ſoluit a pena miſeros ⌋ hoies. q2 ⌊ille clauſus lapide ⌋id ē monumento⌊ cuſtodit̃ ⌋ i. vigilatur⌊ ſub milite ⌋ i. ſub militibus: ſingulare ꝑ plurali ꝑ ſynecdochẽ⌊ ꝗ triũphans ⌋.i. vincẽs ⌊ põpa nobili ⌋.i. victoria. q2 tũc aĩas ab inferis extraxit⌊ ſurgit ⌋i. ſe ſurſuꝫ erigit de funere ⌋.i. de morte⌊ victor ⌋.i. triũphator.

Solutis iam gemitibus
Et inferni doloribus:
Quia ſurrexit dominus
Reſplendens clamat angelus.

Triſtes erant apoſtoli
De nece ſui domini:
Quem pena mortis crudeli
Serui damnarant impij.

Accipe de p̄dicto verſo. xp̄s erat victor⌊ ſolutis iam gemitibꝰ ⁊ inferni doloribꝰ⌊ angelus reſplẽdẽs ⌋.i. valde nitens ⌊clamat ⌋dicẽs mulieribꝰ. Jte dicite diſcipulĩ eiꝰ ⁊ petro ꝗa ſurrexit dñs. Jta dixerũt angeli mulieribus⌊ quia apl̃i erãt triſtes⌊ de nece ⌋.i. de morte ⌊ſui dñi quẽ ⌋dñꝫ⌊ ſerui ĩpij ⌋i. iudei⌊ dãnarãt ⌋.i. dãnauerant⌊ crudeli pena mortis.

© Biblioteca Nacional de España

Et q2 apoſtoli erāt triſtes de nece ſui dñi. ideo ⌊āgelꝰ ꝑdixit mulieribꝰ blādo ſmōe dñs videndus ē in galilea ⌋a vobis ⌊q̃ſtotius ⌋.i.ſubito.

Sermone blando angelus
Predixit mulieribus.
In galilea dominus
Videndus eſt quantotius.

Ille mulieres dũ pergunt concite ⌋.i. ſollicite ⌊dicere hoc apoſtolis videntes eũ viuere ⌋.i.xp̃m ⌊oſculantur pedes dñi ⌋ i.locuz vbi perfoderant eum perfidi iudei.

Ille dum pergunt concite
Apoſtolis hoc dicere:
Videntes eum viuere
Oſculantur pedes domini.

Quo agnito ⌋i.quo audito q2 ſurrexit dñs ⌊diſcipuli ⌋.i.apl'i ⌊ꝑgunt propere ⌋i.feſtinant ⌊in galileam videre faciē dñi deſideratam ⌋.ſ.ab eis.

Quo agnito diſcipuli
In galileam propere:
Pergunt videre faciem
Deſideratam domini.

Sol nitet ⌋.i. ſplendet ⌊radio ſuo mundo ⌋ſcz paſchali gaudio claro. ⌊cũ ⌋.i.qñ ⌊apoſtoli ⌋cernũt iā xp̃m viſu corporeo

Claro paſchali gaudio
Sol mundo nitet radio
Cum chriſtum iam apoſtoli
Viſu cernunt corporeo.

Dixímꝰ ꝙ tũc appuit diſcipulis ſ3 qdā illoꝝ.ſ. thomas cũ abeēt i apparitiõe narrãtibꝰ alijs non credidit. vnde dñſ oñdit ei ſua vulnera. ⁊ ait. No li eē icredulꝰ ſ3 fidelꝰ. Et nota ꝙ q̃ttuor de cāis cicatrices vulneꝝ oñdit dñs.ſ. vt eēt ſignũ victorie vt deinceps de reſurrectiõe nō dubitarēt ⁊ nō crederēt eũ fantaſticũ corpꝰ accepiſſe. aut vt eſſent ad patrē interceſſio. Conſtructio ⌊Oſtenſa ſibi vulnera ⌋.i.oſtēſis vulneribꝰ ⌊ſibi ⌋.i.apoſtolis ⌊in fulgida carne xp̃i illi apoſtoli ⌊fatent ⌋.i.ꝑdicāt ⌊voce publica ⌋.i.manifeſta dñm ſurrexiſſe.

Oſtenſa ſibi vulnera.
In chriſti carne fulgida:
Reſurrexiſſe dominum
Voce fatentur publica.

O xp̃e clementiſſime rex tu poſſide ⌋.i. guberna ⌊corda nr̃a ⌋.i.mētes ſimul cũ corporibꝰ ⌊vt reddamꝰ ⌋.i.pſoluamꝰ ad honorem tuũ oi tpe. ⌊laudes ⌋tibi ⌊debitas ⌋

Rex chriſte clementiſſime
Tu corda noſtra poſſide:
Vt tibi laudes debitas
Reddamus omni tempore.

Carmē ē dimetrũ iābicũ. cacometrũ. Canit in tpe

© Biblioteca Nacional de España

paſchalis reſurrectiōis. Dicit ꝙ xp̄s eſt nr̄m verū pa
ſcha facitq̄ꝫ memoriā paſſiōis ⁊ reſurrectiōis eius

O cenam agni prouidi
a Et ſtolis albis candidi:
Poſt trāſitū maris rubri
Chriſto canamus principi.

Materia huiꝰ hymni
eſt ꝙ nos inuitat auctor
ad cenā agni illiꝰ q tol
lit pctā mūdi. ſ. ad acci
piēdū corpꝰ ⁊ ſanguinē
dn̄i ꝺ q̄ dictū ē. Qui ſu
mit corpꝰ xp̄i indigne iudiciū ſibi māducat ⁊ bibit. q v̄o digne: habet vitā
eternā. Nos v̄o poſiti⌊ ad cenā agni ꝓuidi ⌋ i. ad accipiēdū corpꝰ ⁊ ſangui
nem dn̄i. vel ad vltimū ꝑceptū xp̄i: qꝛ ſicut poſt cenā nullū reſtat prandiū:
ita poſt nouū teſtamentū nullū reſtat preceptū. ⌊ Ad cenā agni ꝓuidi ⁊ agni
cādidi ſtolis albis ⌋ i. cū v̄tutibꝰ ⌊ canamꝰ ꝑncipi xp̄o ⌋ i. laudemꝰ eū de re
ſurrectōe ⌊ pꝰ trāſitū maris rubri ⌋ i. pꝰ baptiſmū vel pꝰ gloriā reſurrectōis

Cuius corpus ſanctiſſimum
In ara crucis torridum:
Cruore eius roſeo
Guſtando viuimus deo.

Sāctiſſimū corpꝰ cu
ius xp̄i torridū ⌋ i. crema
tū qꝛ paſſum ⌊ in ara cru
cis guſtādo ⌋ i. ſuſcipien
do ⌊ eiꝰ roſeo cruore viui
mus deo ⌋ i. diuine.

Protecti paſche veſpere
A deuaſtante angelo:
Erepti de duriſſimo
Pharaonis imperio.

Dico ꝙ viuimus deo
ꝓtecti ⌋ i. defenſi vel ꝑua
ti ⌊ veſpere paſche ⌋ i. vl
tima etate vel myſterio
reſurrectionis xp̄i qꝺ no
cte paſche factū ē ab an
gelo deuaſtante ⌋ i. per
cutiēte ꝑmogenita egy
pti ⌊ erepti ⌋ i. liberati ⌊ de duriſſimo imperio pharaonis ⌋ i. diaboli.

Jam paſcha noſtrum chriſtus eſt
Qui immolatus agnus eſt:
Sinceritatis azima
Caro eius oblata eſt.

Cōſtrue ⌊ xp̄s ē iā nr̄m pa
ſcha ⌋ i. trāſitꝰ de vicijs
ad v̄tutes ⌊ q xp̄s eſt agnꝰ
i. patiēs ⌊ imolatꝰ ⌋ ꝓ om
nibꝰ nobis. vel ſic ⌊ quia
xp̄s imolatꝰ ꝓ nobis ⌊ eſt
agnꝰ ſinceritatis ⌋ id eſt
puritatis ⌊ caro eius oblata ⌋ i. ſacrificata ⌊ eſt azima ⌋ i. ſine fermēto vel ſi
ne amaritudine. Azima dꝛ ab a qꝺ eſt ſine ⁊ zima qꝺ eſt fermentū vel ama
rum. inde azima quaſi ſine amaritudine.

O vere digna hoſtia
Per quam fracta ſunt tartara
Redempta plebs captiuata
Redit ad vite premia.

O vere digna hoſtia
i. ſacra ⌊ ꝑ quam ⌋ ſcꝫ h o
ſtiā ⌊ tartara ſunt fracta ⌋
⁊ ꝑ quā ⌊ plebs captiua
ta ⌋ i. aīe ſctōꝝ in iferno
detente ſunt redempte. ⁊
ꝑ quā ꝑmia vite ⌋ eterne
ſūt reddita ⌊ plebs ⌋ dico

© Biblioteca Nacional de España

⌊captiuata redit⌋ i. reuertitur⌊ ad premia vite⌋ ſupple eterne.

Cum ſurgit chriſtus tumulo
Victor redit de baratro:
Tyrannum trudens vinculo
Et reſerans paradyſum.

Cum ⌋i. qn̄⌊ xp̄s ſurgit tumulo⌋ i. de ſepulchro ⌊victor redit ð baratro⌋ id eſt de fouea īferni⌊ trudens⌋ i. claudens⌊ tyrannū⌋ id eſt diabolū⌊ vinculo⌋ id eſt cum poteſtate ſua ligans eum⌊ ⁊ reſerans paradiſū⌋ fidelibꝰ tuis: quia tua miſericordia hoc feciſti: ideo rogamus te.

¶ Carmē eſt quale illud. Primo dierū. Canit in re diuina aſcēſionis dn̄ice. cōmemorata xp̄i aſcēſione ⁊ regno illi a pr̄e tradito: petit illius b̄n̄ficiū in die iudicij

e Terne rex altiſſime
Redemptor ⁊ fidelium:
Quo mors ſoluta deperit
Datur triumphus gratie.

O eterne rex altiſſime ⁊ redēptor fideliū⌊ quo⌋ i. p̄ quē mors⌊ ſoluta deperit⌋ deſtructa extitit vel periit. vel⌊ mors⌋ i. deſcēſus ad inferna q2 ſcti illuc modo nō deſcēdūt vt an̄ paſſionē xp̄i⌊ triūphꝰ⌋ i. victoria gr̄e dat̄ iā gl̄ificatis in aīa ⁊ corpore gl̄ificādis i reſurrectiōe.

Scandēs tribunal dextere
Patris poteſtas omnium:
Collata jeſu celitus
Que non erat humanitus.

Tu es ſcandens⌋ id ē aſcendens⌊ tribunal⌋ i. ſedē⌊ dextere pr̄is⌋ i. ad eq̄litatē pr̄is⌊ ptās oiū⌋ rex⌊ eſt collata⌋ i. attributa ieſu. ſ. xp̄o: hoc⌊ celitus⌋ i. diuinitus. poſſumus dicere q̄ ſolus eſt ad dexterā pr̄is. Ceteri ordines ſanctoꝝ ad ſiniſtrā reſpectu claritatis filij⌊ q̄ poteſtas nō erat⌋ ei⌊ collata humanitus⌋ i. q̄diu vel qn̄ erat in mundo.

Vt trina rerum machina
Celeſtium terreſtrium:
Et infernorum condita
Flectant genu iam ſubdita.

Dico q̄ ptās datur diuinitꝰ xp̄o que non erat humanitꝰ⌊ vt trina rerū machina⌋ i. ſ. celeſtiū terreſtriū ⁊ infernoꝝ condita a te⌊ flectant genu iam ſubdita⌋ i. flectētes genua celeſtes terreni ⁊ infernales⌊ ſūt ſubdita⌋ i. hūiliata tibi ad honorē tui.

Tremunt videntes angeli
Vice verſa mortalium:

Angeli vidētes⌋ hūanam formā vel naturā tremūt⌋ i. mirant̄. ſ. q2 videbāt hūanā naturam

© Biblioteca Nacional de España

Culpat caro: purgat caro:
Regnat deus dei caro.

p ipm xpm ad dexteram pris collocatam ⁊ exaltatã ⁊ hoc⌊ vice vſa mortaliũ⌋ tremebant ⁊ mirabãtur. Et nota q̃ añ natiuitatẽ xpi angeli ab hoibus ſe adorari patiebant. ſed nõ poſtea ſicut legim⁹ de ioãne q cũ vellet angelũ adorare: ingt angel⁹ ioanni. Noli me adorare: ſeruus tu⁹ eni ſum ⁊ fratꝝ tuoꝝ. ⌊ Caro ⌋ade⌊ culpat nos ⌋.i. p adã in pctm̃ cadimus⌊ caro ⌋xpi⌊ purgat ⌋nos.i. p xpm de vicijs ad vtutes ſurgimus⌊ caro ⌋dei. ⁊ deus⌊ regnat ⌋q: xps deus eſt ⁊ hõ.

Tu eſto noſtrum gaudium
Manens olimpo preditum:
Mundi regis qui fabricam
Mundana vincens gaudia.

O xpe tu eſto noſtrum gaudiũ manens pditu ⌋ i. nobis paratũ honoratũ vel ſublimatũ⌊ olympo ⌋.i. i celo⌊ tu q regis ⌋ i. gubernas ⌊ fabricam ⌋ mundi⌊ vincẽs mũdana gaudia ⌋.i. amor tuus ſuperexcellit omnes delectationes mundi.

Hinc te precantes queſumus
Ignoſce tu criminibus:
Et corda ſurſum subleua
Ad te ſuperna gratia.

Quaſi diceret ſuperexcellit gaudia mundi: et ⌊ hinc nos precantes q̃ſumus ⌋.i. deprecamur te ⌋ ignoſce criminibus ⌋id ẽ dimitte nobis pctã nra ⌊ ⁊ ſubleua ⌋.i. ſurſum leua⌊ corda ad te ſupna gra ⌋.i. p ſũma miſericordia

Ut cum rubente ceperis
Clarere nube iudicis:
Penas repellas debitas:
Reddas coronas perditas.

Nos qm̃s te⌊ vt cũ ⌋ id eſt qñ cepis⌊ clarere ⌋ i. fulgere⌊ repente ⌋.i. feſtinanter⌊ nube iudicis ⌋ i. xpi⌊ rubente ⌋.i. clareſcente.i. teipſo iudice aduenięte a nobis⌊ repellas penas debitas ⌋p adã⌊ ⁊ reddas ⌋.i. tribuas p gratiã⌊ coronas pditas ⌋r culpã inuẽtã ⁊ collatã ẽm meritu p gratiã: q: non neceſſitate cogẽte ſed volũtate ⁊ gratis a morte liberauit ⁊ ſaluauit nos.

Gloria tibi domine
Qui ſcandis ſupra ſydera:
Cum patre ⁊ ſancto ſpiritu
In ſempiterna ſecula.

O dñe ⌋ ieſu xpe ⌊ qui ſcãdis ſupra ſidera ⌋.i. ſupra oẽs celos⌊ glia ⌋.i. laus ⁊ honor⌊ ſit tibi cum pre ⁊ ſctõ ſpũ in ſempiterna ſecula amẽ ⌋.i. ſine fine.

¶ Carmen ẽ dimetrũ iãbicũ cacometrũ. Canit in feſto aſcẽſiõis dñice. Agit xpo gratias q̃ pro nobis paſſus mortem: nos a morte liberauit.

© Biblioteca Nacional de España

O ieſu nr̃a redẽptio] tu dico [amor ꝛ deſide-
riũ] nr̃m. i. amor deſide-
rabilis [de⁹ creator om-
niũ] q es [in fine tp̃m] fa
ctus hõ] vnde de⁹ ꝛ hõ
ꝛ hoc in vltima etate.

i

Eſu noſtra redemptio
Amor ꝛ deſiderium:
Deus creator omniũ
Homo in fine tẽporum.

Que] i. quãta [clemẽ
tia] i. pietas [vicit] id ẽ
cõpulit te [vt ferres] id ẽ
portares vl' deleres [no-
ſtra crĩa] i. pctã [patiẽs
crudelẽ mortẽ] crucis ꝓ
peccatis nr̃is. ꝛ quare vt tolleres] i. liberares [nos a morte] i. a diabolo.

Que te vicit clementia
Ut ferres noſtra crimina:
Crudelem mortem patiens
Ut nos a morte tolleres.

Tu penetrãs] i. frãgẽs
[clauſtra iferni redimẽs
ſanguie tuo [captiuos]
q tenebãtur iuſte in ifer-
no [reſidẽs ad dextram
pr̃is [manẽs victor triũ
pho nobili] i. mirabili vi
ctoria.

Inferni clauſtra penetrans
Tuos captiuos redimens:
Uictor triumpho nobili
Ad dextram patris reſidens.

Ipſa pietas] q̃ [cogit
te] vt ſubires mortẽ cru
cis [cogat] i. impellat te
[vt ſupes nr̃a mala] i. di
mittas nob̃ debita nr̃a.
[ꝛ ſaties] i. ipleas ꝛ frui
facias [nos cõpotes nr̃i voti] i. deſiderij [tuo vultu] i. tua p̃ſentia.

Ipſa te cogat pietas
Ut mala noſtra ſuperes
Parcendo: et voti compotes
Nos tuo vultu ſaties.

Et tu q es futur⁹ nr̃m
p̄miũ [eſto nr̃m gaudiũ]
i. in p̃ñti ꝛ i futuro [ꝛ nr̃a
glĩa] i. laus [ſit i te ſp̄] i. i
oi tpe [p cũcta ſcl'a. amẽ.

Tu eſto noſtrum gaudium
Qui es futurus premium:
Sit in te noſtra gloria
Per cuncta ſemper ſecula.

Carmẽ eſt q̃le. illud Primo die ꝛ canit in feſto pẽthecoſtes: hoc eſt quiquageſime. Sp̃m ſcm̃ iplorans petit vt illi⁹ amore nos inflãmet ꝛ i dei gr̃a confirmet.

Materia hui⁹ hymni
eſt ſpũs ſctũs quẽ pr̃ pro
miſerat qñ dixit Joheli.
Effundã de ſpũ meo ſup
oẽm carnẽ. Fili⁹ p̄miſit
qñ dixit. Si aſſũpt⁹ fue-
ro in celũ mittã vob̃ pa-
clitũ. ꝛ apl'is ſimul orãtib⁹ in hora tertia mũdus tonuit. ꝛ ſubito venit ſpũs

v

Eni creator ſpiritus
Mentes tuorum viſita:
Imple ſuperna gratia
Que tu creaſti pectora.

© Biblioteca Nacional de España

ſctūs. ⁊ apli inflāmati ſpū ſctō diuerſis loqbātur linguis magnalia dei. In tētio ē rogare deū vt purget pectora nr̄a ſupno ſplēdore ⁊ illuminet gratia ſpūs ſcti vt expellat a nobis viſibiles ⁊ inuiſibiles hoſtes vt habeamꝰ vitā ꝑmanentē cū ipſo. O ⌊creator⌋ ſctē ſpūs dei ⌊ veni ⁊ viſita mētes tuorū ⌋ fi deliū ⁊ veniendo ⌊ imple pectora ſupna gratia que tu creaſti ⌋ i. feciſti.

Qui paraclitus diceris
  Donum dei altiſſimi:
  Fons viuus: ignis: charitas:
  Et ſpiritalis vnctio. *[manuscript: illegible]*

Qui paclitꝰ ⌋ i. ꝯſolator ⌊ diceris donū dei altiſſimi ⌋ ⁊ diceris ⌊ fons viuꝰ ⌋ de quo non cōmunicatur alienis vel ⌊ fons viuꝰ ⌋ aque ſaliētis in vitā eternam. ⁊ diceris ⌊ ignis ⌋ qr corda hoīum ad dilectionem dei ⁊ ꝓximi accendis ⁊ vicia. i. pctā ꝯſumis. ⁊ diceris ⌊ charitas ⌋ qr facis diligere deū ⁊ ꝓximū. ⁊ diceris ⌊ ſpiritalis vnctio ⌋ qr ꝺ ſpiritali vnctiōe ⌋ i. de ſpū ſctō vngis corda hoīū vt humilient in baptiſmo.

Tu ſeptiformis ~~gratie~~ *munere*
  Dextre dei tu digitus:
  Tu rite promiſſum patris
  Sermone ditans guttura

Tu es ſeptiformis munere ⌋ i. donis ⌊ gr̄e ⌋ id ē ꝓpter ſeptiformē grām. Septē eni ſūt dona ſpūs ſcti: ſpūs ſapiētie ⁊ itellectus: ſpūs ꝯſilij ⁊ fortitudinis: ſpūs ſcie ⁊ pietatis ⁊ amoris ⌊ Tu ⌋ es ⌊ digitus ⌋ id eſt potentia ⌊ dextre dei ⌋ qr ſicut modi digitorū varij ſūt: ita varia ſūt dona ſpūs ſcti. ⁊ ⌊ tu ⌋ es ⌊ ꝓmiſſum pr̄is ⌋ i. ditās ⁊ faciēs diuites guttura vel pectora ⌊ ſermone rite ⌋ i. recte. vel tu es ⌊ ditās guttura ⌊ promiſſum ⌋ i. ex promiſſo.

Accende lumen ſenſibus
  Infunde amorem cordibus:
  Infirma noſtri corporis
  Uirtute firmās perpetim.

Et tu q oparis oīa ⌊ accēde lumē ſenſibꝰ ⌋ i. mētibꝰ nr̄is: ⁊ infunde cordibꝰ nr̄is amorē ⌋ i. dilectionē dei ⌊ firmās infirma ⌋ i. debilia ⌊ nr̄i corporis ꝑpetim ⌋ i. penniter vl ꝑpetuo ⌊ v̄tute ⌋ i. mirabilr cū v̄tute ꝑpetua ⁊ ⌊ ſp nos firmās ⌋ i. ꝓtegens.

Hoſtem repellas longius: *luego*
  Pacemqꝫ dones protinus:
  Ductore ſic te preuio
  Uitemus omne noxium.

Repellas hoſtē longiꝰ ⌋ i. remoueas eū ꝓcul ⌊ qꝫ pr ⌊ dones pacē ꝓtinꝰ ⌋ i. cito ⌊ vitemꝰ omne noxiū ⌋ i. pctm̄ ⌊ ſic te ꝑuio ⌋ ſ. ductore.

Per te ſciamus da patrem
  Noſcamus atqꝫ filium:
  Te vtriuſqꝫ ſpiritum
  Credamus omni tempore.

Da ⌋ o ſctē ſpūs vt per te ſciamꝰ patrē atqꝫ ⌊ noſcamus filiū ⁊ credamus te vtriuſqꝫ ſpm̄ ⌋ i. ꝓcedētē a pr̄e ⁊ filio ⌊ oī tp̄e ⌋

BIBLIOTECA NACIONAL

© Biblioteca Nacional de España

¶ Carmen eſt quale illud. Primo dierum Canitur in feſto pe̅thecoſtes quo ſpiritus ſctu̅s miſſus eſt ad diſcipulos xp̅i narratq; que in eius miſſione facta ſunt.

⁊ Materia hui⁹ hymni eſt eade̅ que ⁊ in p̄miſſo. Spu̅s.i. ꝯſolator vel aduocatus dicitur ꝯſolator qꝛ nos cu̅ ſum⁹ in peccatis trahe̅do nos ad celeſte̅ patria̅ ip̄e ſpu̅s ſctu̅s cu̅ ſple̅dore feruēti apparuit diſcipulis ſuis. ⁊ qꝛ ſmo igneus futurus erat ideo in ignea lingua eis apparuit. qꝛ fecit eos arde̅tes in dilectio̅e dei ⁊ proximi ⁊ ꝑito ſermone affluentes. Co̅ſtrue ⌊ xp̅s aſcenderat iam ſ̄m humanitatem ⌊ aſtra ⌋.i. celos ⌊ xp̅s ⌋ dico ⌊ regreſſus ⌋.i. reuerſus ⌊ vnde venerat daturus apoſtolis munera ꝓmiſſa p̄ris ⌋.i. ſpm̄ ſcm̄.

Iam xp̄s aſtra aſcenderat
Regreſſus vnde venerat
Promiſſa patris munera
Sanctum daturus ſpiritum.

Sole̅nis ⌋.i. feſtiualis ⌊ dies vrgebat ⌋.i. feſtinabat vel iminebat ⌊ ſepties ſeptem ⌋ que ſunt .xl. ⁊ noue̅ ⁊ vno addito q̄nq̄ginta. ꝑ ſeptem intelligimus temporalia.i. corporalia per que ſeptez totu̅ tp̄s vite nr̄e voluitur in quo debemus liberari a peccatis vt ꝑueniamus ad illa̅ btitudine̅ q̄ intelligitur ꝑ .xl. dies in quibus ieiunare debemus: vt ꝑuenire poſſimus ad diem ſabbati.i. ad requie̅ ⌊ quo die myſtico ⌋.i. figuratiuo ⌊ ſepte̅plici ⌋.i. ꝑ figura̅ ſepte̅plice̅ ⌊ orbis ⌋.i. ſeptimana ⌊ volutus ſepties ⌋.i. per .xl. ⁊ nouem dies ſignat beata tempora ⌋.ſ. futura.i. eternam requiem.

Solennis vrgebat dies
Quo myſtico ſepte̅plici:
Orbis volutus ſepties
Signat beata tempora.

Et qꝛ xp̄s aſcenderat ⌊ du̅ hora tertia ⌊ videbatur eſſe ⌊ cu̅ctis ⌋ omnib⁹ apoſtolis ⌊ mu̅d⁹ intonat repente ⌋.i. ſubito. ⁊ ille ſon⁹ vel mu̅dus ⌊ nunciat deu̅ veniſſe orantibus apl̄is.i. ſil̄r in vnum locu̅ co̅gregatis ⁊ ora̅tib⁹ ⁊ expecta̅tib⁹ ꝓmiſſione̅ dn̄i ſui.ſ. xp̄i cu̅ ipſe de illa ꝓmiſſio̅e eis an̄ aſce̅ſione̅ locut⁹ fuiſſet dice̅s. Uado ⁊ venio ad vos ⁊ mitta̅ vobis paclitu̅.i. ꝯſolatore̅ q̄ docebit vos oe̅m v̄itate̅. ⁊ ita facti ꝑfectiores in oi̅ ſcia era̅t. qꝛ diuerſa gn̄a linguaꝝ loq̄bant̄ ⁊ p̄dicaba̅t magnalia dei.

Dum hora cunctis tertia
Repente mundus intonat
Orantibus apoſtolis
Deum veniſſe nunciat

Et qm̄ q̄de̅ pater miſit ſpm̄ ergo ⌊ ignis ⌋.i. ſpu̅s ⌊ decor⁹ ⌋.i. pulcher ⌊ eſt almus de lumine p̄ris ⌋ q

De patris ergo lumine
Decorus ignis almus eſt:

© Biblioteca Nacional de España

Qui fida xp̄i pectora
Calore verbi compleuit.

ſpūs⌊ cōpleuit ⌋id ē vt haberēt ſciam loq̄ndi⌊ pectora ⌋aploꝝ vel hoīuꝫ. ⌊fida ⌋id ē fidelia xp̄i⌊ ⁊ hoc⌊ calore ⌋id eſt ardore ⌊verbi ⌋id eſt filij.

Impleta gaudent viſcera
Afflata ſancto ſpiritu:
Voces diuerſas intonant
Fantur dei magnalia.

Viſcera aploꝝ impleta ⌋.i. ſaciata⌊ gaudent ⌋ qꝛ fecit eos loquentes et etiā ardentes in amore ⁊ ⌊afflata ⌋.i. inflammata ſpū ſctō⌊ intonāt diuerſas voces ⌋.i. loquūtur idiomata oīuꝫ linguaruꝫ. ⁊ ⌊fatentur vel fantur⌊ magnalia dei ⌋.i. mirabilia dei.i. p̄dicāt nomen xp̄i.

Ex omni gente cogniti
Grecis: latinis: barbaris:
Cunctiſqꝫ admirantibus
Linguis loquūtur omnibus.

Ex oī gēte ⌋ .i. ex oīb⁹ gētib⁹⌊ cogniti ſūt⌊ aplī ſ. a grecis latis barbaris ⌊cūctiſqꝫ admirātibus ⌋ aplī⌊ loquuntur linguis oībus. que ſunt. lxxij.

Cū aplī ita loq̄bāt̄ oēſ admirabāt̄ ſic loquētes credētes deū i eis eē. ſed iudea icrepat eos.i. plebſ iudeoꝝ⌊ icredula ⌋.i. infidelis illa dico⌊ veſana ⌋ i. inſana⌊ toruo ſpū.i. ſup bo⌊ cōcrepat alūnos ⌋.i.

Iudea tunc incredula
Veſana toruo ſpiritu
Ructare muſti crapula
Alumnos xp̄i concrepat.

diſcipulos xp̄i⌊ ructare crapula muſti ⌋i. affirmat eos vino inebriari.

Eſtimabāt iudei qꝑ nimio potu muſti.i. per ebrietatē aplī talit̄ loq̄bātur⌊ ſed petr⁹ occurrit ſignis ⌋i. miracul̄⌊ ⁊ v̄tutibus docet ⌋i. p̄bat p̄fidoſ iudeos p̄fari ⌋i. loq̄⌊ falſa: iobelis p̄phete ⌊ teſtimonio ⌋p̄phetauit enī iobel ſic. Effundam de ſpū meo ſup omnem carnē ⁊ p̄phetabunt filij veſtri ⁊ filie.

Sed ſignis ⁊ virtutibus
Occurrit ⁊ docet petrus:
Falſa profari perfidos
Joelis teſtimonio.

Sit laus patri cum filio
Sancto ſimul paraclito:
Nobiſqꝫ mittat filius
Chariſma ſancti ſpiritus.

Laus ſit p̄ri cū filio ſil ⁊ ſctō p̄aclito ⌋i. ſpūi ſcō ⁊⌊ mittat no b ⌋ oīb⁹ fidelib⁹⌊ cariſma ⌋i. donū ſci ſpūs⌊ vel grām ſpūs ſcti

¶ Carmē eſt q̄le illō Prio dieꝝ. canit̄ i feſto pēthecoſtes ſic̄ ⁊ ſupiores hymni. narrat q̄d ex hac miſſiōe cōſolatoris ſpūs euenerit: petitqꝫ illi⁹ dona nobis ifūdi

© Biblioteca Nacional de España

b

Eata nobis gaudia
Anni reduxit orbita:
Cum ſpiritus paraclitus
Effulſit in diſcipulos.

Materia hui⁹ hymni ē ſpūs ſcūs quē pr̄ ꝛ fili⁹ pmiſerūt iohele dicēte. Effundā de ſpū meo ſup oēm carnē ꝛ pphetabūt filij veſtri ꝛ filie veſtre. ꝛ fili⁹ dicit. Si aſſūptus fuero in celū: mittā vobis paclitū. ꝛ aplīs orātibus mūdus itonat. ꝛ venit ſpūs ſctūs in ſpecie ignis: q̄ aplī inflāmati loq̄bant magnalia dei varijs linguis. Querit hic vtꝝ fili⁹ ſit a pr̄e nō fact⁹ ſꝫ genit⁹ ꝛ piacēti materia dico ex ſuba pr̄is ꝛ nō ex aliquo: ſꝫ ex pr̄e. Silr̄ dico de pceſſiōe ſpūs ſcti. qꝛ fit ex pr̄e ꝛ filio ꝛ de ſubſtātia vtriuſqꝫ coequalis eis ꝛ nō ex aliquo fact⁹ nec ex nihilo. Cōſtructio orbita .i. reuolutio anni reduxit nobis btā gaudia cū ſpūs paclitus effulſit .i. reſplenduit in diſcipulos

Ignis vibrante lumine
Lingue figuram detulit:
Verbis vt eſſent proflui
Et charitate feruidi.

Cōſtrue ignis .i. ſpūs ſctūs cū ſplēdore feruēte appuit diſcipulis. qꝛ ſermo eoꝝ futur⁹ igne⁹ erat ꝛ iō in ligua ꝛ igne apparuit: qꝛ fecit eos ardētes in dilectiōe dei ꝛ pximi ꝛ piter ſmōe affluētes q̄d dr̄ hic ignis .i. ſpūs ſctūs detulit figurā lingue vibrante .i. feruente lumine ſuo .i. ſplendore vt illi apoſtoli ꝛ diſcipuli eſſent pflui .i. facundi ꝛ loquentes verbis .i. varijs linguis ꝛ feruidi .i. ardentes ꝛ inflāmati charitate.

Linguis loquuntur omnium:
Turbe pauent gentilium:
Muſto madere deputant
Quos ſpiritus repleuerat.

Illi aplī loquūt liguis oiuꝫ ꝛ iō turbe gētiliū pauent .i. mirant ꝛ turbe ille deputāt .i. valde putāt madere .i. abundare muſto .i. vino illos quos ſpūs ſanctus ſuo ſplendore repleuerat.

Patrata ſunt hec myſtice
Paſche peracto tempore:
Sacro dierum numero
Quo lege fit remiſſio.

Cū filij iſrael .xl. ꝛ .ix. annis p deſertū erraſſent in qnquageſimo āno iuxta mōtē ſynai cū fulgore ꝛ tonitruo legē acceperūt. Item in lege moyſi. Filij iſrl̄ emebāt ſuos ꝛ ācillas ꝛ agros ꝛ poſſidebāt .xl. ꝛ .ix. ānis in qnāgeſimo āno oēs liberabāt: ide dr̄ ān⁹ iubile⁹ .i. remiſſiōis. ꝛ ſignificat octauā diē reſurrectōis in q̄ oēs liberati erāt a ſuitute diaboli. ꝛ hoc ē myſtice .i. figuratiue ſūt patrata .i. cōpleta pacto .i. cōpleto tpe paſce ſacro nūero dieꝝ .i. qnāgenario q̄ nūero fit remiſſio .i. lege moyſi vel miſtica .i. figuratiua

Te nunc deus pijſſime
Vultu precamur cernuo:

O pijſſime de⁹ precamur te nūc .i. pn̄ti vultu cernuo .i. prono lar

© Biblioteca Nacional de España

Illapſa nobis celitus
Largire dona ſpiritus.

gire dona ſpiritus ſancti illapſa nobis celitus id ē diuinitus infuſa.

¶ Carmē eſt dimetrū iābicū cacometrū. Canit̄ ī feſto euchariſtie .i. bone grē hoc eſt corporis xp̄i. Narrat queādmodū hoc ſacramētū in cena inſtitutū eſt a xp̄o

Ange lingua glorioſi
p Corporis myſterium
Sanguiniſqȝ precioſi
Quem in mundi precium
Fructus ventris generoſi
Rex effudit gentium.

Materia hui⁹ hymni gl'ioſiſſimi: qꝛ de xp̄o infinite gl'ioſo ⁊ ſolenniſſimo ē quoddā ꝑceptū obſeruātia dignū ab eccl'ia militāti approbatū ⁊ dictū vñ diligētiſſime huic fides adhibēda iuxta aurelij auguſtini dictum in epl'a ad fundamētū. Euāgelio nō crederē niſi qꝛ eccl'ia approbat. Qđ qdē ꝑceptū ē vt pāgam⁹ ⁊ cātem⁹ corde ⁊ ligua euchariſtie ſiue corpis xp̄i myſteriū ꝓ q̄ ē aduertēdū q̄ differētia talis ē inter iſta tria vocabula ibi repta. ſ. myſteriū: ſacrificiū: ⁊ ſacr̄m. Nā p̄mo myſteriū dicit̄ ſacrū ſecretū vl' ſacrū abſcōditū. Et rō eſt ex ſua deriuatiōe ſūpta qꝛ dicit̄ myſtis vel myſticē grece qđ idē ē qđ ſecretū latine. Sacrificiū vͦo generalit̄ nō proprie ſ̄m Iſidorū ē victima: ⁊ q̄cūqȝ in ara cremant̄ ⁊ ponunt̄: ⁊ ſic ſumit̄ ꝓ oblatiōib⁹ q̄s āti quit⁹ faciebāt. ſ. vitulorꝝ hircorꝝ ⁊c̄. Sacr̄m tñ ītelligit̄ ſic. idē ē q̄ ſacre rei ſignū: q̄tū ad ethimologiā vocabuli. vel ſacr̄m ē rē ſecretā ꝯtinēs. Nā aliud cernit̄: aliud intelligit̄. Et dicit̄ a ſacer ſacr̄m. ti. qđ idē eſt qđ pign⁹ ſpōſionis ſic̄ iuſiurādū dat̄ alicui: vt ſit fideiuſſor. Quapropter tm̄ ergo ſacr̄m ſcȝ euchariſtie de quo hymn⁹ cātat ē datū nobis in pign⁹ btītudinis: ⁊ promiſſi aduēt⁹ ad iudiciū. Nā ꝓmiſit xp̄s q̄ habet alias oues ducere ad vnuȝ ouile. ⁊ erit vn⁹ paſtor. ſ̄m matheū: ⁊ in alio loco. veniet fili⁹ hoīs ī nubib⁹ celi ⁊c̄. ⁊ etiā in alio loco q̄ſi pollicēdo dixit. Eſtote pati qꝛ qua hora nō putatis fili⁹ hoīs veniet ſic̄ iā antea iuſiurādū fecerat ⁊ cōpleuit: vt abraham teſtāte zacharia. iuſiurādū qđ iurauit ad abrahā p̄rem nr̄m daturꝝ ſe nobis qđ de facto cōpletū reuera accepim⁹ ī die natiuitat̄. Qđ qdē ſacr̄m ⁊ myſteriū ⁊ mirabile a ſeculis nō auditū inſtituit ī die paraſceue exiſtēs ille rex māſuet⁹: cū diſcipulis factoqȝ ſ̄mone ꝯſolatiuo ex vno latere ⁊ ex altero multe amaritudines qꝛ dixerat nocte hac ſcādalū ꝓpter me patiemini. Circa qđ pōt eē vnū dubiū. q̄re magis inſtitutū eſt tali die a xp̄o iſtđ ſacr̄m ⁊ nō ī alio tp̄e: cū rō dubij pōt eē iſta. p̄ma diſpoſitio ſ̄m philoſophos debet precedere formā. qꝛ i. ij. de aīa ⁊. vj. metha. act⁹ actiuorꝝ ſūt ī patiēte diſpoſito. Sȝ baptiſm⁹ ē diſpoſitio ad hoc ſacr̄ȝ: ergo baptiſm⁹ ē p̄or. vltra cū baptiſm⁹ fuit inſtitut⁹ poſt paſſionē: ergo ſacr̄m altaris debuiſſet īſtitui poſt paſſionē. Rñdeo q̄ hoc ſacr̄m tota eccl'ie curia docēte ī hac die: inſtitui debuit ⁊ nō ante nec poſt: q̄ȝ plurimis: p̄ſertim q̄tuor rōnib⁹ arcta ⁊ mota. Pr̄ia ē rōne hui⁹ ſacr̄i neceſſarie aſſignatiōis. Nā neceſſitas q̄ aſſignat̄ q̄re hoc ſacr̄m inſtitui

f

© Biblioteca Nacional de España

debuit: eſt ſignū q2 ad ꝑfectionē nr̃az exigebat: vt. ſ. caput nr̃z xp̃s realiť cor
pori ↄiūgereť. Sꝫ toto tp̄e ṗcedēti xp̃s ſub ꝓpria ſpē nobiſcū ↄſtitut⁹ eſt. er-
go nō oportuit añ hoc ſacr̄m iſtitui: ſꝫ tūc ꝛ in illo tp̄e qñ corp⁹ aſſūptū ob-
latur⁹ erat. Euſebio atteſtā te. Sc̄da rō eſt rōne legalis figuratiōis. Nā xp̄us
q̄zdiu fuit in mūdo ↄuerſat⁹ figuras legis obſuare voluit: fact⁹ ſub lege. vt
eos q ſub lege erāt redimeret a pctō ſm ap̄lz. Sꝫ veniēte v̄itate ceſſat figura
ꝛ vmbra veniēte luce ergo xp̄o recedēte p morte: qñ figure legis terminan
de erāt debuit inſtitui. Tertia rō ē rōne ṗſentatiōis. Nā hoc ſacr̄m eſt reꝑ-
ſentās terminū dñice paſſionis: ergo ↄgruū erat iminēte iam paſſione inſti-
tui. Quarta rō rōne fortioris iṗreſſiōis: q2 q̄ vltimo fiūt magis memorie im
primūtur ꝛ cōmendanť. ergo vltimo poſt cenā inſtitui debuit ipo xp̄o receſ
ſuro. Et hec rō tāgiť in decretis de ↄſe. d. ij. ca. liqdo. vbi d2 ꝙ in memoria
ꝛ in exp̄ſſione paſſiōis xp̄i ē inſtitutū. Reſtat dicere ꝛ rn̄dere ad rōnē factaꝫ
ꝙ nō eſt neceſſariū eūdē eē ordinē inſtitutionis ſacramētoꝝ ꝛ ṗceptionis: et
cauſa eſt q2 ad finē q nobis ↄſtituiť vltimo ꝑuenimus. Jō euchariſtia q̄dam
modo eſt finis baptiſmi q2 p baptiſmū aliud ↄſecratur ad euchariſtie ṗce-
ptionē ſic p ordinē ad ei⁹ ṗceptionē. hoc pacto redeam⁹ vñ digreſſi ſumus:
ꝙ ſi illi tres pueri a camino ignis liberati in laudē dei q̄dā cāticū cecine-
re. ſ. Bn̄e oīa opa dñi. Et zacharias ꝓpheta aliud cāticū. Et iuſt⁹ ſimeō aliḋ
canticū ꝛ hymnū non parua iocūditate cecinit ob hoc ꝙ verū redēptorem
ieſum in vlnis ſuis tenuit: hic de cetero fact⁹ eſt videns ꝛ gaudens ita dixit
Nūc dimittis ſeruū tuū dñe. Et eccl'ia talia ſuṗdicta cantat ꝛ ṗcipit canere.
Quātomagis iſtḋ ſacr̄m ſacramētoꝝ q̄ſtum verbis poſſum⁹ exprimamus
canēdo ꝛ iubilādo p qḋ nō mō tres pueri: imo infiniti hoīes ab inferni ig-
ne liberanť. qḋ etiā nō ſolū vnū illūinauit imo totū mūdū. qḋ non ſoluꝫ in
brachijs illū eūdē ieſū recipim⁹ ſꝫ in pectorib⁹ tanq̄z in tabernaculo ſuo no
biſcū cenās ꝛ cōgaudēs. Et iſtud eſt de quo pſalmiſta dauid ī pſona dei mā
dat ꝙ cantem⁹. ps̄. xcv. Cātate dño canticū nouū. Cantate dño oīs terra.
Cātate dño ꝛ bn̄e noī ei⁹: annūciate de die in diē ſalutare ei⁹. i. xp̄m ↄtentū
in hoc ſacramēto. Nā iſtḋ eſt nouū in tp̄e q2 añ in nll'a lege nec nature: nec
ſcripture. nouū in excellētia q2 nullū antea ꝛ poſt excellēti⁹. Nouū ī ↄſecra-
tiōe q2 nuſq̄z v̄bis ſimilib⁹ aliqḋ ſacr̄m fuit ↄſecratū nec veteris nec noue
legis. Nouū in aſſūptione q2 in alijs qḋ ſumiť maſticať frāgiť decoqť dige
riť. Jbi ſemp aſſūptū realiter integre ꝛ abſq̄z vlla mutatiōe augmēti nec ḋ
trimēti. Quāobrē eccl'ia militās abſq̄z nulla ruga ꝓpter tātū ſacr̄m ſaluber
rimū oib⁹ ꝑmatū publice letāter v̄bis in celū eleuatis nō pua armonia can
tat ꝛ ṗcipit canere iuxta dictū ſpōſi. ſ. xp̄i. Exēplū do vobis: vt quemadmo
dū ego facio ꝙ faciatis vt ptꝫ ex expoſitiōe littere. Ad quā veniam⁹ ſic di
cēdo. O ⌊ lingua ⌋ militie xp̄iane: nō pfidie iudeoꝝ: nō porci mahometi ſuo-
rūq̄z cōplicū ⌊ pāge ⌋ .i. cane vl' tāq̄z tuba exalta vocē laudādo ꝛ qd ⌊ myſte-
riū ⌋ .i. diuinū ſecretū vel diuinū abſcōditū: ex eo q2 aliud cerniť. aliud cre-
diť vel intelligiť ⌊ glīoſi corpis ⌋ .ſ. ieſu xp̄i iā glīoſi ꝛ imortalis ꝛ ipaſſibilis
Et pāge myſteriū ⌊ ſāguiniſq̄z ṗcioſi ⌋ q2 lauit nos ī ſangu e ſuo ⌊ quē ⌋ .ſ. ſan
guinē ṗcioſū ille ⌊ rex gētiū ⌋ .i. gētiliū ꝛ oīm gētiū: q2 eū iudei abdicarūt ꝛ
negarūt eſſe regē: quē pilat⁹ gētilis ī pſona oīm gētiliū cognouit eſſe regē iu
deoꝝ: dicēs regē vr̄m crucifigā ⌊ effudit ⌋ .i. ſparſit p pctōrib⁹ ꝛ pctō primi

© Biblioteca Nacional de España

parētis⌊i mūdi p̄ciū⌋.i.in ſatiſſactionē p mūdo:q cū ſit finit⁹ iſinitū nō va lebat ſoluere. Rex dico ſuple⌊fruct⁹ vētris generoſi⌋.i. fili⁹ intemerate v̄gi nis.⁊ pōt itelligi vna figura grāmaticalis ſ̄m quā p̄mittit̄ poni ps p toto vl' etiā⌊fruct⁹ vētris generoſi⌋.i.ples illi⁹ q̄ ex vtraq₃ pte eſſentiali.ſ.corpis ⁊ aie ex pſapia regia eſt pcedēs. Nā mathei.j.fili⁹ dauid q rex excellēs i ve teri teſtamēto fert̄ ⁊ hoc ſ̄m carnē ⁊ cū parēteſi deb₃ legi: vt patet bn̄ ituēti

Nobis natus nobis datus
Ex intacta virgine:
Et in mundo conuerſatus
Sparſo verbi ſemine:
Sui moras incolatus
Miro clauſit ordine.

Et iſte nāq₃ rex⌊nobis datus⌋eſt ſuple a d̄o p̄re ⌊nobis natus⌋i.propter nos nō p̄pter āgelos.vt nos redimeret ⁊ liberaret a pctō et nos gl'ificaret:⁊ hoc⌊ex intacta virgine⌋ſ.nō corrupta non ſolū corpore verumetia₃ mēte ⁊ animo q₂ voto ſe deo obtulit ſpōſam⌊⁊ in mūdo ꝯuerſat⁹⌋.i. in terra ſctā que mediū mūdi dicit̄ cū doctorib⁹ legis diſputauit ⁊ cū alijs dn̄ p̄dicabat. ⁊ miracl'a inumerabilia faciebat: vt cōpleret̄ qd̄ dixit Abacuch. Et i terris viſus eſt ⁊ cū hominib⁹ ꝯuerſat⁹ ē: ⁊ etiā ꝯuerſat⁹ ē in mūdo⌊ſparſo v̄bi ſemie⌋.i.mediāte ſemie diffuſo v̄bi diuini dn̄ p̄dicabat p partes illas iuxta illud. Semē eſt verbū dei q₂ inde naſcit̄ fruct⁹ gr̄e p ꝯuerſionē ab eo: fruct⁹ ſaluatiōis p verā obſeruātiā ⁊ cuſtodiā illi⁹ v̄bi diuini iuxta illud. Bti q audiūt v̄bū dei: ⁊ cuſtodiūt illd̄. ⁊ ſeqt̄⌊Sui moras icolat⁹⌋.i.tarditates ⁊ dilatiōes ſui⌊incolatus⌋.i.exilij a ſua p̄ria vn̄ exiuit ⁊ peregrinatiōes p trigita tres años⌊clauſit⌋.i.ꝯcluſit ⁊ cōpleuit ⁊ perfecit⌊miro ordine⌋.i. nouo: iō miro q₂ nouo Nā p p̄us voluit miniſtrare q̄₃ miniſtrari: p̄us voluit facere q̄₃ docere: ⁊ depoſt docere opādo. ⁊ voluit p p̄us miracl'a facere: vt oñderet ſe vex̄ deū qd̄ nō docuit vſq₃ ad etatē. xxx. ānox̄. Voluit pati: vt nos nō patiamur p̄pter ip̄m vtpote voluit oēs deriſiōes per pri⁹ pati: vt nos quaſcūq₃ illatas cōtumelias ſine murmuratiōe pateremur voluit nob̄ mori. vt nos p̄pter ip̄₃ pati ſim⁹ mori. vltimate āteq₃ illā imāiſſimā mortē ſuſcepit diſpoſuit medicamē ſufficiētiſſimū ad ſurgēdū ab ifirmitate ad ſāitatē: ⁊ a morte pctī ad vitā aie: vt nō oporteret iter̄ crucifigi: vt rurſ⁹ a pctō liberarēt̄ hoies qb⁹ diſpoſitis pie ⁊ miſericorditer ordinat̄ finiuit pegrinatiōe₃ ad p̄rem: vn̄ exiuit per tēporalē generationē reuertēdo: cū q̄ quidē ſp ē idē q̄tū ad diuinitatē.

In ſupreme nocte cene
Recumbēs cum fratribus.
Obſeruata lege plene
Cibis in legalibus:
Cibum turbe duodene
Se dat ſuis manibus.

Et ſequit ur. deuote xp̄iane cupis ſcire quo i tp̄e ordinauit tātā medicinā tn̄ ſubſidiū p his q lucta demonū cadūt. hoc fuit qn̄ ille ſumm⁹ rex regu₃ dn̄s dn̄antiū fuit⌊ſedēs cū fr̄ib⁹⌋.i.diſcipul' ſuis Qui iā nō ſerui ſ₃ amici et fratres erāt: q₂ ab vno

© Biblioteca Nacional de España

eodē auo p creationē: q2 ſub vno iugo amoris: q2 ſub mortalitate tūc vna oēs erāt. ⁊ hoc ſuple i nocte illa dici iouis ſupme cene. i. vltime i corpe mortali ſuple ⁊ obſuata lege plene ⁊c. i. poſtq̄ legē moyſi pfecte ⁊ cōplete obſuauit: q2 comedit agnū paſchalē more legis. nā nō veni ſoluere legē: ſ3 adiplere vt ſepe dixit talit q2 tūc: vt nūc ſuple dat ſe. i. porrigit corp⁹ ſuū cibū. i. cibū aīe: ⁊ āgelorum turbe duodene. i. toti ꝯgregatiōi. xij. aplorum ſuple vt augeret gr̄a ⁊ fortitudo ad reſiſtēdū indagatiōi iudeorum corp⁹ ſuū dat ſe ſuis manib⁹ nō medio alicui⁹ miniſtri. Dādo ſuple ad intelligēdū adhuc nō eſſe datā ⁊ ꝯceſſā ptātē miniſtrādi ⁊ cōficiēdi alijs tm̄ ſacramētū

Et ſequit. Nam poſtq̄ i vltima cena accepit panē in ſanctas ac venerabiles manus verbū caro i. hō vel xp̄s panem verū quē in manus ſuas ſuſcepit ſuple efficit id ē ꝯuertit carnē. i. in ſuū corpus: iuxta illud panis quē ego do: caro mea eſt p mundi vita: ⁊ hoc ſuple verbo. i. in v̄tute verborum. ſ. hoc ē corp⁹ meū q̄ p et merū. i. vinū vitis ſuple fit ſanguis xp̄i. i. v̄bis ꝯſecratiōis ꝯuertit i verum ſanguinē xp̄i ⁊ ſi ſenſus ſu. tact⁹ tāgēdo deficit ⁊ ſēſus viſus vidēdo decipit accidentia q̄lib3 tm̄ ſentiēs attamē ſu. Ad firmādū cor ſincerum ſu. nō fractū cōtagiōe infidelitatis nō fractū duricia ⁊ ptinacia pcti nō fractū malicia iudeorum ſola fides ſufficit. i. ſol⁹ aſſenſus volūtatis ab intelligētia ⁊ ſenſu audit⁹ procedēs iuxta illud. Fides nō habet meritū: vbi humana rō prebet expimētū.

Verbum caro panem verum
Verbo carnem efficit.
Fitq3 ſanguis chriſti merum
Et ſi ſenſus deficit:
Ad firmandum cor ſincerum
Sola fides ſufficit.

Et ſequit poſtq̄ virtuoſus ē honorād⁹ Ethicorum iiij. q̄to magis vas oīm v̄tutū. Ideo tantū ergo ſacramētū. i. tā maximā rē ſecretā ⁊ ieffabilē oīm v̄tutū plenā veneremur nos cernui. i. hūiles māſueti cū reuerētia ⁊ genuflexiōe ⁊ honore latrio tā q̄ ad deū ⁊ antiquū documētū doctrina legalis d agno paſchali cedat i. det locū nouo ritui. i. nouo generi cibi. vel doctrīa legalis: tāq̄ vmbra figura ⁊ quaſi īpfectū cedat. i. ceſſet dādo locū. ſu. nouo ritui. i. ſoli figurato ⁊ pfectiſſimo iuxta illud qn̄ venerit qđ pfectū eſt ceſſabit qđ ex parte: ſic adueniēte luce cedit vmbra. Preſtet fides ſupplemētū vt rite bene veneremur qđ nō videm⁹ ⁊c. fides. i. illa noticia enigmatica tanq̄ p ſpeculum pſtet. i. exhibeat ⁊ ordiet ſupplemētū ⁊ ſic vice fungēs ſenſuū defectui v̄tuti limitati ſenſuū exteriorum: q circa tale obiectū ſunt deficiētes ⁊ fallūt.

Tantum ergo ſacramentū
Veneremur cernui:
Et antiquum documentum
Nouo cedat ritui:
Preſtet fides ſupplementum
Senſuum defectui.

Genitori genitoqꝫ
Laus ⁊ iubilatio:
Salus honor virtus quoqꝫ
Sit ⁊ benedictio:
Procedenti ab vtroqꝫ
Compar ſit laudatio.

Ideo ꝑpter infinitū bonū nobiſ collatū a ſctiſſima trinitate⌊ laus ſit gēitori pr̄i ⁊ gēito ⌋i. filio ſit eadē laus ⁊ iubilatio q̄ð ē gaudiū qð vbis explicari nō pōt⌊ ⁊ ſal⁹ ⌋ſiſr que ab vtroqꝫ nob̄ euenit et procedit ⁊ non ex nobis. ſimiliter honor ⁊ reuerentia latria: ſimiliter virtus que anthonomatice charitas dici poteſt: ⁊ q̄ oīes virtutes cōprehēdit qua redēpti ſum⁹. ⌊quoqꝫ ⌋. i. ſimł⌊ bn̄dictio ⌋ſit attribuēda p̄dictis. Iuxta illð. bn̄dicti vos a dn̄o q fecit celū ⁊ terrā⌊ qꝫ ⌋ꝑ ⁊⌊ laudatio cōpar ⌋tota p̄dicta ſu. i. ſimul equal' ſit ſpū ſctō ſuple⌊ ꝓcedēti ⌋ꝑ eternalem ꝓceſſionem paſſiuam⌊ ab vtroqꝫ ⌋. i. a pr̄e ⁊ filio. iuxta determinationeꝫ eccleſie. Amen id eſt ſine fine in perpetuum. Expoſitor ſubmittit ſe determinationi ⁊ conſilio eccleſie militanti. Dixi.

¶ Carmen eſt ſaphicum mixtū adonico. Canit̄ in feſto natalicio ſancti Ioannis baptiſte. cuius generationē educationē laudeſqꝫ ꝓſequit̄ atqꝫ auxiliū iplorat.

Ut queāt laxis reſonare fibris
Mira geſtorū famuli tuorū:
Solue polluti labij reatum
Sancte ioannes.

Hymn⁹ iſte vitā ⁊ mores habitū ⁊ cōuerſationeꝫ ſcti ioannis baptiſte deſcribit orās ⁊ pſuadēs vt eius ꝯſuetudinē imitemur vt ad ei⁹ btitudinem ꝑuenire mereamur ⌊O ſancte ioannes ſolue ⌋. i. relaxa⌊ reatū labij ⌋. i. oris⌊ polluti ⌋. i. inquinati⌊ vt famuli tui queāt ⌋. i. poſſint⌊ reſonare mira ⌋. i miracula⌊ geſtoꝝ tuorum. i. factorum⌊ fibris ⌋. i. venis⌊ laxis ⌋. i. reſolutis vel vocibus apertis.

Nuncius celſo veniens olimpo
Te patri magnū fore naſcituꝝ:
Nomen ⁊ vite ſeriē gerende
Ordine promit.

Nūci⁹ celſo eſt veniēs olimpo ⌋. i. de celo. ſ. angelus gabriel veniēs olipo⌊ ꝓmit ⌋. i. nūciat ⌊te fore magnū naſcituꝝ pr̄i tuo zacharie ⁊⌊ nomen ⌋ tuum ſimiliter ꝓmit. qa dixit ioannes vocetur et promit ſeriem id eſt ordinem⌊ vite gerende dicēs. Uinum ⁊ ſiceram non bibet⌊ ordine ⌋id eſt ſm ordinem quem geſſit.

Ille promiſſi dubius ſuperni
Perdidit pro̅pte modulos loq̄le:
Sed reformaſti genitus peremptę
Organa vocis.

Ille ⌋. ſ. zacharias⌊ dubius ⌋ i. incredulus⌊ promiſſi ſupni ⌋. i. celeſtis ꝓmiſſiōis⌊ ꝑdidit pro̅pte modulos loq̄le ⌋i. modū locutiōis. ambroſi⁹ dicit ꝙ zacharias vocē amiſe

© Biblioteca Nacional de España

rat in cõſonantibus: qꝛ eas formare nõ poterat. ſed tu reformaſti ⌋ o ſancte ioannes ⌊ genitus ⌋ id eſt natus ⌊ organa vocis pempte ⌋ id eſt extincte vocis.

Ventris obſtruſo poſitus cubili
Sẽſeras regẽ thalamo manẽtẽ:
Hinc parẽs nati meritis vterqꝫ
Abdita pandit.

Et tu poſitꝰ ⌋ .i. recũbẽs ⌊ cubili ⌋ i. vẽtre mr̃is tue ⌊ obſtruſo ⌋ i. clauſo ſenſeras regẽ ⌋ i. xp̃ꝫ ⌊ manẽtẽ i. iacẽtẽ ⌊ thalamo ⌋ i. ventre marie ⌊ hic ⌋ .i. ex hoc ꝙ tu nouiſti xp̃m o ioannes ⌊ parens vterqꝫ ⌋ .ſ. zacharias ⁊ eliſabet ⌊ pãdit abdita ⌋ i. ꝓphetauerãt abſcõdita Pr̃ dixit Bñdictꝰ dñs deꝰ iſrahel ⁊ hoc nõ ſuis meritꝭ ſꝫ ⌊ meritis ⌋ .i. ꝓpter merita ⌊ nati i. filij .ſ. ioannis. Mater aũt dixit. vñ euenit mihi ꝙ mr̃ dñi veniat ad me.

Antra deſerti teneris ſub annis
Ciuiũ turmas fugiens petiſti:
Ne leui ſaltẽ maculare vitam
Famine poſſes.

O ſctẽ ioannes ⌊ tu fugiens turmas ⌋ i. turbas ⌊ ciuium petiſti antra ⌋ i. obſcurã ſpeluncã ⌊ deſerti ſub teneris ãnis ⌋ .i. in etate duodecim annorũ ⌊ ne poſſes maculare vitã ⌋ ſctãꝫ ⌊ famie ⌋ i. v̾bo ocioſo. Ocioſũ eſt v̾bũ qḋ aut vtilitatis rectitudinis aut iuſte rõnis neceſſitate caret ⌊ famie dico ſaltẽ leui ⌋ .i. ſine bono fructu.

Prebuit hirtũ tegimẽ camelus
Artubꝰ ſacris: ſtrophiũ bidẽteſ:
Cui latex hauſtũ: ſociata paſtũ
Mella locuſtis.

Camelꝰ prebuit hyrtũ tegimẽ ⌋ .i. aſpeꝝ veſtimẽtũ ⌊ ſacris artubꝰ bidentes ⌋ i. oueſ ꝑbuerũt ⌊ ſtrophiũ ⌋ i. cigulũ ⌊ cui ⌋ ſ. ioanni ⌊ latex ⌋ i. aq̃ prebuit ⌊ hauſtũ ⌋ ⁊ cui ⌊ mella prebuerunt ⌊ paſtum ⌋ mella dico ⌊ ſociata locuſtis ⌋ id eſt volatilibus.

Ceteri tantũ cecinere vatum
Corde preſago iubar affuturũ:
Tu quidẽ mũdi ſcelꝰ auferẽtẽ
Indice prodis.

Ceteri vatũ ⌋ i. alij ꝓphẽ ⌊ cecinere ⌋ ꝓphetauerũt tm̃ ⌋ .i. tm̃modo ⌊ corde ꝑſago ⌋ i. ꝓuido ⌊ iubar affutuꝝ ⌋ .i. chriſtũ vẽturũ ſed tu diſcretꝰ es ab alijs prophetis dicẽs. Ecce agnꝰ dei. ⁊c. ⌊ prodis ⌋ .i. oſtẽdis chriſtũ ſcꝫ ⌊ auferentem ſcelus mũdi ⌋ .i. pctm̃ ⌊ indice ⌋ .i. cum digito dicẽs. Ecce agnus dei.

Non fuit faſti ſpacium per orbis
Sãctior quiſq̃ꝫ genitꝰ ioanne:
Qui nephaſ ſecli meruit lauãtẽ
Tingere limphis.

Quiſq̃ꝫ homo genitꝰ nõ fuit ſanctior ioanne ꝑ ſpaciũ faſti orbis ⌋ .i. ampli mũdi. Unde veritas ait. Inter natos mulieꝝ ⁊c. ſ. corruptaꝝ mulierũ Quidã opponũt de xp̃o ſꝫ nõ valet. qꝛ de virgĩe

natꝰ eſt⌊ q ioannes⌋meruit tingere. i. baptizare⌊limphis⌋i. aquis iordanis lauantē⌋i. xp̄m purgantē⌊nephas⌋. i. pctm̄⌊ſecli⌋. i. ſeculi ⁊ eſt ibi ſincopa.

O Nimis felix meritiq; celſi
Neſciēs labē niuei pudoris
Prepotēſ martyꝛ heremiq;
Maxime vatum. (cultoꝛ

Et qm̄ meruiſti chriſtuꝫ tigere limphis. Tu dico⌊nimis felix celſi meriti neſciēs⌋. i. ignorans⌊labem⌋. i. ſordē⌊niuei pudoris⌋. i. pulchꝛe caſtitatis⌊martyr⌋. i. teſtis prepotens dixiſti. Ecce agnꝰ dei. ⁊c. vel⌊martyr⌋. i. decollatus⌊⁊ cultoꝛ⌋. i. habitatoꝛ⌊heremi⌋. i. loci ſolitarij. tu dico⌊maxime vatum⌋quia propheta ⁊ pluſq̄ȝ propheta.

Serta terdenis alios coꝛonant
aucta cremētiſ duplicata quoſdā
Trina cēteno cumulata fructu
Te ſacer oꝛnant.

Tres oꝛdines hic notent. ſ. triceſimꝰ. ſexageſimus: centeſimꝰ in quibꝰ continētur oīm hoīm oꝛdines. ſ. ꝯtinētes. cōiugati. ⁊ v̄gines q̄ ⁊ deſignantur p treſ viros. ſ. p Noe per. Danielē p Job per Noe coniugati. ⁊ p Job ꝯtinētes per Danielē v̄gines deſignātur. vnde i euāgelio. Alij ſunt in lecto alij in villa. alij in agro. Hoc tractum eſt de euāgelio. vbi dicit̄ de ſemīe iacto i terrā. Aliud ſexageſimū. aliud triceſimū. aliud cēteſimū fructū attulit iō dicitur hic ſerta terdenis⌊Serta⌋. i. coꝛone⌊terdenis⌋. i. triginta⌊ coꝛonāt alios⌋. ſ. cōiugatos q habēt ſecū fidē trinitatis ⁊ adherent decem precептis legis. ⁊ alia ſta⌊aucta⌋. i. augmētata⌊ ⁊ duplicata crementis⌋. i. ad duplū creſcēcia. ſ. i ſexageſimū fructū⌊coꝛonāt quoſdā⌋. i. cōtinētes q vixerūt in charitate. ⁊ hn̄t ſex opera mie ⁊ caſtitatis vel charitatꝭ vt paſcere ieiunos veſtire. nudos. ⁊c.⌊Et trina⌋. i. tria⌊ſerta cumulata⌋. i. aggregata ex ter triginta⌊aucta⌋p additionē denarij. ſ. p decē⌊coꝛonāt te o ſctē ioannes⌋q es virgo⌊cēteno fructu⌋qꝛ centeſimꝰ fructꝰ coꝛonat. i. oꝛnat virgines. Et vt breuiꝰ exponamꝰ. a triceſimo fructu vel oꝛdine coniugati a ſexageſimo cōtinētes. a centeſimo virgines poſt diſſolutionē coꝛpoꝛis ⁊ aīe coꝛonātur in eterna btitudine. Et nota q̄ triceſimꝰ numerꝰ ſurgit a ternario ⁊ denario. qꝛ cōiugati hn̄t fidē ſctē trinitatis ⁊ adherēt decē preceptis legis. Sexageſimus numerꝰ a ſenario ⁊ denario ſurgit. qꝛ ꝯtinētes habent ſex opa mie ⁊ charitatis. ſ. paſcere ieiunos. ⁊c. Uirgines in cēteſimo oꝛdine ponūtur ⁊ ſignificāt pfectionē qꝛ cētenarius numerꝰ⌋ſurgit a trino triceſimo: ⁊ denario. i. decē ſuperaddito. ⁊ ita ſūt cētū. p cētū numerꝰ pfectus intelligit̄: in hoc oꝛdine fuit btūs ioannes nō abſurde immo aperte ſcdm loquelam digitoꝝ Per triceſimū numeꝝ coniugatoꝝ. ⁊ per ſexageſimū continētiū. per centeſimū virginū merces accipitur. Periti eni p̄ma cōputatiōe articuloꝝ quā appellāt loquelā digitoꝝ in ſiniſtra manu p quā vita tēpoꝛalis intelligitur vſq; in nonaginta nouē ſolebāt cōputare. Centum aūt ⁊ deinde in dextera pte p quā celeſtis vita deſignatur. Unde q̄dā de cētenario habemꝰ in q̄daꝫ libro ſic. Jaꝫ dextera cōputat annos. Jn hoc loco facit auctoꝛ numeꝝ ſuū

© Biblioteca Nacional de España

ꝑ quiqꝫ digitos man⁹.ſ.ꝑ policē ꝑ indicē ꝑ mediū medicū ꝛ auricularem auricularis in palma poſit⁹ ſignificat vnitatē. medic⁹ cū ipſo poſit⁹ duo ſignificat medius cū ipis poſit⁹.ſ.i medio tria deīde. Auricularis erect⁹ medio ꝛ medico iacētib⁹ q̄ttuoꝛ ſignificat. medic⁹ cū illo erect⁹ medio iacēte in palma qnqꝫ deſignat. medi⁹ cū illis erect⁹ ſex ſignificat. Itē auricularis in palma extēſus ſeptē ſignificat. medic⁹ eodē mō poſit⁹ i palma. viij. ſignificat. medius ſimili mō poſit⁹. ix. ſignificat Index q vſqꝫ huc nil fecit ꝑdicto mō poſit⁹. x. ſignificat ãplexu policis adiūctus. xxx. ſignificat. Per quē numeꝝ ſatis ꝯgrue accipit merces ꝯiugatoꝝ ꝓpter illoꝝ mollē ãplexū ꝛ vite dilectionē ꝛ ꝯcordiā. Pollex ſiqdē cū indice ſimiliter aſtrict⁹ ſexaginta ſignificat. p quē numeꝝ ſatis ꝯpetēter accipit merces ꝯtinētiū Graue eni eſt ab ãplexu ꝛ volaptuoſa delectatiōe ꝛ ꝯſuetudine abſtinere. vñ ſcriptū eſt Nil ꝯſuetudine mai⁹. In dextera dicit. c. p quē numeꝝ qꝛ fit i dextera pte vita celeſtis intelligit. Non immerito accipit merces virginū qꝛ i hac vita mūdā ꝛ īmaculatā vitā ducētes: celeſtē ꝛ angelicam in ꝗtū poſſūt ducunt.

Hinc potens nr̄i meritis opimis
Pectoris duros lapides repelle
Aſperū planans iter: ꝛ reflexos
Dirige calles.

Hinc .i. poſt hoc o ſctē ioannes potēs repelle id eſt remoue duros lapides .i. incredulitates noſtri pectoris meritis opimis .i. fertilib⁹ ꝛ magnis ꝛ fecundis planās iter aſpeꝝ .i. petroſū dirige calles reflexos .i. curuos in pctīs ꝛ tortuoſos

Ut pius mūdi ſatoꝛ ꝛ redemptoꝛ
Mētibus pulſa liuiōe puris:
Rite dignetur veniēs ſacratos
Ponere greſſus.

Ut pi⁹ ſatoꝛ ꝛ dicit a ſero. is. i. creatoꝛ mūdi et redēptoꝛ mētibus puris pulſa liuiōe .i. liuoꝛe abiecta ꝛ venenoſa ſorde vitiorū veniēs dignet ponere greſſus ſacratos. i. ſancta itinera rite id eſt recte vel ordinate.

Laudibus ciues celebrāt ſuperni
Te de⁹ ſimplex pariterqꝫ trine
Supplices ꝛ nos veniā ꝑcamur
Parce redemptis. Amen.

Superni ciues .i. celeſtes āgeli celebrāt te laudibus o deus ſimplex .i. ſ. i ſubſtātia ꝛ trine .i. ſ. in perſonis pariter nos ſupplices .i. humiles ꝑcamur veniā .i. indulgentiā parce redēptis .i. dimitte nobis redemptis pctā nr̄a qꝛ redemiſti nos ſanguine tuo proprio amen .i. ſine fine.

¶ Carmen eſt trimetrum iambicū cacometrū. Canit in feſtis apl̄oꝝ petri ꝛ pauli ꝓſequitur ipſoꝝ laudes.

f Elix ꝑ oēs feſtū mūdi cardies
Apoſtoloꝝ ꝑpollet alacriter

Hic laudat auctoꝛ deum in cōmemoratiōe petri ꝛ pauli q deputauit il

© Biblioteca Nacional de España

Petri beati pauli ſacratiſſimi:
Quos xp̄s almo cõſecrauit ſãguine
Eccleſiarũ deputauit prīcipes.

los eſſe principes eccl'ie⁊ poteſtatẽ dedit illis ligãdi atq; ſoluẽdi vincula pctõꝝ. vnde rogam⁹ eos vt reddãt nos deuotos fide ⁊ ſpe robuſtos: ⁊ robuſtos ⁊ repletos fonte gemine charitatis ipetrate ab eis viuere poſt mortem⌊ apl'oꝝ feſtum felix⌋. i. btm̄ vel letũ ꝑpollet alacriter⌋ i. iocoſe ꝑ alijs ſplẽdet⌊ p oẽs cardines⌋. i. p oẽs ptes mũdi⌊ apl'oꝝ dico. ſ. beati petri ⁊ pauli ſacratiſſimi quos apoſtolos⌊ xp̄s ↄſecrauit almo ſanguine ⁊ deputauit⌋ id eſt conſtituit eos eſſe⌋ principes eccleſiarum⌋.

Hi ſunt oliue due coram domino
Et candelabra luce radiantia:
Preclara celi duo luminaria
Fortia ſoluũt pctõꝝ vincula
Portas olipi reſerant fidelib⁹.

Hi ſunt due oliue⌋ i. due arbores fructuoſe et redolẽtes: ⁊ ſunt cãdelabra luce radiãtia coram dñ̄o. ſ. cũ lumine v̄tutũ qꝛ dñ̄s nõ poſuit eos ſub modio abſcõditos: ſ; ſuper cãdelabra. i. i maiori claritate ſiue charitate. ſ. romana ciuitate⌊ ⁊ duo preclara luminaria celi ⁊ ſoluunt⌋. i. rumpunt⌊ fortia vincula peccatoꝝ. et reſerant iſti duo⌋. i. aperiunt⌊ portas olipi⌋. i. celi⌊ fidelibus⌋. i. chriſtianis

Habẽt ſupernas ptãtẽ claudere
Sermõe ſedes: pãdere ſplẽdẽtia
Lumina poli ſup alta ſydera
Lingue eoꝝ claues celi fctẽ ſũt
Laruas repellũt vltra mũdi limites.

Et ipſi ſcilicet petrus ⁊ paulus⌊ habẽt poteſtatem claudere ſupernas ſedes⌋ id eſt celeſtes. habent poteſtatem claudere⌊ ſermone⌋ id eſt ſolo verbo. ſicut clauſit ananie ⁊ ſephire cum dixit petrus pecunia tua tecũ ſit. i. peccata tecum ſint in perditionem⌊ ⁊ pandere⌋ id eſt aperire⌊ ſplẽdentia lumina poli lingue eorum claues facte ſunt ſuper alta ſydera⌋ id eſt ſuper oẽs doctores eccleſiarum⌊ ⁊ repellũt laruas⌋ id eſt culturas ydolatrie. Larua qddam mõſtrum eſt ⁊ in vultu hois eſt vt pauorẽ inferat p quaſdã fantaſias nocturnas itelligim⁹ pctã q̄ apl'i repellũt ab eis q eos ſequũt⌊ vltra limitẽ mũdi⌋. i. extra eccl'iam. Nota q̄ aliud ẽ latria ⁊ ydolatria: qꝛ latria eſt ſũme veneratiõis cult⁹ ſoli deo adhibẽd⁹ vel latria eſt volũtaria ꝓfeſſio diuine maieſtatis. ydolatria v̄o eſt cult⁹ deo d̄bitus creature exhibit⁹. Et hec differẽtia ſol; aſſignari iter latria ydolatria dulia ⁊ yperdulia. de latria ⁊ ydolatria qd ſit: dictũ eſt. Dulia vero ẽ honoꝛ q debet ſctis. Vñ de btã v̄gine ſciẽdum q̄ inq̄tũ ſit pſona ſctã ei debet dulia ſ; i q̄tũ ẽ mr̄ dei debet ei yꝑdulia. i. magna excellẽtia qꝛ yꝑdulia debet excellẽti ſicͣ ẽ caro xp̄i. Btã v̄go. crux xp̄i qꝛ fuit inſtrumẽtũ nr̄e redemptiõis

© Biblioteca Nacional de España

ꝛ ꝯcordat cū dicētib⁹ ꝙ eſt dulia maior ꝛ minor. de latria ꝛ dulia ꝛ differē-
tijs habetur. c. venerabiles imagines. de conſe. di. iij. in glo. ibi poſita.

Btūs petr⁹ rupit laqos cathenaꝝ ⌋ qꝛ ceciderūt cathene đ manib⁹ ei⁹ p angelū nūciātez ⌊ mirabiliter ⌋ id ē fortiter ⌊ xp̄o iubēte ⌋ ꝛ ipe ⌊ cuſtos ouilis ꝛ doctor ⌋ fidelis ⌊ eccleſieꝛ paſtor gregis ⌋ xp̄iani: ꝛ cōſuator ⌋ ouium. i. fideliū ⌊ arcēs ⌋ i. repellēs ⌊ truculētā rabiē ⌋ i. crudelem ⌊ rabiē ⌋. i. ſeuiciē ⌊ lupoꝝ ⌋ id eſt demonum vel hereticorum.

Btūs petrus chatenarū laqueos
Xp̄o iubēte rupit mirabiliter:
Cuſtos ouilis ꝛ doctor eccleſie
Paſtor ꝛ gregis ꝯſeruator ouiū
Arcēs lupoꝝ truculētā rabiem.

Quodcūqꝫ vinclis ⌋ i. ſētētijs ſtrixerit. i. ligauerit ꝛ ꝯſtriget ⌊ erit ligatū aſtris ⌋ i. celis ⌊ ꝛ qđ reſoluerit in terris arbitrio ⌋ . i. iudicio ſuo ⌊ erit ſolutū ſup radiū ſolis ⌋ vel celi: et ⌊ erit iudex ſeculi in fine mundi.

Qđcūqꝫ viclis ſup terrā ſtrixerit
Erit in aſtris religatū fortiter:
Et qđ reſoluerit i terriſ arbitrio
Erit ſolutum ſuper celi radiū:
In fine mundi iudex erit ſeculi

Petrus erat talis qualis ſupius oñdit. ſꝫ paulus ⌊ nō impar huic. ſ. petro eq̄lis ⌊ doctor gētium ꝛ ſacratiſſimū tēplū ⌋. i. vas electionis ⌊ ꝛ in morte ⌋. i. i paſſiōe ⌊ cōpar ⌋. i. eq̄lis huic ⌊ ꝛ i corona ꝑticeps ⌋ ꝯſors ⌊ ambo ⌋ illi ⌊ lucerne ſūt ꝛ dec⁹ ⌋. i. honor ⌊ eccl̄ie coruſcāt claro vibramie ⌋ . i. magno ſplēdore ⌊ in orbe ⌋ . i. mūdo

Nō ipar paul⁹ huic doctor gētiū
Electionis tēplū ſacratiſſimū:
In morte ꝯpar i corona ꝑticepſ:
Ambo lucerne ꝛ decus eccleſie
In orbe claro coruſcāt vibraīe

O roma felix ⌋. i. beata es ⌊ q̄ purpurata ⌋. i. decorata ⌊ p̄cioſo ſanguie ⌋ horuꝫ q paſſi ſūt ⌊ tātoꝝ p̄ncipum ⌋ i. tā magnoꝝ. ſ. petri ꝛ pauli ⌊ excellis ⌋ i. ſupas oēm ⌊ pulchritudinem mundi ⌋ nō tua laude ⌊ ſed meritis ſanctorum ⌋. i. propter ſanctos ⌊ quos iugulaſti ⌋. i. interfeciſti ⌊ gladijs cruentatis ⌋ id eſt ſanguinolentis. quia in te occiſi ſunt

O roma felix que tātorū p̄cipū
Es purpurata p̄cioſo ſanguie:
Excell' oēꝫ mūdi pulchritudinē:
Nō laude tua ſꝫ ſctōꝝ meritis
Quos cruētatiſ iugulaſti gladijſ.

Et qꝛ habetis ptātem ligandi atqꝫ ſoluēdi ergo ⌊ o martyres glorioſi ⌋ ſ. ⌊ petre ꝛ paule lilium ⌋. i. ornamētū vl' flos ⌊ mūdi

Uos ergo modo gl'ioſi martyres
Petre beate paule mūdi liliū
Celeſtiſ aule triūphales militeſ

© Biblioteca Nacional de España

Precibꝰ almis vr̃is nos ab oībꝰ
Munite malis: ferte ſup ethera

ꝛ milites celeſtis aule triumphales ⌋. i. victorioſi ⌊ munite ⌋id ē defendite nos ab oībus malis vr̃is almis precibus ⌊ ꝛ ferte nos ſuper ethera ⌋id eſt vſqꝫ ad ethereum celum.

Gloria deo per immenſa ſecula
Sit tibi nate decus ꝛ imperiũ:
Honor poteſtas ſãctoqꝫ ſpũi:
Sit trinitati ſalus indiuidua
Per infinita ſeculorum ſecula.

Gl'ia ſit deo pr̃i ꝑ immēſa ſecula ⌋. i. ꝑ imutabilia ſecula ⌊ ꝛ o tu nate ⌋. i. fili dei viui ⌊ decꝰ ꝛ imperiũ ⌋ꝗ imperas celo et terre ꝛ mari ⌊ ſit tibi honor ꝛ ptãs ꝛ ſpũi ſctō indiuidua ⌋. i. inſeꝑabilia laus ſit trinitati ⌋ꝗ̃ trinitas vnꝰ deꝰ eſt ſalꝰ oīm gētiũ ꝑ īfinita ſecl'a ſecl'oꝝ.

a Urea luce ꝛ decore roſeo
Lux lucis oē̃ ꝑfudiſti ſcl'z:
Decorãs celos iclyto martyrio
Hac ſacra die q̃ dat reis veniam:

O lux lucis ⌋. i. filiꝰ pr̃is ꝑfudiſti oē̃ ſeculũ ⌋. i. repleſti ⌊ aurea luce ⌋. i. ꝑdicatōe apl'oꝝ lũina aurea dicti ſũt apl'i ſapiētie proferētia ſplēdorē ꝛ bonitatis ꝛ bone vite qbꝰ nos illumĩnãt ꝛ decore roſeo ⌋. i. rubeo martyrio ⌊ tu dico decorãs celos ⌋. i. celeſtes creaturas ⌊ inclyto martyrio ⌋. i. nobili paſſione ⌊ hac ſacra die ⌋. ſ. in hac ſacra feſtiuitate ⌊ que ⌋dies ⌊ dat veniam ⌋. i. indulgentiã ⌊ reis ⌋. i. pctōribus.

Janitor celi doctor orbis pariter
Judices ſecli vera mũdi lumina
Per crucē alter alt̃ ēſe triũphãſ
Uite ſenatũ laureati poſſident.

Janitor celi ⌋. i. petrꝰ oſtiarius ⌊ doctor orbis ⌋. i. ꝑdicator mũdi. ſ. paulꝰ pariter. i. ſimul ſũt ⌊ iudices ſecli ⌋ꝛ ſunt ⌊ vera lumĩa mũdi alter ⌋. i. petrꝰ ⌊ triũphãs ⌋. i. vicēs ꝑ crucē alter. i. aliꝰ. ſ. paulꝰ ⌊ triũphãs enſe laureati ⌋. i. coronati poſſidēt ſenatũ. i. ꝓncipatum ⌊ vite eterne.

Jã bōe paſtor petre clemẽſ accipe
Uota precantuꝫ: ꝛ pctī vincula
Reſolue: tibi poteſtate tradita
Qua cũctis celũ ṽbo claudiſ apiſ

Apoſtropham facit ad petrũ ſic dicens ⌊ o petre bone paſtor clemēs accipe iam vota precãtiũ ⌋. i. preces ⌊ ꝛ reſolue vĩcula pctī poteſtate tibi tradita a xp̃o ⌊ qua ⌋ptãte claudis ꝛ apis ⌊ celũ ⌋. i. ꝑadyſuꝫ cũctis verbo. i. ſermōe

d Octor egregie paule mores inſtrue
Et mēte polũ nos trãſ~~ferre~~ ſatage

O paule doctor egregie ⌊ inſtrue ⌋. i. cōpone nr̃os mores ⌋ꝛ ſatage ⌋. i. labora trãſferre nos mēte polũ ⌋. i. celeſtia mēte cogi-

© Biblioteca Nacional de España

tare: ⁊ q̄ in celis tota mē te deſiderare donec ⌋.i. quouſqꝫ ⌊pfectū in vtraqꝫ pte.ſ.aīa ⁊ corpe⌊ largiat ⌋.i.tribuat nobis in futuro⌊pleni⁹ ⌋.i.de⁹ largiatur illo⌊euacuato ⌋.ſ. penit⁹ dimiſſo.i.mortalitate⌊qđ gerimus ex pte ⌋.i.in hoc mortali corpore quaſi in aliam partem hominis ⌋.i.in futuro gloriabitur homo plenius et perfectius data ſibi immortalitate vtriuſqꝫ partis.ſ. corporis ⁊ anime.

Donec perfectū largiat plenius
Euacuato qđ ex parte gerimus.

Oliue bine ⌋.i.due oliue⌊ pietatis vnice ⌋.i.in diuiſe vel vnius amoris ⌊impetrate ⌋.i. poſtulate a deo nos⌊viuere deuotos fide ⁊ robuſtos ⌋.i.firmos⌊ſpe maxime repletos fonte gemine charitatis ⌋.ſ. dilectiōe dei ⁊ proximi impetrate inqꝫ dico⌊poſt mortē carnis ⌋.i. ſeparationem corpis ⁊ anime.

Oliue bine pietatis vnice
Fide deuotos ſpe robuſtos maxime
Fōte repletos charitatiſ gemine
Poſt mortē carnis īpetrate viuere

Sēpiterna gloria ⌋.i. eterna gloria⌊ſit trinitati ⌋in trib⁹ pſonis⌊⁊ honor ſit eis atqꝫ iubilatio i.laudatio ſit ei trinitati ī vnitate ⌋.ſ.in vno deo cui⌊trinitati q̄ ē vn⁹ de⁹ manet imperiū ⌊ex tūc ⌋.i.ab exordio mūdi⌊⁊ modo ⌋in pñti⌊p eterna ſecula ⌋.i. p omnia ſequētia.

Sit trinitati ſempiterna gloria
Honor poteſtas atqꝫ iubilatio
In vnitate cui manet imperiū
Ex tūc ⁊ modo per eterna ſcl'a.

¶ Carmen eſt dimetrum iambicum cacometrū. Canitur in feſtis ſanctorum angelorum.

In hoc hymno ītēdit auctor laudare dn̄z intēdit etiā in cōmemoratione ſcti michaelis gra vl' amore ipſi⁹ archāgeli collaudare oēs angelos ſed maxime michaelē q̄ ē pnceps militie celeſtis. rogat itaqꝫ ⁊ pcat vt oēs āgeli nob aſſiſtāt ⁊ demōes a nob repellāt ⁊ mūdos corde ⁊ corpe nos reddāt

Tibi xp̄e ſplendor patris
Uita virtus cordium
In conſpectu angelorum
Uotis voce pſallimus
Alternantes concrepando
Melos damus vocibus.

O⌊xp̄e qui es ſplēdor pr̄is vita ⁊ vt⁹ cordiū ⌋ qꝛ ſicˀ viuit corp⁹ p aīam ita viuit aīa p xp̄m⌊pſallimus tibi in ɔſpectu angeloꝝ votis ac precibus ⌋ vel corde ore ⁊ voce⌊⁊ damus melos ⌋.i.melodias⌊ vocib⁹ ⌋nr̄is⌋ cōcrepādo id eſt reſonando⌊alternantes ⌋id eſt vocibus alternatis decantantes.

Nos collaudam⁹ venerātes oēs celi milites id eſt angelos celi⌊ precipue primatē celeſtis exer

Collaudemus venerantes
Omnes celi milites
Sed precipue primatem

© Biblioteca Nacional de España

Celeſtis exercitus
Michaelem: in virtute
Conterentem zabulon.

citꝰ .ſ. michaelē cōterentē zabulon ⌋ .i. diabolū ⌊ in virtute ⌋ crucis. Michael quis eſt vt deꝰ quaſi dicat quis eſt ita fortis vt deus noſter. qui creauit nos ad laudandū ſe per hoc nomen michael oſtenditur ꝙ nullus poteſt facere que deus facit.

Quo cuſtode procul pelle
Rex chriſte piiſſime:
Omne nephas inimici
Mundo corde ⁊ corpore:
Paradyſo redde tuo
Nos ſola clementia.

Quo cuſtode ⌋ .ſ. michaele o ⌊ piiſſime ⌋ .i. fortiſſime ⌊ procul pelle ⌋ .i. abiice lōge ⌊ omne nephas id eſt omne peccatū ⌊ inimici ⌋ id eſt diaboli: ⁊ redde nos ſola vel ſctā clemētia tuo paradyſo .i. in requiem nos dico ⌊ mūdos factos corde ⁊ corpore ⌋ .i. tā in aīa q̄ȝ in corpore.
Et quo cuſtode ⌋ ſcilȝ michaele chriſtus expellat a nobis oīe nephas inimici: ⁊ faciat nos mūdos corde ⁊ corpe. ideo ⌊ pſonemꝰ gl̄iā pr̄i vocibus melodis ⌋ .i. dulcedinis vel dulcibꝰ melodiis ⌋ ⁊ canamꝰ gloriam

Gloriam patri melodis
Perſonemus vocibus:
Gloriam chriſto canamus:
Gloriam paraclito
Qui deus trinus ⁊ vnus
Extat ante ſecula.

xp̄o ⌋ .i. eiꝰ filio ⌊ ⁊ canamꝰ ſimiliter eadē qualitate ⌋ gloriā .i. laudē dei: ⁊ honorem ⌊ paraclito ⌋ .i. ſpūi ſancto ⌊ qui extat ⌋ .i. manet ⌊ deꝰ trinꝰ in perſonis ⁊ vnus in vnitate ſubſtantie ⌊ ante ſecula ⌋ id eſt ante omnia ſecula. Amen.

¶ Carmen eſt ſaphicum mixtuȝ adonico. Canitur in feſto angelorum quorum auxilium petit.

c Hriſte ſctōꝝ decꝰ angeloꝝ
Rector humani generis ⁊
auctor:
Nobis eternū tribue benignꝰ
Scandere celum.

O xp̄e ſanctorum decus angelorum ⌋ ſanctorum dico ad differentiaȝ malorum. Et nota ꝙ auctor facit hic inuocationē ad omnes ⁊ ſingulos bonos angelos ⌊ rector humani generis: ⁊ auctor tu benignꝰ tribue nobis ſcādere ⌋ .i. aſcēdere ⌊ celū ⌋ .i. regnū eternum.

Angelum pacis michael ad iſtaȝ
Celitus mitte rogitemus aulā:

Rogitemꝰ mittat celitus ⌋ .i. dirigat ⌊ ad iſtā aulam ⌋ id eſt eccleſiam

© Biblioteca Nacional de España

michaelē angelū pacis] q nos placaret deo quotiēs magna nūciāt a deo michael mittit qñ vero maiora gabriel mittitur vt marie zacharie. ad medelaʒ raphael mittitur vt thobie ad hoc ergo mittatur [vt cuncta proſpera creſcant veniente michaele angelo dei] crebro id eſt frequenter.

Nobis vt crebro veniēte creſcāt
Proſpera cuncta.

Gabriel interpretatur fortis angelus. i. fortitudo dei per quod itelligitur ꝙ fortis fuit ⁊ potēs ad defendēdū fortitudinem diaboli per virtutē ſancte crucis [⁊ gabriel fortis angelus volitet] id eſt volet] ab alto celo vt pellat antiquū hoſtem] .i. diabolū [gabriel dico veniat ſepiꝰ ad iſtud tēplū] i. eccl'iam miſertꝰ nr̄i.

Angelus fortis grabriel vt hoſteʒ
Pellat antiquū volitet ab alto:
Sepius templū veniat ad iſtud
Viſere noſtrum.

O] xp̄e mitte nob āgeluʒ raphaelē medicū ſalutis nr̄e] Raphael īterpretatur medicina dei: ⁊ ſignificat chriſtū q tulit nobis de celis medicinā cuius gr̄a mūdati ſumꝰ ab omni pctō ⁊ liberati ab hoſte antiquo [vt ſanet] .i. curet nos omnes [egrotos] in mente [⁊ dirigat actus noſtros] i. nr̄as operationes prauas ad bonam operationem.

Angelum nobis medicum ſalutiſ
Mitte ꝺ celis raphael: vt oēs
Sanet egrotos: pariterqʒ nr̄os
Dirigat actus.

Et qꝛ facimꝰ inuocationem angelorum [maria genitrix dei noſtri et totus chorus angeloruʒ aſſiſtat ſemper] id eſt in omni tempore [nobis] omnibus ⁊ tota concio beata [id eſt exercitus angelorum nobis aſſiſtat ſimul et iſti intercedant pro nobis.

Hinc dei noſtri genitrix maria
Totus ⁊ nobis chorꝰ angeloꝝ
Semper aſſiſtat: ſimul ⁊ beata
Concio tota

Beata deitas] .ſ. patris ac nati] id eſt filij [et ſpiritus ſancti preſtet] i. tribuat [nobis pariter hoc] quod predictuʒ eſt gloria] cuius ſpiritꝰ [reboat] id eſt perſonat in omni mundo.

Preſtet hoc nobis deitas beata
Patris ac nati pariterqʒ ſācti
Spiritus: cuiꝰ reboat in omni
Gloria mundo.

¶ Carmen eſt dimetrum iambicum cacometrū. Canitur in feſto omnium ſanctorum quorum omnium interceſſionem pro nobis implorat.

© Biblioteca Nacional de España

c Hriſte redemptor omniū
Conſerua tuos famulos:
Beate ſemper virginis
Placatus ſanctis precibus.

Hic facit inuocationem ad omnes ordines angelorum ꝛ deprecatur eos vt ipſi aſſint nobis ꝛ a nobis omnia vicia repellāt ꝛ nos purificatos corde et corpore ꝛ opere ad celeſtia regna perducāt ⌊ O chriſte redemptor omnium .ſ. fidelium ⌊ conſerua tuos famulos ⌋ qui tibi famulātur. tu dico ⌊ placatus ſanctis precibus beate marie virginis. ꝛc̄.

Beata quoqꝫ agmina
Celeſtium ſpirituum:
Preterita preſentia
Futura mala pellite.
Vates eterni iudicis
Apoſtoliqꝫ domini:
Suppliciter expoſcimus
Saluari veſtris precibus.
Martyres dei inclyti
Confeſſoreſqꝫ lucidi:
Veſtris orationibus
Nos ferte in celeſtibus.
Chorus ſanctarum virginum
Monachorumqꝫ omnium:
Simul cum ſanctis omnibus
Conſortes chriſti facite.
Gentem auferte perfidam
Credentium de finibus:
Vt chriſto laudes debitas
Perſoluamus alacriter.
Gloria patri ingenito
Eiuſqꝫ vnigenito:
Vna cum ſancto ſpiritu
In ſempiterna ſecula.

O beata agmina celeſtiū ſpirituū. i. angelorū ⌊ pellite quoqꝫ ⌋. i. ſimilr ⌊ preterita mala ⌋ i. vicia p̄ſentia ꝛ futura a nobis
Vates ⌋ i. o vos prophete eterni iudicis ⌋ i. chriſti ⌊ o apoſtoli domini expoſcimus ⌋ id eſt dep̄camur ⌊ ſuppliciter ſaluari veſtris precibus.
O martyres dei inclyti ⌋ ideſt nobiles ꝛ electi ⌊ ꝛ ꝯfeſſores lucidi ⌋. i. caſti ⌊ ferte nos in celeſtibꝰ regnis vr̄is orationibus.
Chorus ſanctarū virginum ꝛ omnium monachoꝝ facite nos chriſti conſortes ⌋ id eſt participes ⌊ celeſtis regni cum omnibus ſanctis.
Auferte. id eſt remouete ⌊ gētez pfidā ⌋. i. infidelē de finibus credentiū ⌊ et ad quid ⌊ vt pſoluamus alacriter ⌋. i. iocoſe ⌊ chriſto laudes debitas.
Gloria ⌋. i. laus ſit īgenito pr̄i eiuſqꝫ vnigenito ⌋. i. filio ieſu xp̄o ⌊ vna .i. pariter ⌊ cū ſctō ſpū in ſempiterna ſecula. amē.

Eſu ſaluator ſeculi
i Redemptis ope ſubueni:

Hymnꝰ iſte cōtinuat̄ ſupiori. ſic dixi. o xp̄e cōſerua tuos famlos ꝛ bn̄

© Biblioteca Nacional de España

debes qꝛ redemiſti nos. O ieſu ſaluatoꝛ ſcl̄i ſubueni ⌋. i. ſuccurre ⌋ redēptis ope ⌋ .ſ. tuo auxilio ⁊⌊ o pia dei genitrix poſce ⌋.i. impetra ſalutē ⌊ animaꝝ ⌋ nobis miſeris.

Oēs angelici cetꝰ ⌋ i. oēs āgeloꝝ ſocietates ſeu exercitus ⌊ cunei ⌋ .i. choꝛi ⌊ pr̄iarchaꝝ ⌋ ⁊ merita ꝓphetaꝝ ⌊ ꝑcent̄ ⌋ .i. poſtulēt vel īpetrēt ⌊ nob̄ veniam ⌋i. indulgētiā pctōꝝ.

Baptiſta ⌋ ioānes ⌊ ꝑuiꝰ ⌋.i. ꝑcurſoꝛ xp̄i ⌊ ⁊ clauiger ⌋ .ſ. petrꝰ ⌊ etherꝰ ⌋ i. celeſtis ⌊ cū ceteris apl̄iſ ſoluāt nos a nexu criminis ⌋.i. a vinculis pctōꝝ Sacratꝰ choꝛꝰ ⌋. i. ſacer cetꝰ ⌊ martyꝝ ⁊ ꝯfeſſio ſacerdotū ⌋.i. iuſtoꝝ ⌊ ⁊ caſtitas v̄ginalis ⌋ .i. v̄ginū ⌊ abluant nos a pctīs. ⌋ Suffragia ⌋.i. pr̄ocinia electoꝝ vel monachoꝝ ⁊ oēs celici ⌋.i. celi ⌊ ciues ⌋ angeli ⌊ annuāt ⌋ i. fauēat ⌊ votis ⌋. i. ꝑcibꝰ ⌊ ſupplicū ⌋.i. hūiliū ⌊ ⁊ poſcāt ⌋ i. īpetrēt ꝑmiū vite et̄ne.

Laus honoꝛ v̄tꝰ gl̄ia ſit deo pr̄i ⁊ filio ſimul ſctō paclito ī ſempiterna ſcl̄a

Et pia dei genitrix
Salutem poſce miſeris.

Cetus omnes angelici
Patriarcharum cunei:
Et prophetarum merita
Nobis precentur veniam.

Baptiſta chriſti preuius
Et clauiger ethereus:
Cum ceteris apoſtolis
Nos ſoluant nexu criminis.

Choꝛus ſacratus martyrum
Confeſſio ſacerdotum:
Et virginalis caſtitas
Nos a peccatis abluant.

Monachoꝛum ſuffragia
Omneſq; ciues celici:
Annuant votis ſupplicum
Et vite poſcant pꝛemium.

Laus: honoꝛ: virtus: gloꝛia
Deo patri ⁊ filio:
Sancto ſimul paraclito
In ſempiterna ſecula.

¶ Carmen eſt quale illud. Primo dierum. Canitur in feſto diui martini: cuius laudes pꝛoſequitur.

Auctoꝛ cōmendat ⁊ laudat deū ꝫ ꝯuerſiōe: ⁊ habitu bt̄i martini qa hic paup ⁊ modicꝰ celū diueſ īgredit̄ qꝛ p ꝯſtātiā fidei ⁊ ꝯfeſſionē trinitatꝭ. tria

Ex chriſte martini decus
r Hic laus tua tu illius:
Tu nos in hunc te colere
Quin ipſum in te tribue.

© Biblioteca Nacional de España

corpa mortuoꝝ quoꝝ aīe detinebāt clauſe in iferno reſuſcitauit. Rogat ita qꝫ dn̄m vt ſic p ꝯfeſſioné ſcté trinitatis tres mortuos ſuſcitauit ab inferno ita ſuſcitet nos a pctōꝝ ſic iduit pauperé pte ſue clamidis ſic nos iduat iuſticiā⌊ O xp̄e rex ⌋eterne⌊ dec⁹ ⌋.i.honoꝛ⌊ martini ⌋iſte.i.martin⁹⌊ é tua laus⌋ tu es ſalus illi⁹ ⌋martini tu⌊ tribue nos colere te in hūc ⌋ſ. martinū⌊ quin⌋ id eſt inſuper⌊ tribue nobis ipſum martinum colere in te chriſto.

Qui das per orbis cardines
Quod gemma fulget preſuluꝫ:
Da quos p̄mūt culpe graues
Soluat per ingens meritum.

Tu q das ꝙ martin⁹ ⌊gēma ⌋exiſtés pſulum epiſcopoꝝ ⁊ ſacerdotuꝫ ⌊fulget ⌋.i.ſplendet⌊ per cardines ⌋.i.p angulos ⌊orbis⌋.i. per quattuoꝛ partes mundi⌊ da ⌋id eſt concede⌊ vt ⌋martinus ſoluat per ingens meritum nos⌊ quos graues culpe⌋ id eſt criminalia peccata premunt id eſt detinent.

En pauper hic ⁊ modicus
Celum diues ingreditur:
Celi cohortes obuiant:
Lingue.tribus.gentes ouant.

En⌋.i.ecce⌊ hic ⌋.ſ.martin⁹⌊ paup ⌋i diuitijs ⌋et modic⁹ ⌋ſ.i pſona corpis diues ⌋i v̄tutib⁹⌊ excūdo de mūdo ⌋ingredit celū cohortes⌋.i. exercit⁹ celi obuiāt ei ligue.ſ. oés tribus iſrl' iudei.gétes.i.gétiles ouāt.i. applaudūt.

Ut vita fulget tranſitus
Celis ⁊ aruo ſplendidus:
Gaudere cunctis pium eſt:
Cunctis ſalus ſit hic dies.

Ut.p ſicut⌊ ſicut vita⌋ illi⁹⌊ ſic trāſit⁹ ⌋i. obitus ei⁹ fulget.i.reſplédet⌊ celis ⌋i.i celo⌊ ⁊ in aruo ⌋i. terra ſeu i mūdo trāſit⁹ dico⌊ ſplendidus ⌋⁊ ideo quia fulget⌊ pium eſt gaudere cunctis hominib⁹ ⌊⁊ hic dies ⌋id eſt hoc feſtum ſit ſalus cunctis.

Sit trinitati gloria:
Martinus vt confeſſus eſt:
Cuius fidem per opera
In noſmet ipſe roboret.

Sit glīa trinitati ⌋.i. pr̄i ⁊ filio ⁊ ſpūi ſctō⌊ vt p ſicut. ſicut martin⁹ cōfeſſus eſt.ſ.fide ⁊ ope⌊ fidé cui⁹ ⌋martini⌊ ⁊ ipſe deus roboret in nobis.

In hoc hymno cōmēdat auctor beatū martinū p cōſtantiam fidei ei⁹ quā habuit i ſuſcitatiōe triū mortuoꝝ⌊ O martine par apl'is ⌋.i.equalis i ſuſcitatiōe mortuoꝝ triuꝫ qꝛ tres mortuos ſuſcitauit vt apl'i: ⁊ qꝛ glob⁹ igne⁹.i. ſpūs ſcūs deſcédit ſup eū⌊ tu foue ⌋i.reſuſcita a pctō⌊ colétes tuū fe

m Artine par apoſtolis
Feſtum colentes tu foue:
Qui viuere diſcipulis
Uis aut mori:nos reſpice.

© Biblioteca Nacional de España

ſtū q vis viuere aut mori diſcipulis .i. ad vtilitatē diſcipulorum qui nec mori timuit: nec viuere recuſauit. vnde et ipſe effundēs orōnē apud dn̄m ait. O dn̄e ſi adhuc ppl'o tuo ſū neceſſari⁹ nō recuſo laborē. fiat volūtas tua: quia nec viuere nec mori recuſaſti. ideo reſpice nos vt tuis meritis et precibus mundo corde et caſto corpore exiſtentes: aulam celi ingredi mereamur: ſicut feciſti in tempore tuo prelatos eccleſie famulos.

O martine fac .i. effice nūc hoc p̄nti tpe. ſ. nos eſſe iuſtos qđ geſſeras .i. feceras olim predicādo clarifica .i. illumina nunc p̄ſules eccleſie .i. p̄latos Auge decus ecc̄lie et relide .i. frāge vl' reprime fraudes ſatane .i. diaboli aduerſarij

Fac nunc quod olim geſſeras:
Nunc preſules clarifica:
Auge decus eccleſie:
Fraudes relide ſathane.

Tu q euiſceras .p euiſceraſti .i. euacuaſti chaos .i. infernū ter .id eſt tres mortuos ſuſcitaſti tu q ter itraſti in infernū reſuſcitando tres mortuos ſuſcita nos merſos id eſt mortuos reatu .i. culpa p pctm̄ primi parentis. ſ. ade: et propria culpa vt .pro ſicut diuiſeras clamidem pauperi ſic indue nos iuſticiam.

Qui ter chaos euiſceras:
Merſos reatu ſuſcita:
Diuiſeras et clamidem:
Nos indue iuſticiam.

O martine ſubueni .i. ſuccurre monaſtico ordini .i. ordini monachorum iā lapſo .i. relapſo in pctis pene .i. fere: et ad qđ vt recorderis quōdam tue ſpecialis gratie

Et ſpiritalis glorie
Quondam recorderis tue:
Monaſtico nunc ordini
Jam pene lapſo ſubueni.

Carmē eſt dimetrū iābicū cacometrū. Canit in feſtis apl'orum: quorum poteſtatē a chriſto traditam narrat.

In hoc hymno facit auctor inuocationem ad apl'os: vt ipſi p nobis deprecent: et ſuis precib⁹ a nobis vicia repellant vt cū veniētes ad iudicium ne p reatu nos puniāt ſed repletos eternis gaudijs faciāt. Et nota q dies iudicij nō dicit ideo q tūc erit dies ſed apparebūt oīa nobis tāq̄ i die celum .i. celeſtis curia Exultet .i. gaudeat laudib⁹ terra .i. terreni. ſ. hoīes reſultet gaudijs hoīes canunt .i. laudant ſacra ſolennia gloria apoſtolorum.

Exultet celum laudibus:
Reſultet terra gaudijs:
Apoſtolorum gloria
Sacra canunt ſolennia.

Uos apoſtoli iuſti iudices ſecli id ē ſeculi et vera lumina mūndi .q a

Uos ſecli iuſti iudices
Et vera mūdi lumina:

© Biblioteca Nacional de España

totus mundus illuminatur eorum predicatione

Votis precamur cordium
Audite preces ſupplicum.

[p̄camur vos votis cordium]. i. precibus cordis [audite preces ſpplicum id eſt humilium.

Qui celum verbo clauditis
Seraſqꝫ eius ſoluitis:
Nos a peccatis omnibus
Soluite iuſſu queſumus:

Qui clauditis]. ſ. peccatoribꝰ [celū v̄bo] id ē ſmone [⁊ ſoluitꝭ hōis ſeras]. i. clauſuras [eiꝰ q̄ſumꝰ]. i. precamur [vos ſoluite] i. abſoluite [nos a peccatis omnibus iuſſu] id eſt precepto.

Quorum precepto ſubditur
Salus ⁊ languor omnium:
Sanate egros moribus:
Nos reddentes virtutibus.

Precepto quoꝝ]. ſ. apl'oꝝ [ſalꝰ] i. ſanitas [⁊ lāguor] i. infirmitas oīꝫ hoīum [ſubditur ſanate egros] i. pctōres [moribus] i. prauis cogitatiōibꝰ ⁊ volūtate mala peccādi [reddētes nos v̄tutibꝰ . i. opationibus v̄tuoſis.

At cum iudex aduenerit
Chriſtus in fine ſeculi:
Nos ſempiternis gaudijs
Faciat eſſe compotes.

Et rogamꝰ vos vt cū xp̄ſ iudex aduenerit in fine ſeculi faciat nos eſſe cōpotes ſepiťnis gaudijs.

Carmē eſt q̄le illud Primo dierū. Canit in feſtis apoſtoloꝝ: quoꝝ laudes enumerat.

e

Eterna chriſti munera
Apoſtolorum gloria
Laudes canētes debitas
Letis canamus mentibus.

dona xp̄i q̄ ſua pietate nobis largitus eſt.

Hymnꝰ iſte cōtinuat ſuperiori. ſ. exultet celuꝫ laudibꝰ [nos canentes debitas laudes] xp̄o in honore apl'oꝝ [canamꝰ letis mētibꝰ] i. iocundis [glīa]. i. ad glīam apoſtoloꝝ eterna munera] i.

Ecclesiarum principes
Mundi triumphales duces:
Celeſtis aule milites
Et vera mundi lumina.

Iſti ſūt p̄ncipes eccl'iarū iſti ſūt triūphales duces mūdi]. i. triūphātes [iſti ſunt milites celeſtis aule]. i. palacij ⁊ [ſūt vera mundi lumina] quia predicatione illoruꝫ illuminatus eſt mundus.

Deuota ſanctorum fides
Inuicta ſpes credentuim:

Fides deuota ſctōꝝ] i. obediens [inuicta ſpes credētiū p̄fecta xp̄i chari

tas].i.amoꝛ[triūphat] i.ſupat[principē mūdi] i.diabolū. vñ venit prinⸯceps mundi huius et in me non habet quicꝗ̄.
Paterna glīa exultat in his].ſ.aplīs[volūtas ſpūs ſci exultat ī his filiꝰ exultat ī hiſ qd dicā p ſingula celū replet̄ gaudijs
O redēptoꝛ q̄s te nūc i.i pſenti[vt iūgas pcantes ſeruulos ꝯſoꝛtio ipſoꝛum.ſ.aploꝝ[in ſempiterna ſecula. Amen.

Perfecta chriſti charitas
Mundi triumphat pricipē.
In his paterna gloꝛia
In his voluntas ſpiritus:
Exultat in his filius
Celum repletur gaudijs.
Te nunc redemptoꝛ queſumus
Ut ipſoꝛum conſoꝛtio:
Jungas pꝛecantes ſeruulos
In ſempiterna ſecula.

¶ Carmen eſt aſclepiadeum mixtum gliconico. Canitur in feſtis plurimoꝛum martyrum.

In hoc hymno laudat auctoꝛ deū in cōmemoratiōe ſctōꝝ martyꝝ. qꝛ mūdū cū pōpis ſuis ꝛ cū vicijs ꝛ ꝯcupiſcētijs ſuis dimiſerūt ꝛ ſpꝛeuerūt vnde in terris laudātur ꝛ in celis honoꝛant̄. Intēdit itaqꝫ rogare deū vt nos ſuos famulos iungat ꝯſoꝛtio ſctōꝝ martyꝝ[O ſocij pangamꝰ].i.cātemꝰ[inclyta gaudia]. i.pclara[meritis ſctōꝝ ꝛ foꝛtia geſta]eoꝝ[nā animꝰ gliſcit].i. cupit vel gaudet[pmere].i.laudare cū[cantibus optimū genus victoꝝ].i.martyrum.

Sctōꝝ meritis inclyta gaudia
Pāgamꝰ ſocij geſtaqꝫ foꝛtia:
Nā gliſcit animꝰ pmere cātibꝰ
Victoꝛum genus optimum.

ſpō deꝰ duobꝰ dactilis gliconicꝫ

Hi ſunt]martyres [q̄s mundus retinens] i.dū viuerent in mundo [inhoꝛruit]. i. odio habuit[nā ipſi]martyres [ſpꝛeuere penitꝰ ipſum] ſ.mundū[paridū]id eſt valde ſiccū[floꝛe ſterili] id eſt non fructuoſo[ꝛ ſecuti ſunt celitꝰ]id eſt diuinitus te[o xp̄e bone rex.

Hi ſūt quos retinēſ mūdꝰ ihoꝛruit
Ipſū nā ſterili floꝛe paridum:
Spꝛeuere penitꝰ teqꝫ ſecuti ſūt
Rex chꝛiſte bone celitus.

Hi]martyres[calcarunt]i.ſuſtinuerūt paſſi ſunt ꝛ vicerunt[p te furias hominū]i.inſanias īfideliū [atqꝫ v̄bera ferocia].i. crudelia ꝛ ſeua.i. iniuſte illata[ꝛ vngula] quoddā genꝰ toꝛmēti[ceſſit].i.locū dedit[his]martyribꝰ[lacerās]i.pu

Hi pꝛo te furias atqꝫ ferocia
Calcarūt hoīuꝫ ſeuaqꝫ v̄bera:
Ceſſit his lacerans foꝛtiter vngula
Nec carpſit penetralia.

niēs fortiter vltra queuis tormenta⌊nec⌋p ſʒ⌊⁊ nō carpſit penetralia martyrum⌋vel apoſtoloꝝ.i.non fuerunt tracta vel diuiſa eorum viſcera ⁊ hoc virtute dei.quia virtus dei erat in eis.vel non carpſit penetralia:i. intima eorum ⁊ non potuerūt tormentoꝝ generibus a propoſito ſancto retrahi.

Cedduntur gladijs more bidentiū:
Nō murmur reſonat nō q̄rimōia:
Sʒ corde tacito mēs bene cōſcia
Conſeruat patientiam.

Ipſi ceduntur⌋.i.iugulātur gladijs crudelibus more bidētiū⌋.i.conſuetudine ouiū⌊murmur⌋eoꝝ⌊non reſonat nec q̄rimonia⌋.i.lamentatio nō auditur⌊ſʒ mens bū cōſcia⌋.i.boni meriti cōſuat patiētiā tacito corde⌊q2 fortes patiētes ⁊ firmi erāt ꝑ fide xp̄i i bello.

Que vox.q̄ poterit ligua retexere
Que tu martyrib⁹ mūera ꝑparas
Rubri nā fluido ſanguine laureis
Ditantur bene fulgidis.

Et q2 omnia hec pro xp̄i noīe patiebantur igitur⌊que vox et que lingua poterit retexere⌋.i.dicere vel explicare⌊munera⌋id eſt dona⌊q̄ tu martyrib⁹ ꝑparas nā ipſi rubri⌊fluido⌋.i.fluente⌊ſanguine ditantur⌋id eſt coronantur⌊laureis⌋id eſt coronis⌊bene fulgidis.

Te ſūma deitas vnaqʒ poſcim⁹:
Ut c'lpas abluas noxia ſubtrahas:
Des pacē famlis:nos quoqʒ gl'iaʒ
Per cuncta tibi ſecula.

O ſumma deitas nos ſupplices⌋.i.hūiles poſcim⁹⌋.i.rogam⁹⌊te vt abluas⌋i.deleas⌊culpas nr̄as.i.pctā nr̄a⌊⁊ ſubtrahas noxia⌋.i.ipa peccata a nobis⌊⁊ des pacē famulis tuis⌊quoqʒ⌋.i.ſimiliter⌊nos oēs dem⁹ gloriā tibi⌋.i.ad honorē tuū p cūcta ſecula.Amē.

¶Carmen eſt quale illud.Nocte ſurgentes.Canitur in feſto vnius confeſſoris cuius laudem proſequitur.

Iſte confeſſor dn̄i ſacratus
Feſta plebs cui⁹ celebrat
per orbē:
Hoc die letus meruit ſecreta
Scandere celi.

Materia hui⁹ hymni eſt ꝙ toti viribꝰ deū ſup oīa laudare debem⁹.Intendit etiam auctor in hoc hymno tractare de aſcēſione illi⁹ ꝯfeſſoris ī cui⁹ memoria pn̄s hymn⁹ totis laudib⁹ celebratur⌊Iſte ꝯfeſſor dn̄i ſacrat⁹ a dn̄o letus⌋.i.exultās⌊meruit hodie⌋.i.in hac die⌊ſcādere⌋.i.aſcēdere⌊ſecreta celi⌋.i.ad celos⌊feſta cuius⌋ſcti⌊plebs deuota celebrat per totū orbem.

Qui pius prudēs:hūilis pudicus
Sobrius:caſtus:fuit ⁊ quietus:

Qui⌋.ſ.ꝯfeſſor⌊fuit caſtus⌋i corpe ⁊ aīa⌊pi⁹⌋.i.ſctūs⌊prudēs⌋.i.ſapiēs

© Biblioteca Nacional de España

humilis pudicꝰ i. vbis sobriꝰ i. cibis ⁊ getꝰ i. tranquillus dū i. donec vegetauit i. nutriuit artus i. mēbra corporis eius p̄sens vita i. qn̄ erat in hoc seculo.

Uita dū p̄sens vegetauit eius
Corporis artus.

Ad sacrū tumulū cuius ꝯfessoris mēbra languētū i. egrotātiū restituūtur mō i. in p̄nti sanitati i. saluti frequenter quolibet morbo i. a quacūqꝫ infirmitate illa mēbra fuerint grauata.

Ad sacrū cuius tumulū frequēter
Mēbra lāguentū mō sanitati
Quolibꝫ morbo fuerit grauata
Restituuntur.

Vn̄ nūc nr̄ chorꝰ nr̄oꝝ fratrū canit hunc hymnū i. honorē ipsiꝰ ꝯfessoris libēter i. volūtarie ⁊ ad qd canimꝰ vt iuuemur pijs meritis i. p[ro]cinijs ⁊ orōnibꝰ eius p oē euū i. p cuncta secula.

Unde nunc nr̄ chorus in honorez
Ipsiꝰ hymnū canit hūc libēter
Ut pijs eius meritis iuuemur
Omne per euum.

Salꝰ i. glīa decꝰ i. honor atqꝫ virtꝰ sp erit illi deo q residens supra cacumē i. supra altitudinē celi trinꝰ i psōis ⁊ vnꝰ i eēntia gubernat machinā i. fabricā totiꝰ mūdi.

Sit salus illi decus atqꝫ virtus
Qui supra celi residēs cacumē:
Totiꝰ mūdi machinā gubernat
Trinus ⁊ vnus.

Carmē ē q̄le illud Primo dieꝝ canit̄ i festo martyꝝ

Materia huiꝰ hymni ē inuocare regē martyrū: vt dirigat ad nos aures sue clemētie ⁊ qd deliqmus p[ro]pter merita sctōꝝ in quoꝝ cōmemoratiōe p̄sens hymnꝰ cantat̄ parcere vel ignoscere dignet̄ O gl̄iose rex martyrum corona i. brauiū ⁊ merces ꝯfitētiū nomen tuū q perducis respuētes terrena ad celestia regna.

r
Ex gloriose martyrum
Corona confitentium:
Qui respuentes terrena
Perducis ad celestia.

Tu appone aurem tuā benignā p[ro]tinus i. statī nr̄is vocibꝰ ⁊ ignosce qd deliquimꝰ q pāgimꝰ sacra trophea i. victorias martyrum.

Aurem benignam protinus
Appone nostris vocibus.
Trophea sacra pangimus:
Ignosce quod deliquimus.

Tu vincis seuiciā tyrannoꝝ in martyribꝰ pcendo ꝯfessoribꝰ qꝛ nō vis vt p martyriū finiāt vitā suā tu vince i. destrue

Tu vincis in martyribus
Parcendo confessoribus:

© Biblioteca Nacional de España

Tu vince nostra crimina
Donando indulgentiam.

in dulgētiā q2 tu nō vis mortem peccatoris.

Carmē est quale illud. Primo die℞. Canit in festo vni⁹ martyris cui⁹ laudē narrat:

D Eus tuorum militum
Sors et corona premium:
Laudes canētes martyris
Absolue nexu criminis.

O deus tu sors .i. ps tuo℞ militū .i. hereditas. vñ dd. Dñs ps hereditatis mee et corona premiū. q2 tu ſm meritum tribuis mercedē absolue nos nexu crimīs .i. laqo pctō℞. nos dico canētes laudes martyris cui⁹ hodie festū celebrat

Hic nempe mundi gaudia
Et blandimenta noxia:
Caduca rite deputans
Peruenit ad celestia.

Hic martyr deputans i. iudicās vel estimās rite .i. recte gaudia mundi et blādimēta cē. noxia et caduca puenit nēpe .i. certe ad celestia .i. regna.

Penas cucurrit fortiter
Et sustulit viriliter:
Pro te effundens sanguinem
Eterna dona possidet.

Et ipse cucurrit fortit .i. ꝯstās forti aio penas .i. tormēta hui⁹ mūdi trāsiuit et sustulit .i. sustinuit illas penas viriliter et fūdēs sanguinē suū et iō possidet eterna dona.

Ob hoc precatu supplices
Te poscimus pijssime:
In hoc triumpho martyris
Dimitte noxam seruulis.

Ob hoc .id est propter hoc q2 pro te sanguinem fudit. o pijssime pr nos supplices poscimus .id ē precamur te precatu .i. pcib⁹ humilib⁹ in hoc triumpho .i. in hac victoria martyris dimitte noxam .i. culpam seruulis

Materia hui⁹ hymni est vt relictis delectatiōibus et vanitatib⁹ hui⁹ seculi bona opa exercēdo: deū ꝯsequamur.

M Artyr dei qui vnicum
Patris sequendo filium:
Victis triūphās hostib⁹
Victor fruens celestibus.

o martyr dei qui fuisti victor victis hostibus tu dico triūphans sequēdo vnicū filiū patris es modo fruēs celestibus .i. bonis.

Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue:

Et q2 tātis bonis frueris dilue .id ē extingue reatū .i. pctm nr̄m. tu dico arcēs cōtagiū ma

© Biblioteca Nacional de España

tediũ vite ⌋.ſ.famẽ ſitim nuditatẽ frigus.ſ.nobis dando tꝑalia neceſſaria.

Arcens mali contagium
Uite remouens tedium.

Et quia⌊ vincula tui ſacrati corporis ſunt iã ſoluta a nexibꝰ ⌋huiꝰ ſeculi ⌋diſſoluti: ⁊ es cuʒ xp̃o ſic⌊ ſolue nos a vinculis ſeculi ⌋id eſt abſolue nos a peccatis tuis precibus ⁊ hoc⌊ amore filij dei.

Soluta ſunt iam vincula
Tui ſacrati corporis:
Nos ſolue vinclis ſeculi
Amore filij dei.

¶ Carmen eſt quale illud. Primo dierũ. Canitur in feſto virginum in quarum laude verſatur.

In hoc hymno laudat auctor deũ in cõmemoratiõe ſctãꝝ virginuʒ q̃ domãdo fragilẽ ſexuʒ meruerũt ſcãdere ſecreta celi. Rogat itaqʒ deũ vt neſciamꝰ vulnera corruptiõis. O⌊ ieſu corona virginũ quẽ ⌋.ſ.⁊⌊ mr̃ illa ⌋ mirabilis⌊ concepit ⌋.ſ.ſctã maria⌊ q̃ ſola mr̃ ⌋ inter alias⌊ virgo parturit tu clemens accipe⌊.i.ſuſcipe⌊ hec vota ⌋noſtra id eſt preces.

Ieſu corona virginum
i Quem mater illa concepit: 2
Que ſola virgo parturit
Hec vota clemens accipe.

Tu⌊ q paſcis ⌋.i. delectaris⌊ ĩter lilia ⌋.i. bõa opa septꝰ ⌋i.circũdatꝰ⌊ choreis ⌋.i.ordinibꝰ⌊ virginũ ⁊ es⌊ decorãs ⌋i.coronãs ⌊ſponſas gloria et reddens ſponſis premia.

Qui paſcis inter lilia
Septus choreis virginum:
Sponſas decorans gloria
Sponſiſqʒ reddens premia.

Quocunqʒ ⌋.i. ad quemcunqʒ locuʒ ⌊ pergis ille virgines ſequunť te atqʒ canẽtes curſitant ⌋i.currunt poſt te laudibꝰ ⁊ ꝑſonant dulces hymnos id eſt laudes.

Quocũqʒ pergis virgines
Sequuntur: atqʒ laudibus
Poſt te canentes curſitant:
Hymnoſqʒ dulces perſonant

Et q꞉ ṽgines ꝑſonant tibi laudes⌊ precamur te adauge largius ⌋.i.augmẽta ãpliꝰ⌊ nr̃is ſenſibꝰ ⁊ da prorſus ⌋i.oĩno⌊ nobis omnibꝰ neſcire vulnera corruptionis.

Te deprecamur largius:
Noſtris adauge ſenſibus:
Neſcire prorſus omnia
Corruptionis vulnera.

¶ Carmen eſt quale illud. Nocte ſurgẽtes. Canitur ſicut ſuperius in feſtis ſanctarum virginum.

© Biblioteca Nacional de España

Virginis proles opifexq3 matris
Virgo quẽ geſſit peperitq3 ṽgo
Virginis feſtũ canimus tropheũ
Accipe votum.

Materia hui⁹ hymni eſt canere deo laudes et ſequi veſtigia ei⁹. Cõmemoratio ſctãꝝ virginu3 agitur in illo hymno. O proles .i. o fili marie ṽginis: ⁊ o opifex .i. creator matris quem. ſ. te virgo maria geſſit .i. portauit ṽgo .ſ. maria peperit .i. parturijt nos canimus feſtum virginis tropheũ .i. victoriã: ⁊ ideo accipe .i. ſuſcipe votum id eſt preces noſtras.

Hec tua virgo duplici beata
Sorte dũ geſſit fragilẽ domare
Corporis ſexũ: domuit cruẽtũ
Corpore ſeclum.

Hec tua ṽgo eſt btã duplici ſorte .i. caſtitate virginitate et martyrio dum geſſit .i. deſiderauit domare .i. macerare fragilẽ ſexũ .ſ. femineũ q ſex⁹ fragilis ē ⁊ illa domuit .i. deuicit cruẽtũ .i. ſanguinolentũ vel crudelẽ ſeclũ .i. diabolum corpore.

Vñ nec mortẽ nec amica mortis
Seua penaꝝ genera paueſcẽs:
Sanguine fuſo meruit ſecreta
Scandere celi.

Unde q? domuit fragilẽ ſexũ .i. corpus ſuum nec pro non ⁊ non fuit paueſcẽs id eſt timẽs mortem nec ſeua genera penaru3 nec fuit amica mortis .i. diaboli vel peccati. ⁊ idõ ſanguine fuſo .i. conſumato martyrio ipſa virgo meruit ſcãdere .i. aſcendere ſecreta celi .i. ad celos.

Cuius obtentu deus alme nr̃is
Parce iã culpis vicia remittẽs:
Quo tibi puri reſonem⁹ almũ
Pectoris hymnum.

Et q? meruit ſcãdere celũ o alme de⁹ parce iã culpis .i. pctĩs obtẽtu .i. pce vel orõe cui⁹ ṽginis vitia remittẽs quo p vt. vt nos puri .i. caſti reſonemus tibi almũ hymnũ .i. canticũ .i. cantemus ſanctã laudẽ tibi id eſt ad honorem tuũ.

¶ Carmen eſt dimetrum iambicum cacometrũ. Canitur in dedicatione eccleſie.

Urbs beata hieruſalem
Dicta pacis viſio:
Que conſtruitur in celis
Viuis ex lapidibus:
Et angelis coornata
Ut ſponſata comite.

In hac cõmemoratione celeſtis hirl'm auctor laudat deu3 q hoc ſacro tẽplo ĩfudit iugiter ſua3 bñdictionẽ qua propter rogare debem⁹ vt in hoc tẽplo ſctõ ſuo oẽs pmereamur acqrere eterna bona ⁊ adepta cũ ſuis ſã

© Biblioteca Nacional de España

tis perenniter possidere ⌊ hierl'm bta visio ⌋.i. ciuitas celestis [illegible] vt costructa de aiab⁹ sctōꝝ q sūt viui lapides ⌊ est dicta ⌋.i. interptata visio pacis q̄ ⌋ hierl'm ⌊ ꝯstruit in celis viuis ex lapidib⁹ ⌋.i. sctis aiab⁹ sctōꝝ q sūt viui lapides illa dico coornata ⌋.ſ. angelis ⌊ vt sponſata ⌋.i. ſpōſa ⌊ comite ⌋.i. ſpōſo.i. ſicut mulier ornata ē viro.i. ſponſo: ita eccleſia xp̄o.

Iſta ⌊ noua ſponſa ⌋ id ē ſctā ecclīa ⌊ veniēs e celo ⌋.i. xp̄o iſta dico ⌊ p̄parata nuptiali ⌋.i. v̄ginali thalamo vel lecto.i. thalamo baptiſmatis ⌊ vt ⌋ pſicut ⌊ ſpōſata copulet̄ ⌋ i.ꝯiūgat̄ ⌊ dn̄o platee ⌋.i. vie.ſ. pfecti ambulantes in vijs dn̄i ⌊ ⁊ muri ⌋ id ē predicatores illius ſponſe ſunt ⌊ ex auro puriſſimo ⌋.i. ex ſplendore sctōꝝ q ſplendidi efficiūtur vt aurū puriſſimum.

Noua veniens e celo
Nuptiali thalamo
Preparata vt ſponſata
Copuletur domino:
Platee ⁊ muri eius
Ex auro puriſſimo.

Lapides ⌋.i. ſcti martyres ⌊ expoliti ⌋.i. aptati ad edificādū ⌊ tūſioib⁹ ⌋ i. pcuſſiōib⁹ ⁊ afflicti ⌊ p̄ſſuris ⌋.i. tribulatiōibus. Sicut lapides in muro ſunt edificati: ita aīe ſanctoꝝ ſunt ordinate in paradiſo ⌊ qꝫ ⌋ p̄ ⁊ ⌊ aptātur ⌋ id eſt ordinantur vel diſponuntur ⌊ ſuis locis p man⁹ artificis ⌋.i. p man⁹ filij dei. lapides dico ⌊ p̄manſuri ⌊ ſacris edificijs ⌋.i. celeſtib⁹ edificijs.

Tunſiōibus preſſuris
Expoliti lapides:
Suis coaptantur locis
Per manus artificis:
Diſponuntur permanſuri
Sacris edificijs.

Porte ⌋.ſ. illius tēpli ⌊ nitēt ⌋ i. reſplēdēt ⌊ margaritis ⌋.i. virtutib⁹ ⌊ aditis ⌋ luminib⁹ vel itroitu ⌊ patētibus ⌋.i. apertis ⌊ oīs ⌋ xp̄ianus ⌊ q ob xp̄i nomē p̄mit̄ ⌋.i. cruciat̄ ⌊ i hoc mūdo ⌋.i. in hoc ſeculo ⌊ itroducitur illuc ⌋ i. celeſtē hieruſalē ⌊ virtute meritoꝝ ⌋.i. bonoꝝ operum ſuoꝝ.

Porte nitent margaritis
Aditis patentibus:
Et virtute meritorum
Illuc introducitur
Omnis qui ob chriſti nomen
In hoc mundo premitur.

Xp̄s dr̄ lapis angularis q2 a iudeis fuit reprobat⁹. vn̄ dauid. Lapidē quē reprobauerūt edificātes ⁊c̄. Tn̄ duos pp̄los

Agularis fundamentum
Lapis chriſtus miſſus eſt
Qui compage parietis

© Biblioteca Nacional de España

Jn vtroqꝫ nectitur:
Quem ſancta ſyon ſuſcepit
Jn quo credens permanet.

in vnũ ꝯiunxit ſcꝫ iudaicũ ⁊ gẽtilẽ: q xp̃s filiꝰ ꝑduxit eos ad eternã beatitudinẽ ſũmi regiſ.i.dei p̃ris⌊ fundamentũ⌋totiꝰ eccleſie⌊ miſſus eſt a p̃re vel ẽ factus⌊ lapis angularis⌋q lapis⌊ nectitur⌋.i. ꝯiũgitur⌊ cõpage⌋.i. ꝯiũctione⌊ parietis in vtroqꝫ⌋.i. in duobꝰ pplis.ſ. in iudaico ⁊ gẽtili⌊ quẽ⌋.ſ.xp̃m⌊ ſyon ſuſcepit⌋Sctã ſyon interp̃tat̃ eccleſia vel ſpeculatio⌊ in quo⌋.ſ.in xp̃o vel eccleſia⌊ credẽs⌋.i.xp̃ianꝰ q credit⌊ ꝑmanet⌋firmiter ſtat.ſ.in fide ſancte eccleſie.

Omnis illa deo ſacra
Et dilecta ciuitas:
Plena modulis in laude
Et canore iubilo:
Trinum deum vnum quoqꝫ
Cum fauore predicat.

Oĩs illa ciuitas⌋i.eccl̃ia militãs⌊ deo⌋i. ad honorẽ dei eſt⌊ ſacra⌋i.ſacrata⌊ ⁊ dilecta⌋.i. amata a deo⌊ ⁊ plena modulis⌋i. cantilenis angeloꝝ⌊ i laudem dei ⁊ canore⌋.i. cantu vel⌊ canore iubilo⌋.i. dulci exultatiõe. Jubilꝰ eſt gaudiũ illud qđ eſt interiꝰ in hoĩe: qđ omnino nõ põt ꝑferri nec omnino tacet.ſ.pre animi exultatione. ⁊ ſacra eccleſia⌊ p̃dicat trinũ deũ⌋.ſ.in perſonis⌊ quoqꝫ⌋pro et⌊ vnũ in ſubſtantia vel eſſentia⌊ cum fauore⌋.i.cum prece.

Hoc in templo ſumme deus
Exoratus adueni:
Et clementi bonitate
Precum vota ſuſcipe:
Largam benedictionem
Hic infunde iugiter.

O ſũme deus exoratꝰ ſcꝫ a nobis.i. tu dep̃catꝰ⌊ adueni⌋p grãm⌊ in tẽplo⌋i.in iſta eccleſia⌊ ⁊ ſuſcipe vota⌋i.p̃ces vl' orões deuotas⌊ p̃cantũ⌋i. rogãtiũ⌊ clementi bonitate⌋.i.tua pietate⌊ infũde⌋.i.imitte⌊ iugiter⌋.i. ꝑenniter vel aſſidue⌊ per largam benedictionem.

Hic promereantur omnes
Petita acquirere:
Et adepta poſſidere
Cum ſctis perenniter
Paradyſum introire
Tranſlati in requiem.

Hic⌋ſcꝫ in ſacra eccleſia: vt hic.i.i iſto loco cõgregatio oĩuꝫ fideliũ vel oẽs fideles⌊ ꝓmereãtur⌋ i.mereantur⌊ acq̃rere⌋.i. adipiſci ⁊ obtinere⌊ petita⌋i.iuſtas ⁊ ſctãs ſuas petitiones⌊ ⁊ mereantur poſſidere⌋.i.retinere⌊ ꝑenniter⌋.i.ꝑpetuo⌊ adepta⌋.i.precibus ſuis acq̃ſita ⁊⌊ mereantur introire⌋i.ingredi paradiſum⌋.i.celũ⌊ cũ ſctis⌋.i.iuſtis.fideles dico⌊ tranſlati in requiẽ⌋.i.gaudiũ ſempiternũ. Amen.

© Biblioteca Nacional de España

C Carmen ē diſſimile aſclepiadeo mixto gliconico ſʒ cacometrũ canitˀ i feſto euchariſtie ꝓſequitˀ ſicut i pãge lingua inſtitutionem ſacramenti.

ſ Acris ſolennijs iun
(cta ſint gaudia:
Et ex ꝓcordijs ſonēt ꝓconia
Recedant vetera: noua ſint
(omnia.
Corda voces ⁊ opera.
Noctiſ recolitˀ cena nouiſſia
Qua xp̄s creditˀ agnũ ⁊ azia
Dediſſe frĩb⁹ iuxta legitĩa
Priſcis indulta patribus.
C Poſt agnũ typicũ exple
(tis epulis:
Corp⁹ dñicũ datˀ diſcipulis:
Sic totũ oĩb⁹ qđ totũ ſingulˀ
Eius fatemur manibus.
C Dedit ex fratrib⁹ corpis
(ferculum
Dedit ex triſtib⁹ ſanguinis
(poculum:
Dicēs accipite quod trado
(vaſculum:
Omnes ex eo bibite.
C Sic ſacrificiũ iſtđ iſtituit
Cui⁹ officiũ cõmitti voluit
Solis preſbyteris quib⁹ ſic
(congruit:
Ut ſumant ⁊ dent ceteris.
C Panis angelicus fit pa
(nis hominum:
Dat panis celicus figuris
(terminum:
O res mirabilˀ: mãducat dñʒ
Pauper. ſeruus. ⁊ humilis
C Te trina deitas vnaqʒ
(poſcimus
Sic tu nos viſita: ſicut te co
(limus:
Per tuas ſemitas duc nos
(quo tendimus:
Ad lucem quaʒ inhabitas.

C Carmen eſt quale illud: Primo dierꝫ. Canitur in feſto ſancti Nicholai: cuius vite laudes ab ineũte etate proſequitur eiuſqʒ ſanctitatis miranda commemorat.

e Xultet aula celica:
Leteꝰ mũdi machina:
Dũ refert ſolis orbita
Nicholai ſolennia.
Qui vagit⁹ infantie
Decorauit mirifice:
Dans virtutũ primordia
Inter ortus crepundia.
Quarta cum ſexta feria
Semel ſuggebat vbera:
Jam in etate tenera
Hac vſus abſtinentia.
Cuius tũba fert oleum
Matris oliue neſciũ:
Quod natura nõ ꝓtulit
Marmor ſudãdo ꝓturit

© Biblioteca Nacional de España

Preſta pater ingenite
Jeſu cũ ſãcto pneumate:
Ut nicholai precibus
Celi iungamur ciuibus.
In nocturno hymnus.
Ueneran de pontifex
o Pius nectarꝰ opifex
Cũctis q̃ corde credulo
Te querunt in periculo.
Aufer mortis diſpendia:
Confer vite ſtipendia.
Ut poſt carnis exilia
Tecũ ſimus in gloria.
In laudibus hymnus.
Eſu redemptor omniũ
i Perpes corona p̃ſulũ
In hac die clementius
Noſtris faueto vocibus.
Tui ſacrati nominis
Confeſſor almꝰ claruit:
Cuius celebrat annua
Deuota plebs ſolennia
Qui rite mundi gaudia
Huius caduca reſpuẽs:
Cum angelis celeſtibus
Letus potitur premijs.
Huius benigne annue
Nobis ſequi veſtigia.
Huius precatu ſeruulis
Dimitte norã criminis.
Sit xp̃e rex pijſſime.
Tibi patri qꝫ gloria
Cum ſpiritu paraclito
Nunc ⁊ in perpetuum.
AMEN.

Jacobi a lora ad diuã ge-
nitricez dei mariam hymnꝰ
carmine ſapphico endecaſyl
labo adonicoqꝫ compoſitꝰ.
Incipitur.
O maris portꝰ: pia ꝟgo mr̃
Alma: celoꝝ via lux ⁊ aſtrũ:
O dei xp̃i genitrix maria
diuaqꝫ ſalue.
Ecce noſ egros miſero pẽte
quoſ diu traxit lue tã pẽptoſ
Germĩſ nutu facis ad vẽire
Gaudia prima.
Quiſ dat̃ celi ſoliũqꝫ porta
Flebiles intrãt aditꝰ btõs
Supplices palmas mani-
bus tenentes.
Te duce pſallunt.
Te vocat clamor pp̃li ruẽtiſ
Mater o: pandas miſeris
aſylum.
Dulcis, vt tandem pateãt
eiſdem
Abdita ſacra.
Pro reiſ ora genitũ p̃camur
Nos foue ⁊ ſerua popu
lumqꝫ clerum:
Carminis vatis ſociũqꝫ
vota
Suſcipe virgo.
Gloriã ciues dño canamus
Pneumati patri pariter
qꝫ gnato:
Qui polos orbis regit ⁊
gubernat

© Biblioteca Nacional de España

Trinus ⁊ vnus

¶ Jacobi alora hymn⁹ diuo martyri ſebaſtiāo pie dicat⁹

m Artyr o xp̄i dn̄iqʒ tyro
Et ſagax athleta Sebaſtiane
Qui dei paſſus meruiſti amore
Pandere celos.

Dū fide ſcós bene roboraſti
Flagrat ⁊ chriſtum furor in ſequentes
Ore crudel' rabido tyrāni
Te nece damnat.

Corpus affixū ſilici ſagittis
Impi⁹ tradit dioclecian⁹:
Te videns aula pauet admonentem
Dogmata chriſti

Ille fuſtigat ſacra membra rurſus
Sic deo felix aīaʒ dediſti:
Eſt choris letis vbi tota ſepta
Numine diuo.

Cui⁹ obſcēo manet ī tracōe
Corp⁹: vt chriſti famulos lateret
Joqʒ lucina tumulo q̄euit
Nocteqʒ prodis

Ut tuis ora meritis ieſum:
Peſte cōtacti redimant' oēſ
vtqʒ gūpti lue dēpta quōdā
Patria tota.

Unus ⁊ trinus dn̄ſqʒ rector
Corde laudet' ſtabiliqʒ mēte
Cuncta qui plaſmat regit ⁊ potenter.
Secla per orbis.

¶ Explicit.

Aurea hymnorū expoſitio: vna cū textu nouiter vigilāti ſtudio Jacobi a lora: grāmatice atqʒ poetice artiū ꝓfeſſoris diligētiſſime correcto: fauſto ſydere eſt explicita. Arte mira Joannis pegnicer de nurēberga: Magniqʒ herbſt de fils impreſſa: Hiſpali. Anno ſalutis chriſtiane. M.d. pridie kl'. nouēbris.

¶ Viſum opus ⁊ examinatū p̱ Reuerendos. d. dn̄m ferdinandum dela torre decanum hiſpaleñ. Et dn̄m Rodoricum de ſancta ella archidiaconū de Reyna.

© Biblioteca Nacional de España

Jacobi a lora ad hiſpaleſi. academie p̄ſulē. B. M. ſcolaſticū in egrotationem ſuam Elegidion.

Preſſus ab artetica iacui ſex quinqz diebus:
  Et dolor o preſul ve mihi crura premit.
Armauit natura ſuas pro parte ſagittas:
  Paſchatis et tempus poſt triduumqz furit.
In me fert virgam cyllennius. addidit Ammon
  Corniger et fulmen. dira venena Venus.
Falcatusqz ſenex mittit falcaſtraqz. Titan
  Feruorem rabidum. tela diana mouet.
Seuaqz gradiuus miſero mihi concitat arma:
  Septem turba parat ſeptima bella mihi.
Signifer et pariter biſſeno milite pugnat:
  Sed piſces acrius prelia prima petunt.
Gauiſiqz ſuas intrant ſedesqz reuiſunt:
  Vrbe domo comites ſuſcipiuntur ibi.
Exigit ad penas vltrix rhamnuſia dandas:
  Proh dolor heu doleo: ſerpit amara lues.
Interea iaceo: iaceo ſine viribus inquam:
  Me miſerum exclamo: ſuſcipe vota deus.
Adueniunt pauci de tot ſocijs quoqz mille:
  Solantur meſtum dulcia verba ſui.
Nam zephiro multis comitabar flāte et amicis:
  Quos aquilo (credas) turbine flante fugat.
Quid mihi cum medicis? dimitto machaonas omīs:
  Quos latet interdū cura petēda ſibi.
At deus omnipotens dans poſt abſinthia mella:
  Fecit vt ante pedes firmiter et valeant.
Gloria ſit ſemper patri cum pneumate gnato:
  Nunc et in eternum gloria ſemper erit.

BIBLIOTECA NACIONAL

© Biblioteca Nacional de España

de la casa misa de nuestra señora

S. mateo apostol y evangelista

S. policarpo obispo

de donde estubo en españa
les de cristo

del sepulcro de cristo

di berzarun

I M
ALEMANI

san arnao
de la casa de
nuestra seño
ra

S. sebastian

agnus dey

santa barbara

san anasta
sio

S. leon papa
y confesor

de las XI mil
virgines

S. emerenciana

piedra del sepul
cro del ansegun
do

BIBLIOTECA NACIONAL

© Biblioteca Nacional de España

© Biblioteca Nacional de España

© Biblioteca Nacional de España

© Biblioteca Nacional de España

© Biblioteca Nacional de España

BIBLIOTECA NACIONAL
BN
1001984430
© Biblioteca Nacional de España